

بلی سکتی زدرونگ

جلد سوم

بلی سکتی زدر ونگ

جلد سوم

جملہ حقوق بحق مترجم محفوظ ہیں

کتاب کا نام بلی سکتی زدر ونگ

مؤلف محمد ابراہیم تبسم

کمپوزر حسین علی خان

نگران یونس جونز

ناشر بلی شو قبونی خیرا

baltishoqbung@gmail.com

برائے رابطہ

قیمت ۲۰۰ روپے

تعداد ۱۰۰۰

سن اشاعت ۲۰۱۷ء

فہرست

صفحہ	زردونگ تنگ کھن پو	زردونئی منخ	نمبر
1	سجاد حسین خیلو ستوپنی	ہاری نہ ہاری نو	1
10	محمد اسماعیل گلشن کپیر	شہنگبو تسدیو	2
31	روزی ہلدی	چینی بادشاہ	3
96	محمد خیلو ستروپنی	گلے قوی	4

پیش لفظ

پہلے زمانے میں کہانیاں سننے اور سنانے کا عام رواج تھا۔ خصوصاً سردیوں میں لوگ رات کو کہانیاں بڑے شوق سے سنتے تھے اور اسے تفریح کا بہت بڑا ذریعہ سمجھا جاتا تھا۔ اس طرح کہانیاں ایک سے دوسرے سینے میں منتقل ہو کر زندہ رہتی تھیں۔ لیکن موجودہ دور میں ٹی وی، کمپیوٹر اور موبائل نے کہانیاں سننے اور سنانے کا رواج بالکل ختم کر دیا ہے، اور کہانیاں سنانے والے بھی آہستہ آہستہ ختم ہو رہے ہیں۔ اس طرح یہ کہانیاں ہمیشہ کے لئے ختم ہونے کا خطرہ پیدا ہو رہا ہے۔ جس کے پیش نظر کئی لوگوں نے کہانیاں ریکارڈ کی ہیں۔

ہم نے بھی چند کہانیاں ریکارڈ کیں۔ البتہ ان کہانیوں میں سے کسی کا تعلق تبت سے ہے، کسی کا تعلق ایران سے ہے، کسی کا اور کہیں سے ہے، لیکن یہی کہانیاں ہم کافی عرصے سے سنتے چلے آ رہے ہیں۔ اس لئے لوگ ان کہانیوں کو بلتی کہانی ہی سمجھتے ہیں۔ ان ریکارڈ کی ہوئی کہانیوں میں سے ہم نے بارہ کہانیاں منتخب کر کے ان کو چار چار کہانیوں پر مشتمل تین علیحدہ جلدوں میں تقسیم کیا ہے تاکہ کتاب کا سائز زیادہ بڑا نہ ہو اور قارئین کو پڑھنے میں آسانی ہو۔ کتابوں کے لئے جو تصاویر درکار تھیں وہ مس بریندا فرینچ (Brenda French) نے بنا کر دی ہیں۔ اور ان کہانیوں کو کتاب کی شکل دینے میں مس یونس جونز (Eunice Jones) نے مدد کی ہے۔

مختلف وادیوں میں کہانیاں سنانے والے لوگ اپنے اپنے انداز میں کہانیاں سناتے ہیں۔ ہم نے جو کہانیاں ریکارڈ کی ہیں ان کے سنانے والوں کا تعلق ضلع گنگوڑ کے مختلف علاقوں سے ہے۔ ہم نے اس بات کی انتہائی کوشش کی ہے کہ تحریر میں صرف وہی بات لائی جائے جو کہانی سنانے والے نے کہی ہے۔ لیکن مجبوراً چند مقامات پر ایک دو الفاظ کی تبدیلی کرنی پڑی ہے۔ نیز ان چند کہانیوں میں بھی، جن کی تصحیح کاچو تھور علی خان (مرحوم) نے کی تھی، کچھ تبدیلی کی ہے۔ چونکہ کہانیاں کسی بھی ثقافت کی عکاسی کرتی ہیں اس لئے ہمارا بھی یہی مقصد ہے کہ ہمارے ثقافتی ورثے محفوظ ہوں اور ساتھ ساتھ بلیتی زبان بھی زندہ رہے۔ انشا اللہ یہ کتابیں بلیتی زبان لکھنے اور پڑھنے کا شوق رکھنے والے افراد کے لئے مددگار ثابت ہوں گی۔

اگر کوئی ان کہانیوں کو کہانی سنانے والے ان بزرگ لوگوں کی آواز میں سنانا چاہے تو بلتستان بک ڈپوسٹری سے ایس ڈی کارڈ بوجھ قیمت حاصل کر سکتا ہے۔

ہم اُمید کرتے ہیں کہ قارئین کو کہانیوں کی یہ کتابیں پسند آئیں گی۔ اور وہ ہمیں اپنے مفید مشوروں سے بھی نوازیں گے۔

محمد ابراہیم تبسم خیلو ستروہنی
حسین علی خان خیلو ستروہنی

تبصرہ

بلتستان کے بلتی پشتنی باشندوں کا اپنی زبان بلتی کی تعمیر و ترقی اور فروغ کے لئے کام کرنا حیران کن اس لئے نہیں کہ ہر زبان دان اپنی زبان کو دیگر زبانوں پر فوقیت اور سبقت دلانے کے لئے اپنی تمام تر صلاحیتیں بروئے کار لانے کی کوشش کرتا ہے۔ مگر حیرانگی کا مرحلہ اُس وقت پیش آتا ہے جب کوئی سات سمندر پار کی اجنبی خاتون جس کی مادری زبان انگریزی ہو، اور دوسری کسی زبان پر تحقیق، تدریس، تعمیر اور توقیر بڑھانے کے لئے اپنی پوری زندگی پر دیس میں بتائے۔ پھر زبان سیکھے، ورکشاپس منعقد کرائے، اور اصل زبان دانوں کو ورطہء حیرت میں ڈالے۔ یہ سارے مناظر اُس وقت نظروں کے سامنے مجھ رقصاں ہوتے ہیں جب برطانیہ سے تعلق رکھنے والی فرشتہ صفت اور باکردار خاتون محترمہ یونس صاحبہ کی بلتی زبان کی تحقیق اور تعمیر پر صرف کی ہوئی تیس سالہ زندگی پر نظر دوڑائی جائے۔

محترمہ یونس صاحبہ برطانیہ سے پاکستان اُردو سیکھنے آئیں اور اولاً ملتان شہر میں رہ کر اُردو زبان سے آشنا ہو گئیں، پھر نہ جانے کس نے بلتستان کا راستہ دکھایا، اور خپلو شہر کو اپنا مسکن بنایا۔ یہاں انہوں نے نسوانی بیماریوں کے علاج و معالجے کے لئے ایک کلینک میں کام کیا اور اس علاقے کی خواتین کی طبی خدمات کرتی رہیں۔ اُس دوران اُن بلتی خواتین سے بات چیت کرتے ہوئے، بلتی زبان سے آشنا ہو گئیں۔ آپ یہ جان کر مزید حیران ہونگے جب بلتستان سے راقم سمیت

اُس وقت کے بلتی نامی گرامی شاعر مرحوم غلام حسن حسنی کو اسلام آباد میں بلتی زبان کی کسی تربیتی ورکشاپ میں حصہ لینے کا موقع فراہم کیا، دُنیا کے مختلف ممالک کے کئی زباندان اُس ورکشاپ سے خطاب کرنے تشریف لائے تھے، حالانکہ ہم دونوں اہل زبان ہونے کے ساتھ ساتھ بلتی زبان کے شاعر و قلم کار کے طور پر جانے پہچانے جاتے تھے مگر ہم بلتی زبان کی باریکیوں سے نابلد تھے۔ محترمہ سے بلتی میں بات چیت کرنے کے بعد یوں لگا جیسے بلتی زبان کے سارے الفاظ کسی لذیذ شربت میں تحلیل کر کے دو گھونٹ میں پنی لیے ہیں۔ بلتی زبان میں اُن کی شیریں گفتگو سننے کے بعد مرحوم غلام حسن حسنی نے انہیں مادرِ بلتی کا لقب بھی دیا۔

زیر نظر کتاب بلتی اُن دلچسپ حیرت انگیز اور حیران کن کہانیوں کا مجموعہ ہے جنہیں محترمہ نے اپنی ٹیم بھیج کر بلتستان کے علاقہ چھوڑ بٹ، مشہ بزوم، اور خیلو کے بعض داستان گو حضرات سے ریکارڈ کروائیں، اور انہیں صفحہء قرطاس پر ثبت کیا۔ ایک زمانہ تھا تفریح کے دیگر سامان ناپید تھے، ریڈیو تک ابھی ایجاد نہیں ہوا تھا، ایسے میں لوگ سردیوں کی طویل راتیں کاٹنے کے لئے لمبی لمبی کہانیاں سنا کرتے تھے اور سنانے والوں کی بستی میں عزت ہوتی تھی۔ ایسے لوگوں کے لیے پردیس میں قیام اور طعام کا کوئی مسئلہ نہیں ہوتا تھا۔ لوگ اپنے گھروں میں اس لئے بھی انہیں پورے اہتمام سے دعوت کھلاتے تھے کہ رات کو یہ ہمیں کوئی اُن سنی داستان سنائیگا۔ مگر اب جدید میڈیا نے اُن سینکڑوں داستانوں کو داستان گو کے ساتھ ٹیٹوں مٹی تلے دفن ہونے پر مجبور کر دیا، اور بلتستان سے وہ دلچسپ داستانیں

اور کہانیاں ختم ہوتی جا رہی ہیں۔ اس ضمن میں بلتستان کے سرکردہ محققین اور سکالرز ایک دوسرے سے مشورہ کر رہے تھے کہ اگر ان داستانوں کو محفوظ نہیں کیا گیا تو مزید دس سالوں کے بعد وہ لوگ بھی موجود نہیں رہینگے جن کے سینوں میں اب بھی چند کہانیاں محفوظ ہیں۔ اس سلسلے میں محترمہ یونس اور ان کی ٹیم نے بلتی زبان کی چند کہانیوں کو کتاب کی شکل دی اور اب یہ عوام کے ہاتھوں میں موجود ہیں۔

یہ کہانیاں جہاں بلتی تہذیب اور ثقافت سے مُزین ہیں وہاں ان میں مُعاشرتی ناہمواریوں کے سبب پیدا ہونے والے مسائل، اور ان کے حل بھی بیان ہوئے ہیں۔ میں محترمہ اور ان کی پوری ٹیم بالخصوص جناب محمد ابراہیم تبسم اور جناب حسین علی خان کو مبارک باد پیش کروں گا، جن کی شب و روز کی محنت سے یہ نایاب اور حیران کن کہانیاں اب ہمیشہ ہمیشہ کے لئے زندہ اور پابندہ ہو گئی ہیں۔

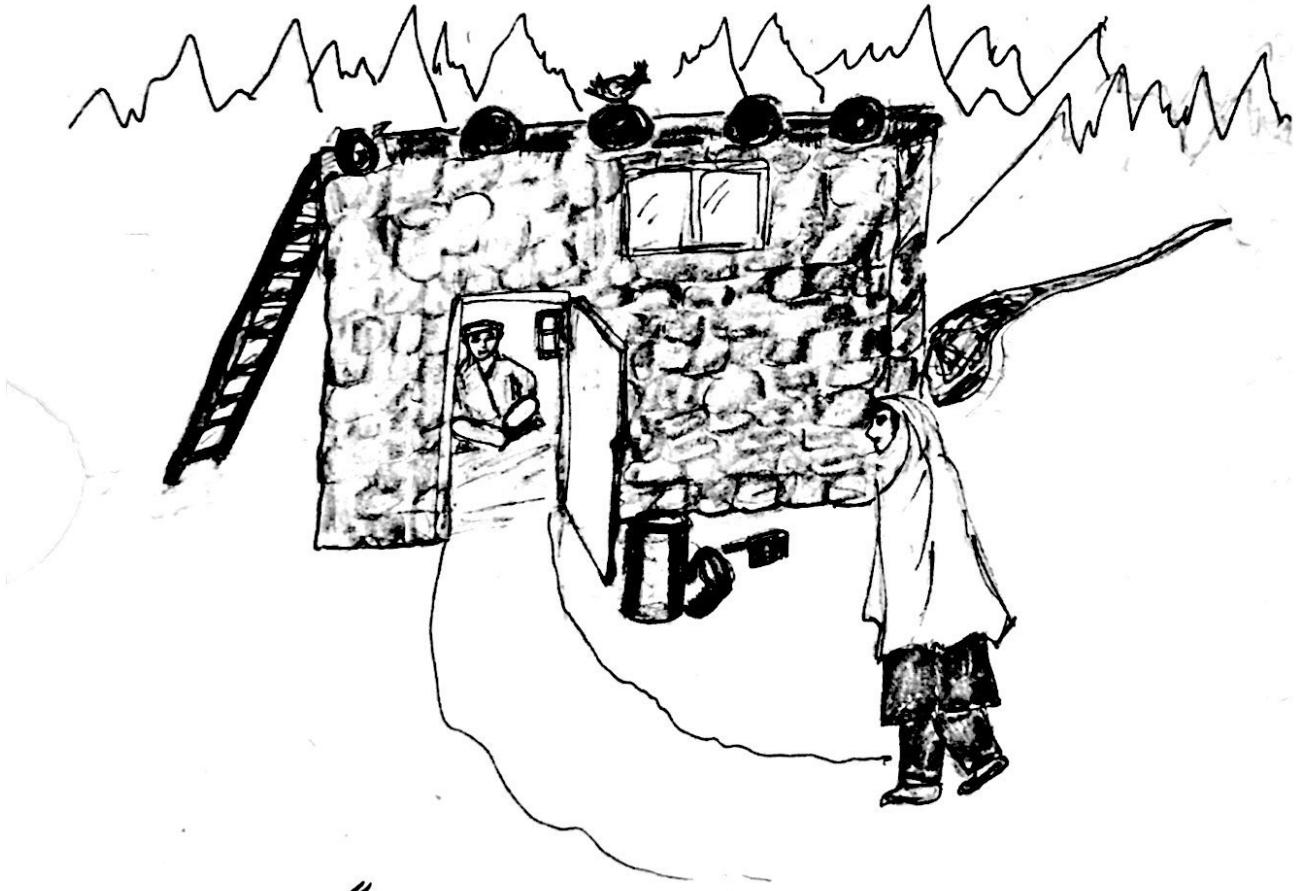
احسان علی دانش

ہاری نہ ہاری نو

یلے کسل گن یونان شہری بادشاہ لہ بوٹو چک یودسوک۔ موے منخ پو لہ
ہاری نو زیر بی انسوک۔ بادشاہ لہ بو مید پنی انسوک۔ گوانہ یا بوٹو بوٹو روخ لیگی ریٹنگن
بیاسے ژھر چوکس۔ سکیانگ چوکفی بوٹھا سکیانگ تر قسے نہ موسی زیرس، ”تا ہرتے
کھرنگ ڈوکسے لیگی سونسید۔ یانی اذن شزدے بیاس نہ میولی کھ۔ یود پنی چھو غو
چھو غو یول گن گنگمہ لہ چک ہلتا گوید۔“ یلے کسل بادشاہ سی ژامشے بیاسے فتولس نہ
سہ مو مہ زنس۔ لس جوک لہ موافی زیر فو بیاسے مید پامہ ڈوکس۔ کھرنگ نہ بیونگسے
میول عالمی یول لہ مو کھورس۔ دے رگشہ چھو غو یول گنگمہ مو لہ مہ چھو دس۔
دیکھ نہ مو لہ شمس۔ اونانانگ شرگو ترگونگ ڈوکپی ژھوٹوے گرونگ گن لہ سہ چک
ہلتا گک۔ زیرے نہ موانگ ژا جق چک ہرکوسے بیونگسے دزولس۔ دیرے غزے
چھدین مو گرونگو چکی تھنے لہ تھونے ہلتا نہ مو لہ چک فری ننگ چک تھونگس۔ مو لہ
یو شمس، نانگ درنگ برانگسہ ڈوکپا لہ یاننگ پوینگ گک۔

یلے کسل مو یاننگ پوینگ سونگسے ہلتا نہ ہلتنگ جوان چک کھوانگ ژا

دوکے یودسوک۔ موسیٰ ”برانگسہ یودا“ زیرے تریا نہ کھوسی گا بزوسے جواب
چی مہ لزوس۔ موبگیالے نہ ینگ ترس۔ کھوسی ینگ جواب چی چنگ مہ لزوس۔
دیکھ نہ موسیٰ زیرس، ”لے رگاکن نمزو بولے نہ کھری زگوسے کھہ برانگسہ لہ تھونمانہ
کھیانی مہ کو زوم بیو۔“

دو زیربا نہ تگ بگیالے نہ کھوسی زیرس، ”لے پنچونگمو ناسی میونگ
یودپنی گا بوسترنگ چک نہ سہ خیرا مہ تنگمی چھد بیاسے یودپنی ان۔ کھیانگ نمزو
بولے دکھ تھونمانہ ناچہ بیک؟“

دو کوانہ موسی زیرس، ”انایانی گا بوسترنگ چک نہ سہ خیرا مہ تنگمی چھد
پوچہ فری بیاسی ان؟ یری شزدے سونگس نہ نالہ سہ کو چوک۔“

”یلے پنچونگمو کھیانگ لہ دو کو ژھا ژھا یود نہ اونا سنا یوس۔“ زیرے نہ
زیرس، ”تا بعد اد شہری بادشی بو ان۔ فی منگ پو لہ باری زیربی ان۔ نیا ککا فونو
نیس یود۔ بادشاہ میولی کھ نہ رگلفی لزینگ نیا نیسکا لوقسو لوقسو شہر کینگ سوسو
سوسوے کھرنگ دوکپا ریاحس۔ جق کینگ نہ جق چک فی چوچوسی نالہ
زیرس۔ لے بادشاہ یانگ ہرتے کھرنگ شخے اچھد گوا میدا؟ لنگسہ بنگسے لہ شوخس۔
دو زیربانہ اے جق لہ نا تھفرنگ ملے لہ لنگ لہ سونگس۔ دے جغی ژھن لہ فی فونو
ٹھوکپا اونگسے فی کھرنگ دوفی انسوک۔ کھو لہ ژھن لہ نید مہ کھوکفا نہ برنی کھ
نہ لزوشری کھ ژھرنگ ہلتا نہ کھو لہ تھونگس۔ فی چوچو جوان چگی کھدے ژھر
پوینگ کھودانگ نیسکا تھد تھد رن رن بین یودسوک۔ اے جق لہ نا لوقسے تھونما نہ
فی فونوسی دے خیرو نالہ تنگس۔ نامہ چھیسپانہ فی فونوسی زیرس۔ اونا درنگ نڈانگ
ینگ لنگ لہ گوید زیرے دونگ۔ دیکھ نہ نڈانگ ژھن لہ ہرکوسے ہلتیک زیرے
نہ نیا نیسکا اے جق لہ ینگ لنگ لہ گوید زیرے سونگس۔ ژھن لہ نیا ہرکوسے ہلتا نہ
انان فی فونوسی زیر فی لس کن نیا لہ ینگ تھونگس۔ ناسی یا بنگ لہ نری بوسترنگ

پو رد بس۔ نانگ لہ سننگ لہ منگمو دوخے نہ نری یول کھر فنکے شورس۔

دیرے نمرے چھدین نا رگیمڑھوے چگی غزور چی لہ تھونے یودپا،
 دے من نہ رگیمڑھوینگ پُھور بے منگموے لنگس۔ ناسی ہلتا نہ دینگ نہ لیگی جگجگ
 درے چک گوے کھ پھونو رگوم چی کھورے بیونگس۔ نا جکھسے نہ یکھ شنگ
 ڈونگ چی یودسوک۔ دو بی گوے کھ سونگے نہ ابے ہلتین ڈوکس۔ دیرے دے
 درے سی رگوم پو بی غزیمو فیسے نہ دینگ نارگشہ خاتون چی فیونگس۔ نا جکھسین
 ہرگوے ہلتین ڈوکس۔ دیرے دے خاتون پو شنگ ڈونگی اوق پنگ کومجی چھسے
 ڈوکس۔ در یو موے بوکھی کھ گوکلے نید اونگس۔ خاتون پوسی گین لہ شنگ ڈونگ
 پوے کھ ہلتا نہ مو نہ نا یک چک سونگس۔ موسی نا لہ ٹھور و بوب زیرے لق ردا
 بیاس۔ ناسی لق ردی کھ نا جکھسید زیرس۔

زیر بانہ موسی زیرس، ”کھیانگ مہ بلس نہ نا در یو ہلوانید۔“ نا جکھسین
 کلے بے اونگس۔ موسی کلے درے گوے کھ یقے نہ موانگ فی شیدا اونگے نا لہ
 زیرس، ”نا دی در یو لہ یودپنی ان۔ کھوئی کھ مہ چھیسپا ہرتے غزیمہ تنگے کھوری
 گوے کھ کھورے پھی ان۔ دو اناسہ نا کھو لہ ژھور مہ چوکپا یانگ ژوخ بادشی بو

غاچھو نہ تھو کھی ان۔ نیا بوسترینی کھہ یدانگ مہ لہ مہ کھور بی ان۔ یو زیرے نہ موسی
ینگ گلے درے گو موری فنکینگ کھورس۔ نا ینگ گلے شنگ ڈونگ پوے کھہ
سونگس۔ یلے پنچونگمو دے جق لہ نہ ناسی مہ لہ گا بوسترنگ چی ناسہ خیرا مہ تنگمی
چھد بیاسے یودپنی ان۔“

دو کوانہ بادشی بوٹوسی زیرس، ”یلے باری ناسہ بادشی بوٹوے ان۔ فی
منخ پو لہ باری نو زیر بی ان۔ گوانہ بوسترنگ گنگمہ دو ژوخ مہ ڈوپکی ان۔ کوسوندو
لیا خموغزونگ کن سہ ڈوپکی ان۔ گوانہ یانی سی سنا بیوس۔ ایران یولینگ بادشاہ چک
یودپنی انسوک۔ کھوے منخ پو لہ قابات زیر بی انسوک۔ کھو لہ غزونگ نیس یودپنی
انسوک۔ جق چک کھو کھوری غزونگ نیسکا کھدے ہرتونی کھہ رونے کھور با سونگس۔
کھونگ لہ لم لہ شرگو اپوے چگی شنگ چی کھورے اونگمو تھونگس۔ دیرے اپوے
شیدا تھونمانہ بادشاہ سی ترس، ”انالے اپویانگ گار یودپا؟ یری منخ پو چہ ان؟“

زیر بانہ دے اپوسی زیرس، ”یلے بادشاہ کسل نا شرگومی چک ان۔ ننگ
نونا نہ نری اپنی ژا یودپنی ان۔ نا شنگ بنگ چی لہ سونگس یو ژونگسے نئی زان پو
گوے ان۔ فی منخ پو لہ قابات زیرید۔“

دو زیربانہ بادشاہ لیگی تنگ بگیالس۔ بگیالے نہ کھوری چوچونگ لہ زیرس،
 ”انالے چوچونگ کھوے منگ پوسہ قابات ڈوکپا، فی منگ پوسہ قابات ڈوکپا۔
 اونانا بادشاہ گو کھو دی شرگو گو چہ فری ان؟ نالہ مہ پھودس۔“ کھدانی زیر۔

زیربانہ دے ژھونڈے غزونگ پوسی زیرس، ”چاہالے بادشاہ کسل
 کھوے غزونگ پوسہ دوغ نمزے مہ ڈوک جو۔“

دو زیربانہ بادشاہ لہ لیگی ہرپوشنے نہ زیرس، ”انالے غزونگ نا بادشاہ
 سونگفوکھیانی بیاسے سونگفی انا؟ اوناکھیانگ درنگ نہ دی اپوسے نمہ بیاسے سونگ۔
 اپو فیوکپو گو چوک۔“ دو زیرے نہ دے شرگو غزونگ پو اپو نہ نیمبو تنگس۔

دیرے مو اپو نہ نیمبو کھوے چھتھونگ پوینگ تھونما نہ کھوے اپنی لہ لیگی
 خا اونگسے اپو لہ زیرس، ”لے رمی کھ شہ بجور فیونگفا، ندانگ مہ خسونمی وخ لہ دی
 ارچو کھیونگسے کھیانی گار پھی ان؟“

دوکوانہ دے ارچوسی زیرس، ”لے انو جو ناتی بوٹو بیاسے ڈوکپی
 ان۔ یانگ لہ خامہ شوخس۔“ اپوسی جتی تنگ کھیونگمی شنگ پو ژونگسے کروے
 چھونچی کھیونگمی انسوک۔ یو اپنی سی ہلونینگ تنگسے یوس بیاسے نیسکاسی زے

انسوک۔ دے جق لہ کھونگ خسوم گوانہ یوسہ ہلتوکونگ لہ مہ اونگما مہ درانگس۔ اے
جق لہ اپوسی کھیونگفی دے کروارچوسی ژھک چی لہ تھقے بلے فچوسے منمانہ خسوم
کوے ہلتوکونگ لہ اونگسے درانگس۔ اپنی سہ تھدس، اپوسہ تھدس۔ دے اپولہ جقما
کھتک ہلتوادرانگفانہ شتی کھور پوسہ گاشارے تھیاقس۔ دے کھور پوژونگمانہ زنفے سہ
گاشارے اونگما ریاخس۔ دیرے ارچوسی زنفے چھونزے فسقپاسہ ریاخس۔

دیکھ نہ جق چک ارچوسی اپولہ زیرس، ”اتاجوتا رگون اونگمو پاسنہ یانی
انانونگبنگ گار بہونگ نہ دینگنوسہ شنگ بنگ چی فسقے یوق۔ دو زیربانہ اپولہ
اے جق لہ نہ بہو چکنگ شنگ فسقپا ریاخس۔

جق چي کھنک لہ دو پنچھيد لہ لنگ لہ اونگفي ميوني گرا نمو گوانہ دے
بھوينگ يودپني شنگ پولہ مے تنگسوک۔

اپولہ اے جق لہ ينگ شنگ لہ گوانہ دو تھونگسے پچھي ٹوس۔ دیکھ نہ ہلتا
نہ دينگنو خيليب چي يودسوک۔ اپولہ خمس يا خيليب پول نري بوٹولہ ژھک فچوا
کھورے گک۔ يوزيرے نہ کھوسي يا خيليب پولنگ نو کھورے اونگسے نہ بوٹولہ
نومين چي زيرس، ”لے بوٹو تا فسقفي شنگ گنگمہ لہ لنگسپونگ اونگسے مے تنگسوک۔
دے گنگمہ سترقے ميدسوک۔ دينگ رگشہ خيليب چي چک يودسوک۔ نا يوزري بوٹو
لہ ژھک فچوا کھورے اونگسید۔“ بوٹوسي ہلتا نہ دے ژھک پول خسير انسوک۔ دے
بھوے دب گن لہ خسير يودپني انسوک۔ دونگ جوے خيليب سونگسے بھوينگ بوفني
انسوک۔

بوٹوليگي تھدے نہ زيرس، ”لے اتا يوزوخ پول ينگ سہ تئا؟“

اپوسي ”ينگ سہ ننگ“

زيربانہ بوٹوسي زيرس، ”اونايگ ژام ننگ نہ يانگ سونگسے کھورے
اونگ“ زيرے اپول ينگ تنگس۔ دے خسير گنگمہ تھوبا نہ کھونگ ليگي فيوکپو سونگس۔

دیرے بوٹوسی اپو لہ ژھونگ یا بلو بس۔ اپو چھونگو ژھونگے سونگس۔ بادشی کھر پو
نہ ژوخ کھر تنگس۔ چھونگو ژھر جی فچوس۔ دیکھ نہ جی چک بوٹوسی اپو بادشاہ لہ
سوال لہ تنگس۔ بادشاہ اونگے دے گنگمہ تھونگما نہ لیگی تھدے کھوری دے تنگفی غزونگ
پو ینگ بخستون بیاسے کھیرے تھدے خسودے ڈونفی ان لے باری۔ یلے کسل
دیرے باری لہ باری توے خپرونگ کوانہ ان خسمس۔ کھو ینگ بوسترنگ نہ خپرا بہ
تنگمی چھد پو چھسے کھونگ نیسا تھدے خسودے چکپو چکپو لہ پھودے بخستون
بیاسے کھوتی کھرنگ سونگسے تھدے ڈونفی ژونگ نہ خپرا۔ کھودانگ انا نڈانگ دینا۔
کھوتی کھینگ تھرا تھی کھینگ کھرا۔

شِلنگِبو تسپو

پلے کسل جق کڈنگ نہ جق چک میار رگیا فوے مگی اوت شِلنگِبو تسپو
ہلپہ ہرکیانگبو لہ چھونگ یور تگ چوگین گوے وخ لہ ترانو اپنی چک خیرس جی
گھورے ہور لہ اونگے یودسوک۔ دو پنجد لہ ہرکیانگبو ی ژھیرے فوقے اپنی
چورونی ہور گن بوس۔

ہور پو بوا نہ اپنی لہ خا اونگسے نہ زیرس، ”مانن چن موے بو لہ ژونکا
یولی گو سپور مو چو چو سو خر تھوبا نہ بک خنم لہ گوانہ بگیا پنی تخشہ خنومہ ژوخ چی غزونگ
بیا سے تھوبس نہ کھیانی میولی کھ می چک می یق۔“

اپنی یا خپرو رگیا لفو شنگو تسپو لہ کوید نہ یا بنگ لہ ہرتے کھ نہ بے اپنی
بودنی چو لوک کن ینگ موری چورونگ پنگ تھو سے تنگس۔ دیکھ نہ اپنی لہ
زیریدا، ”انو جو بخشس دو سے یانی چہ زیرس؟ نا لہ ینگ چک کو چوک۔“

اپنی شرگو دروقسے نہ زیریدا، ”لے ملی اتا، نا تراؤن لس چن موے کھا
فری ژھوق بوق بو دوفو لہ یانگ چھوغو رگیا لفوے دو کسے نہ دو لہ اشی بہ
بیات۔“

دو زیربانہ رگیا لفو شنگو تسپو لہ ہر پو شخصے نہ خے کھ زیریدا، ”لے تراؤ
کھیانی یا خپرو مہ زیرس نہ نا کھری سکے کھ گو بہ یق۔“

دو زیربانہ اپنی دروقسے نہ زیریدا جو، ”یلے کسل فی ہور پو بوا نہ فی کھا
تھد لہ یو بودس۔ ژونکا یولی چو چو سو خر تھوبا نہ کھیانگ یوڑے سونگس نہ اونا تخشہ
خنومہ ژو پخی رگیا لموے تھوبس نہ کھیانی میولی کھ می سون بہ یق۔ یو زیر بو فی

کھا تھد لہ بؤدس جؤ۔“

دو کوانہ رگیا لفو شیلنگو تسپو سی زیرس، ”لے انو یری شزدے نالہ لم سنے

بیوس۔ یا رگیا لمو گا رگیا سترد چکنگ یود پنی ان نہ۔“

اپنی سی زیرس، ”یلے رگیا لفو تھشہ خنومہ پرستانی رگیا لفوے رگیا ستریدنگ

یود پنی ان۔ دینگ پھونگو ژھر چی یود۔ دے ژھر پوینگ اومی رزنگ چی

یود۔ مودے رزنگ پوینگ بگیاد بری اومی کھروس لہ جؤ کفا اونگی ان۔“

یو کوانہ کھوسی اپنی لہ زیرس، ”انو جؤ بخشس تایانی نالہ دو بی لم سنے بیا

رگوسید۔“

اپنی سی زیرس، ”لے بؤ گا آدم ذات چی دینگ تھونمو ہرکہ ان۔ کھیانگ

بدوٹوے لہ تھونمی مین۔ کھری شزدے کھیانگ مہ سونگ۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”انو جؤ بخشس نا سونگسے مید نہ مہ دؤ کھی ان۔

یانگ نالہ لم سنے بیوس۔“

زیربانہ اپنی سی زیرس، ”یلے بؤ اوٹا یانگ دکھ نہ سونگسے فلان ملسی کھ

تھونانہ لولی نواسے نوڻو خسوم یودپنی ان۔ دونگ موے لم پا ان۔ دونی لم له می
 زگپی ان۔ دیکھ نہ سونگسے نہ آئینہ رگیا لمو زیرین یودپنی ان۔ موسی نیمو خمدے
 ننگ پوٹھوپ چلاق بیاسے یچی ان۔ دورگلے گوانہ فلان ملسی کھ سترنجٹو اپنی چک
 یودپنی ان۔ دے اپنی سی میونگ گنگمہ خمدپنی ان۔ دیکھ نہ سوہمہ بودپنی ان۔ دیکھ
 نہ سونگس نہ ملے چک له لیگی جگجگ درے چک یودپنی ان۔ دے درے له لمی ہرزا
 زدما نیہی ان۔“

دو کوانہ کھوسی زیرس، ”یلے انونایا خیومہ رگیا لمو ژلے گوید۔ شس نہ شس
 ڈوکس نہ ڈوک۔“ کھو یو زیرے ہرتے کھ رونے درولس۔ دیرے اراننگ
 کوراننگ دس پچرن ٹوق ٹوقبونگ چدے سونگسے ملے چک له تھونانہ کھو له تھونگس۔
 ہلٹنوس چگی کھ ژوخسا ژوخ بوڻو خسومی چھے ردونین یودسوک جو۔ کھوے جندنگ نو
 تھنچو ہرفی این چی یودپنی انسوک جو، کھوسی زیرس، ”انالے اسے نوڻونگ
 ایکھ نہ دکھ تھونے من نہ فی ہرتوسی گومبا ژام تنگس؟“

زیربانہ دے ژھنکو تنگ بگیا لس۔ تنگ بگیا لے نہ چکپوسی زیرس، ”دی
 اتو خسونموے ننگ، گیوخسے یانی زیر یا نگ ایکھ نہ دکھ تھونے من نہ ناسی بوق

زام تيانگس؟“

دو زيربانه كهوله سه جواب چي مه اونگما كهوسي زيرس، ”اينا كهدانگ سو

له يودپني انا مين؟“

زيربانه ژهنكوسي زيرس، ”نيا سوله ميدپني ان-“

رگيالفو شينگبو تسپو سي زيرس، ”اونا كهدانگ خسومكوسي دي اينين پو بک

گن له تونگ، گو رگش سونگس نه دو ناسي بخشون بياسه كهيريد-“ كهوسي جندينگ نه

ده اينين پو فيونگسه منس- ژهرمه بو نوسي ده اينين پو تنگس- تنگما چک موه

بک پو ليش بيارس- برموسي تنگس، دو بي بک پو سه ليش بيارس- ژهوتو سي تنگما نه

دو بي بک پو يوتويره بيارس- ژهنكوه بک گن بيار جوکسه نه كهو ينگ

دروس- ديره كهو ينگ يولي تهغه چک له تهونما نه آئينه رگيالمو سي نيمو خدمه

ٹھوب چلاق بياسه يودسوک- كهوسي خسمبه بياسه نه پولو نه بيٹھوه چک گهوره

آئينه رگيالموه ننگ نو جوکس- آئينه رگيالمو ننگ پو ٹھوب چلاق بياسه يودسوک-

كهوسي کرکونگ پوهه نه هلتا نه دينگ فزوي چک کوار کوار كهورين يودسوک-

كهوسي بقمي خسمبه بياسه نه ده فزو له زيريد پا جو،

لے طیبی نونو، لے نونو کھیانگ سوی نونو لے
طیبی نونو، نونو نالہ سوی نونو

نونو لہ بیور بی خیری پولو کھیونگسید لے
نونو لہ بیور بی خیری پولو کھیونگسید

آئینہ رگیا لموے کنگمی کفشوو من لے
آئینہ رگیا لموے کنگمی کفشوو من

زیرے نہ کھو دے خیری پولو کرکونگ پوری فنگس۔ فنگما نہ فروسی
ٹب زونس جو۔ آئینہ رگیا لموے کنگمو لہ نہ کفشو پٹ فودے نہ کرکونگ
پوری گینو فنگس۔ دو منما چھمفا نہ ینگ زیرید پا جو،

طیبی نونو، نونو کھیانگ سوی نونو لے
طیبی نونو، نونو نالہ سوی نونو

آئینہ رگیا لموے گوے کھی دخن پو من لے
آئینہ رگیا لموے گوے کھی دخن پو من

زیربانه کھو ہور لنگسے سونگس۔ سونگسے دنون پوکھیونگسے کرکونگ پوری گینو
 فنگس۔ فنگمانہ کھوسی ینگ زیرس،

طیبی نونو، نونو کھیانگ سوی نونو لے
 طیبی نونو، نونو نالہ سوی نونو

آئینہ رگیلموے جنگمی ہرکوچنگ پو من لے
 آئینہ رگیلموے جنگمی ہرکوچنگ پو من

زیرے نہ کھوسی بینٹھو فنگمانہ کھوسی ینگ بینٹھو ٹب زونس جو۔ دیکھ نہ
 فزوسی ہرکوق چنگ پو فودیا نہ مولہ ژھورے نہ زیرس، ”لے آدمی می زول تانا
 کھری ستروق چی فودے بہ تنگمی ان۔“ یو زیرے نہ مونگس جو۔

مولنگفانہ دے فزوسی زیرس، ”لے رگیلمو چہ فن؟ کھری سنگ پو
 فودے اشے نونو خسومکاسی چلی مارنگ سکولباتنگسے یودپا۔ کھوسی کھری سنگ پو
 ینگ تنگسے نیمو فود تنگسے کھیونگمانہ کھیانگ چھونوے چا فچوید؟“ زیربانه مولہ سہ ان
 شمس جو۔ کھو دیکھ نہ ینگ دزولس ینگ ارانگ گرانگ دس پچرن ٹوق ٹوقونگ

چدے سونگے نمرزو چھدین کھوینگ یولی تھنے لہ تھونا چک کھو لہ تھونید پاجویا۔ چھچھو
 ننگ چک یودسوک۔ کھویاننگ پوینگ برانگے ژلے گوانہ ننگ پوینگ نو اپنی
 چک ے سپونگے تنگے ڈوکے یودسوک۔ کھوسی ترس، ”لے انو چنگ برانگے
 تھوٹوگا؟“

زیربانہ دے اپنی سی زیرس، ”چا مہ تھوب، امہ لس چی یودپنی ان،
 یوبیاسے میدپا مہ یودپنی ان۔“

کھوسی زیرس، ”لیاخموگ لے انو۔“ کھو لہ گوپنی دے اپنی سی
 زیرے یودپا کھوٹھمر دینگ نہ بیونگس جو۔ کھوسی اپنی لہ زیرس، ”نازاچس باچس
 چی کھورے اونید۔ یانی نی چنگ کن لہ سنانے یوق جو۔ کھو دینگ نہ بیونگس گوانہ
 رزا بر چنگ بے فرز کھیک یودسوک جو۔ دینگ نہ کھوسی بے فرز خسوم
 فیونگس لقفس چنگ تنگے جندنگ کھورے اونگس۔ زان بان چی کھیونگس اپنی لہ مننا
 نہ اپنی سی زیرس، ”دیوننا بیر لہ یغید دوسے ناسی ییکھ زان چی بے ان۔ زان
 پولہ کھیانگ نہ نارت چی تنگمی ان۔ ناسو اونگس نہ اونگ یارت پوتنگمی ان۔“

کھوسی زیرس، ”دوچہ ان؟“

اپنی سی زیرس، ”نی بلے چک یو دپنی ان، دی بلوسی زان پھمے من پو
 اوت پو گھورے ڈوکھی ان۔ بلوسی ہرکونگبو فنگس نہ کھیانگ رگیال، تا زان پھمے من
 پو بلوسی اوت پو گھورے ڈوکس نہ نارگیالی ان۔“ دو زیرے نہ اپنی سی زان
 چی بیاس۔ زان زا ریاخفا نہ اپنی سی بلو لہ ہرکونگبو گلے نہ زیرس، ”یلے بلا زان زا
 پھمے من کھیانی ہرکونگبو مہ فنگما پھی ان۔“ زیرے نہ بلو لہ ٹھواق چی تیانگس جو۔

يلے کسل کھو زان چي منڈوي نيس زوسے نہ گلے جنڊنگ نہ بيے چک
فيونگے بلي پھن پنگ فود تنگس۔ بلوسي بيوتھونگما چک اوت پوسکورے فنگسے بيو
بيکھ چھونگس۔ چھونگما نہ کھوسي زيرس، ”يلے انو چگي ريسي رت بيکھ نارگياس۔“

اپني سي بلولہ زيرس، ”لے روسپہ تھوسپا يو چه bias؟“ زيرے نہ اوت
پو ينگ بلي کھ کلس۔ کھوسي ينگ منڈوي نيس خنوم زين چي گلے اپني لہ تھونگ
مہ چوکيا اے بيا چک پو بلي شيديا فود تنگس۔ بلوسي ينگ هرکونگبو فنگسے بيو بيکھ
چھونگس۔ يابزوسے کھ کھوسي خنومي ريسي کھ ينگ بيو فنگس۔ بلوسي هرکونگبو فنگسے بيو
بيکھ ينگ چھونگس۔ کھوسي زيرس، ”يلے انو يري کھ نارگياس۔ زير تا چه بے
ان؟“

اپني سي زيرس، ”نارگياس نہ کھيانگ ردبي اپنا۔ کھيانگ رگيالبا نہ نا
ردوب۔“

اپني سي دو زيربا نہ کھوسي زيرس، ”لے انوياني ليا خمو بياسے برانگسہ منمانہ
نايانگ چاردوتوک؟“ زيرے نہ دے ژھن پوکھو اپني دیکھ دوس جو۔ دے
اپني سترنجانو انسوک۔ بقهي لنگسے دوسے نہ موسترن يول لہ سوندربا سونگس۔ گوسے

وخ له موسی تھب پوینگ بزو بقی فنکس۔ کرکونگ پو له ژھنمہ بورس۔ رگیا لونگ پو
 غبوس پیکھ چنگس۔ تھبی غبیل پو رگیا لونگ پوے کھ فوقے سنگ سونگے ڈوکپا،
 تھب پوینگ ہلتا نہ مے چوق تھونگما، کرکونگ پو له ہلتا نہ سکر مہ گنگمہ تھونگما۔ دو گوانہ
 کھو نیدی آرام ڈوگید۔ مانگ اونگے نہ کھو چوق زا۔ دیرے کھو له نید چی ژھدے
 ہلتیک نہ تھب پوینگ مے چوق یود۔ کرکونگ پو له ہلتا نہ سکر مہ چوق تھونگس۔
 غبوس پو له ہلتیک نہ لزوت پڑانگ شرے سنگ سونگے یود۔ کھو یینگ نید
 اونگس۔ دیرے بقی له کھو له یینگ نید ژھدے ہلتا نہ یینگ یا بزو تھونگس۔ کھو یینگ
 خزانگ زیرے نید اونگس۔ دے من نہ کھوے خسوسی انو اونگے کرکونگ پوے
 کھ نہ زیرس،

کھیانگ لونگسی لے لونگسی لے انوے شیلنگبو تسپیو
 کھیانگ لونگسی لے لونگسی لے انوے شیلنگبو تسپیو

تراؤن لس چنمو تھبنگ بزو فوسید
 تراؤن لس چنمو تھبنگ بزو فوسید۔

لے انوے شیلنگبو کھیانگ لونگس۔ مونن لس چنموسی تھب پوینگ بزو
 فوسید۔ کرکونگ پوینگ ژھنمہ بورسید۔ غبوس پو لہ رگیا لونگ چنگسید۔ کھیانگ
 نیدنگ مہ ڈوک۔ کھری ستروق لہ گوید۔

دیرے کھو زگو فیے ہلتا نہ نیمہ شرے سنگ سونگسید سوک۔ ینگ زگو چک
 فیے ہلتا نہ رو سپونگ بیاسے یود سوک۔ اونگفی می گنگمہ موسی زے انسوک۔ ہلتا نہ
 کھو لہ چھتھو رگی چک تھونگس۔ یا رگیو کھوسی ردوا لہ غش پش جی تزودے غدرے
 نہ کھو زگو چھن پوینگ اہے ڈوکس۔ دیرے نیمہ لجب تروسین جی اپنی میوولی می
 تری اونید زیرین جی کھا لہ مے برین تھونس جو۔ دیرے اپنی سی گو چوق زگو لہ
 بوربانہ کھوسی چنگینگ رگی تیانگسے گو ٹر چدے فنگس جو۔ یلے کسل دے ایو سہ کھو
 سی ردبے فنگس۔ دیرے کھو ینگ دزولس۔ ینگ یول چگی تھنے لہ تھونا نہ کھو لہ
 تھونگس، ژھر چنگک جگجگ درے نوے چک بک پوٹھق ژومے نید اونگسے
 یود سوک جو۔ موے اوچو کھرو خسوم فیارے یود سوک جو۔ دیرے دے درے نو لہ
 نید ژھد چارے سونگسے سوق سق بیا نہ کھوسی دے چوچو کھیونگسے چپ چپ
 لجبید پا۔

موله ژهورے نه زيرس، ”سوان لے آدمي مي رول چي كهيانگ گار نه

اونگفي ان؟“

زيربانه كهوسي زيرس، ”تاييري بوان جو۔ لے انو جو يانگ له خامه

شوخس۔“

دے درے نوله بوميدپني انسوک۔ ييري بوان زيربانه انچن چي

تهدس، ”اوناهيانگ گار گولے ان لے ني بؤ؟“

كهوسي زيرس، ”تابگياپني تحشه خينومه ژلے گولے ان۔ ييري شردے نا

له جلتہ كهولتے بيوس۔ ناله لم سنے بيوس۔“

ديرے دے درينوسي زيرس، ”چه بيك لے كهياپني ناله انو زيرے ني

چوچو شھونگس۔ كهيانگ ني بوسونگس۔ كهيانگ بيكه نه سونگس نه گونگمي كهه درے چك

يود۔ دوله درے اسقوب زيربي ان۔ ناله اسمه بدرے زيربي ان۔ گونگمي كهه

يودپني دريون ني لكو ان۔ لمي هرژا زدم كهن پوكهوانگ ان۔ كهيانگ كهولے شديا

سونگس نه ييري ژهوان ان زيرے زير۔“

كهوسونگس شے نيان نيان چي كهيونگس اپني له زانفس۔ مولے شديا نه

سہ کھو بُودس۔ کھوسی مولہ زیرس، ”یلے انوتانا گوید۔“

زیربانہ موسی زیرس، ”بگیاپی تھشہ خیومی دے ژھر پوینگ فلان کزوی
 کھہ مندوق چی یسے یود۔ دے مندوق پوکھورے اونگسے کھیانی نی ککانہ نالہ تری
 بیا منس نہ نیا ینگ جوان گوے ان۔“ کھو لیاخمو گگ زیرے ینگ دروس۔
 دیرے نخرے چھدے تھونما نہ گار سہ لم میدپنی ملے چک لہ دینارے جگجگ
 درے چک یودسوک جو۔ کھوسی بک پوٹیر فیسے یودسوک۔ کھو لہ گوپنی درے نو
 سی زیرے یودپا ”درے بک پو فیسے یود نہ کھو لہ نید اونگسے یودپنی ان۔ بک پو
 ژومسے یود نہ کھو لہ نید ژھدے یودپنی ان۔ کھیانگ کھو لہ نید اونگسے یودپنی و
 لہ سونگ۔“ کھو کله سونگسے چھن چی لہ بیارے ڈوکس۔ پتھی ڈوگین دیرے درے
 لہ نید ژھدس۔ امہ یولے، امہ یولے زیرین سکینوک چی تئین کھو لنگس۔

دیکھ نہ کھوسی زیرس، ”نا ہلتو خسید لے کوات، نا ہلتو خسید۔“ دیرے
 چھو غو کوات چی ڈلنگ پلنگ بین اونگسے زگید پوی کھہ بیونگس۔ بجو خسوم پھو
 اونگسے دینگ نو بوس۔ رنگ بور زیربانہ فوجس گنگمہ تھب پوینگ چیرین جوکس، مے
 خلینگ سونگس۔ کیا لہ خسوم فے اونگسے دینگ ہلوکس۔ زان ہرکوق زیربا چک سکیا

خسوم اونگے ہر قس۔ دیرے کھوسی زان پو زوس۔ دے من پو گنگمہ کھو چھن
 پوینگ کھومے دُوس۔ تا دے درے نہ نیمبو کھوسی سے کلے لچو تنگے زان زا
 ریاحس۔ زا چھمفانہ درے سی زیرس، ”چھو تھک پو تنگس فے تھک پو تنگس، ہلتو
 تھک لہ مہ تھونس، یو چہ سونگس؟“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”مومو جونا سے یودپا جو۔“

”یلے یا کھیانگ سو ان؟“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”تا اسمہ بدری بو ان۔“

درے سی زیرس، ”مومو زیر فوری کھیانگ بودس۔ مید نہ نا کھیانگ تھقسے

زے اپنا۔ کھیانگ گار خیار بی ان؟ گار نا اونگفی ان؟“

کھوسی زیرس، ”یلے مومو نا لنگا یول نہ اونگفی ان۔ تا کیسر رگلفوے بو

ان۔ تھشہ خینومہ ژلے لم پا گنگمہ نہ گرا خفو بین کھونگ لہ گورن مینین ییکھ تھونفی ان

جو۔ فی انو اسمہ بدری زیر فی ان۔ یانگ موے ککا ان لو۔ گوانہ یانگ فی مومو

سونگس۔“

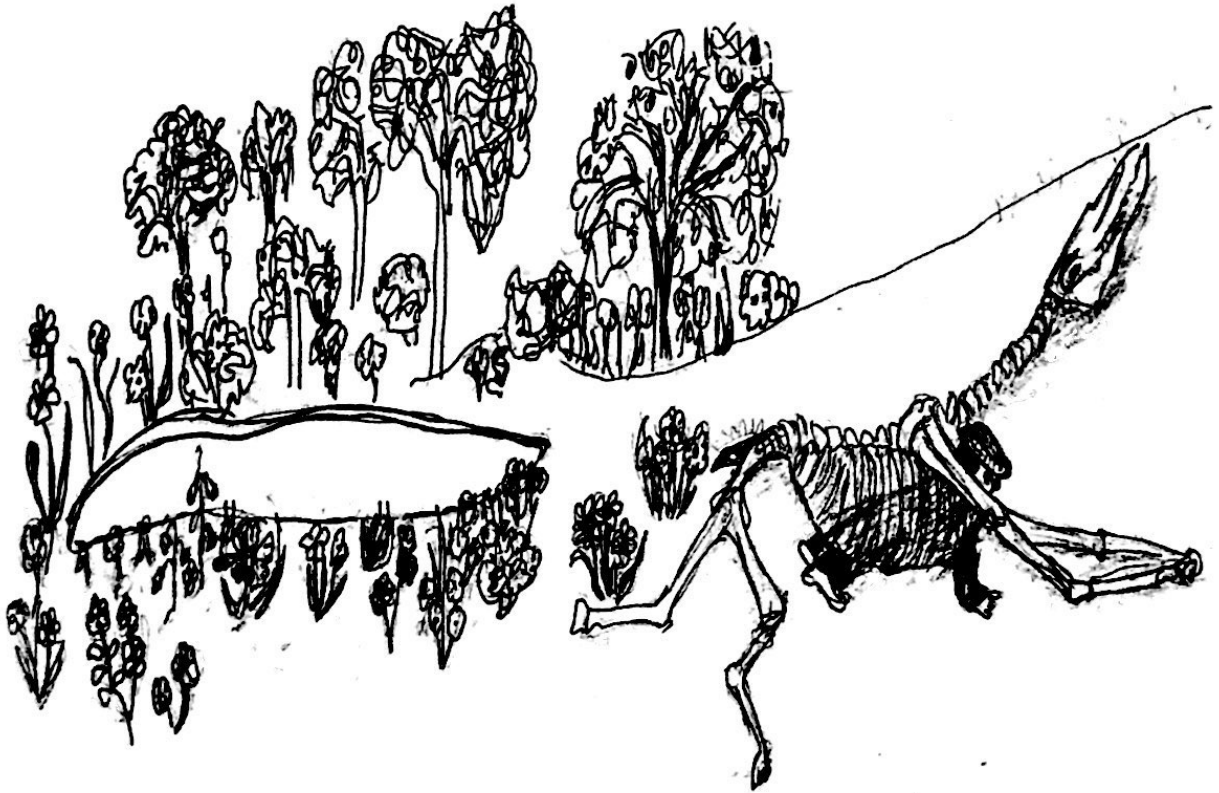
زیربانہ کھوسی زیرس، ”تا کھیانگ ناسی زیک پانی اشے نہ بر پو چنگمین
گوید۔“

کھوسی زیرس، ”لے مومونا زوسے چه بید؟ تھشہ نیومی ژھر پوینگ نو
مندوق چی یودلو دو کھیونگس نہ یری اشے سی زیرسید یانگ یانگ جوان گوسے ان
لو۔ اشے موانگ سہ جوان گوسے ان لو۔ نادرے دو کھورے اونید۔ تامو دینگ
یقے یانگ لہ چه تھوٹوک؟“ زیرے شیلنگبو تسینو کھا پچے کولے نہ درے اسقوب
زن چوکس۔ دیکھ نہ زیریدپا، ”یری شردے سونگس نہ دو پایانی ملی ہرژا زدوم۔“

زیربانہ درے سی زیرس، ”لیاخموگ لے ژھو کھیانگ درولے سونگس
نہ لو خسوم لہ مید نہ مہ تھونمی ان۔ تانا ملی ہرژا زد مید کھیانگ جق خسوم لہ تھونمی ان۔“
دو زیرے نہ تا درے سی ملی ہرژا زدما ریاحس جو۔ دیکھ نہ درے سی زیرس،
”کھیانگ لہ سوسی زو ہے، تھونگ ہے، گار گوید، ژوک گوید، شور ہے، ردوب
ہے، زیربت کھیانگ گوٹھوزوتگے مہ لہ سنا مہ بیا سونگ۔ کھیانگ چنگ لہ سہ مہ
ہلتا سونگس نہ کھیانگ انا ژھر پوینگ تھونمی ان۔ تا دونگ لہ ہلتین کھورس نہ
کھیانگ شے ان۔“

شائنگبوسو، ”لوا نمو گگ جو“ زيرے نہ دیکھ نہ بیونگس لے کسل۔

ان نہ ان لے کسل جتھا خسوم لہ کھوتختہ خیموی اومی رزنگ پو یودپنی ژھر
پوینگ تھونس جو۔ ژھر پوینگ نو ہرتا گنی خسوب چی یودسوک۔ کھوٹھرمر دینگ نو
جوکس لے کسل۔

بچی دُوگین دیرے ختم ہلتی خیمو فرگون چی خسوم شوق ربیل بیاسے
کھورین تھونس۔ دیرے دینگ نہ فرگون چک پوسی زیریدسوک، ”میولی می تری،
میولی می تری“

دیکھ نہ کھو غزارے اونگے اسمہ بدری بھدیا جقما خنوم دُوکے مو لہ سہ مندوق پو
 تری بیا مئے مو سہ ینگ تازہ جوان پچونگمو گوا چوکس۔ دیکھ نہ بھنگیو سی خنومہ
 کھدے ژونکا یولی کھوری غزونگ چوچو سوخری بھدیا تھونس لے کسل۔ دیرے
 ہلتیک نہ چوچو سوخر لہ بوی سکیسیدنوک۔ دیرے جق گن کھورے تھشہ خنومہ لہ سہ
 بوی سکیس جو۔

یلے کسل جق چک کھوسی ژونکا یولی بادشاہ لہ زیرس، ”بوا جو نا لہ سہ کھر
 زدونگ چی یودپنی ان۔ نا نری لنگا یول، اتا انو، یول می سامی نہ ژھرید جو۔
 یانگ لہ ہرپو مہ شخص نہ یری بوٹو نہ خنومہ نینسکو کھدے نا نری یولنگ لگ۔“ دو
 زیرے نہ رگیا لمو نینسکا کھدے ژھن نین بیا سے دزو لے ژھن لہ کھوری کھری چھن
 پوینگ تھونس جو۔ ژھن لہ کھونگ کھری فق پوینگ دُوکے نہ تھشہ خنومہ لنگے ہو بوی
 بید پا جو۔

بیر لہ ہسکے کھ اپنی بڑو کمو نہ تھوکپا گوید لے
 بیر لہ ہسکے کھ اپنی بڑو کمو نہ تھوکپا گوید

دُونُو دُونگ نہ دانگ دانگ، اَنوے بُونگ نہ بیر لہ لے ہائے
دُونُو دُونگ نہ دانگ دانگ، اَنوے بُونگ نہ بیر لہ لے ہائے

دُونُو دُونگ نہ دانگ دانگ

زیر بانہ ژونکا پنی بوئوسی اوئا کھیانی زیرس نہ نامہ زیر، زیرے نہ موسی
ہوہوی بید پا جُو،

دُونُو دُونگ نہ دانگ دانگ، اپنی بَر و کمو نہ تھوکپا گوید لے
دُونُو دُونگ نہ دانگ دانگ، اپو کیسر نہ تھوکپا گوید

زیر بانہ اہانگ پوکھونگ نیسکی انسوک۔ بَر و کمو سی کیسر لہ زیرس،

لُونگسی لے کیسر نئی بُو نہ تھوکپا گوید لے
لُونگسی لے کیسر نئی بُو نہ تھوکپا گوید
ژونکا پنی بوئو کھو نمہ بیاسے کھیونگسانی لے
ژونکا پنی بوئو کھو نمہ بیاسے کھیونگسانی لے

بگیا پنی بوٹو کھو زنزوس بیاسے کھیونگسافی لے
بگیا پنی بوٹو کھو زنزوس بیاسے کھیونگسنگ لے

کیسر لہ خا اونگسے نہ زیرس،

کھا مرمو یو کسانو کھیانگ لہ گوچہ گوید لے؟

کھا مرمو یو کسانو کھیانگ لہ گوچہ گوید لے؟

شہنگبو تسینو خیار فو خیار ہرتن ان لے

شہنگبو تسینو خیار فو خیار ہرتن ان لے

کھونگ پینسکا ایننگ نوزیر زیر چی سونگسوک جو۔

دیکھ نہ کھونگ اہیکھ بیونگسوک۔ کھونگ دہیکھ بیونگسوک۔ کھونگ دیکھ

تروت لقفرت بیاسے اپو اپنی نہ ژھونگ، ژونکا پنی بوٹو نہ تھشہ خینومہ نہ گنگمہ دریے

ڈوکھی ژونگ نہ خیرا جو یا۔

چینی بادشاہ

یلے کسل گن ملے چک لہ بادشاہ چک یودشوک جو۔ کھو لہ بو خسوم
یودپنی انسوک۔ ژهرمه بوی منخ پو لہ شاه زمان، برمه بوی منخ پو لہ شیر زمان،
ژھونژے لہ زیریدپا سر زمان۔ گوانہ دے بو خسومکا سبق لہ تنگے ڈگری چھمے
کھونگ تنگ نو ڈوکے یودپا۔ یودپنی وخننگ تا بادشونی فزونی بیاچس گن چنگ
چنگ ڈوکپی، یودپا نہ تا یول می شدیا نہ گرونگی شدیا نہ شکایت اونگما ریاحس۔ اونگما
نہ کھونی چھونگو وزیر پو لہ اسقلدے وزیر زیر بی انسوک۔ گوانہ اے گرونی ترانگپہ
ژهرمونی سی اسقلدے وزیر لہ شکایت بیاس، “لے وزیر کسل یانگ بادشاہ لہ کھوری
فزو خسومکا لہ بخستون بیوس زیرے زیر۔ یولنگ نہ شکایت اونگما ریاحسید۔“

زیربا چک اسقلدے وزیر سی اے وزیر چوبڈون پو سہ
زدمے کھیونگے کھونگ لہ زیرس، “گوانہ گرونی رول لہ نہ شکایت اونگسید، دو لہ چہ

بید؟“

”لے وزیر کسل نئی گو تھوس پو یانگ، یانگ بادشاہ لہ زیر۔“

بادشاہ لہ کھوسی زیر باچک بادشاہ سی، ”اونا اے وزیر گن سے زدوم۔
کھدانگ مید پنی نئی چنگ لس جی مید۔ گوانہ گا شہری بادشی بوٹوے تنگ نہ دو لہ لغم
تھونے تنگنوک۔“ یلے کسل دے اسقلدے وزیر کلے وزیر چوبگیاد پو زدومے
کھیونگس جو، دربار بیاس جو۔ یلے کسل کھوٹی سی گراخفو بخفو بیاس۔ گا شہرنگ نہ
کھیونید، ژوک شہرنگ نہ کھیونید؟ زیرے۔

گوانہ سوسی زیرس ”ہمن شہرنگ نہ کھیونید۔“

سوسی، ”زومنگ نہ کھیونید۔“

سوسی، ”برطانیگ نہ کھیونید۔“

زیر باچکانا دے گنگمی خپرو ژھنے من پو جربہ وزیر چک یو دسوک کھو چب
چدے دوس۔ دیکھ نہ دوسی زیرس، ”نالہ کھتی دی خپرو چنگ سے مہ پھودس۔“

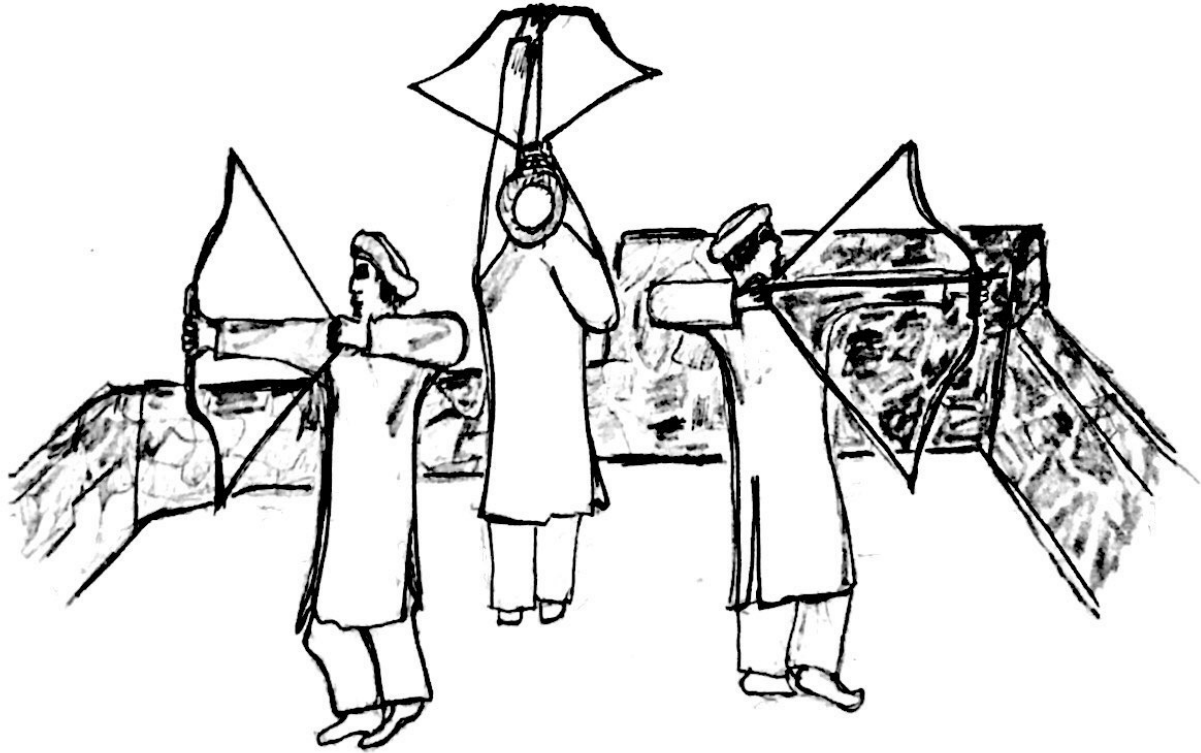
”اونا چہ بے ان؟“

”دو دو بیا رگوسید، بادشی بو خسومکا لہ دا ریرے غجو ریرے من۔ منے

گھری ہندوق فود تونگ۔ سوسو سوسو لہ پھودنی سادا فونگ زیر۔ گھودانی سی گا فنگس
نہ فونگ۔ دا فونگ زیرے نہ کھوئی دا فونقی ملسی کھہ گھودانگ نمہ ژلے سونگ زیر۔
ہا یو بادشاہ ان ہا یو وزیر ان۔ دو کھوتی تقدیر ان۔“

بادشاہ لہ ترس، “چنا جو یو لیا خمو گویدا؟“

بادشاہ سی ”لیا خمو گوید“ زیر بانہ کھونگ لہ داریرے نجو ریرے منس جو۔
مئے نہ گھری ہندوق فود تنگس۔ یا کھدانگ لہ گرکفی ساری فونگ۔ کھدانگ لہ گار
فنگ سنی اونگس نہ فونگ۔ دے فزونی سوسو سوسو لہ پھودنی ساری دا فنگس۔

فنگے نہ تا جقمے نیس خسومی جوکتو سوسو سوسوے دا فنگفی رول نہ بلتا
 سونگس۔ ژهرمه شاه زمانی دا فنگفی رول نہ ژلے گوانہ دوتمنی بادشی کھری ہندوق
 زوکسیدسوک۔ کھو نہ تمن شہری بادشی بوژو بخستون بیاسے کھیونگس۔ برمه لکی دا فنگفی
 رول نہ کھو کھوانگ ژلے سونگس۔ شیر زمان دا ژلے گوانہ ایران شہری بادشی
 ہندوق فوکسیدسوک۔ دو بی بوژو کھوسی بخستون بیاسے کھیونگس۔ لوس جو تا سر زمان۔
 گوانہ کھوئی دے خان پو، خسوم کوینگ نہ بوا، زی، گرونگی گنگینگ نو رینگن یودپی
 انسوک۔ سر زمان لیگی مسینگ صورت کمال یودپی انسوک۔ تا راجی کھہ ڈوک
 چارے کھوانگ، کھوانگ یودپی انسوک۔

گوانہ ترس بوانہ زی سی، ”لے بی لگی اوت سر زمان، شاه زمان نہ شیر
 زمان نہ تمن شہرنگ نہ کھیونگس، ایران شہرنگ نہ کھیونگس، کھری دا گار فوکس؟ کھری
 بخستونی ہرمنگ چی مید۔“

زیر باچک کھوسی زیرس ”بوانا سی تھنگار نہ خنم نہ فنگفی ان۔“

”مہ تھنگار نہ خنم نہ فنگفی انا؟ اونا تھنگار نہ خنم نہ فنگسید نہ تی یولی گا
 ہندوق چگی کھہ فوکسیدا ژول۔“ یلے کسل چین شہری رگیاسترد ژھنگینگ نو ژلے

کھورے کھولہ دامہ تھوبا لوقے اونگس، اونگے ننگ نو تھونس جو۔ گوانہ کھولہ زنا
 بو نو چگی کھیونیدپا ژونمو چگی، دے ژونمو سی زنا کھیونیدپا کھوسی زنا زیدپا جو۔ کھو
 کھوری خمبا چنگ ڈوگیدپا۔ ابا بوا نہ زی سہ، اسقلدے وزیر سہ، اے وزیر
 چوبدون پو سہ ژھر مہ فرو نیسکی بخستون سونگس، ژھونژے فرو نہ بخستون مہ سونگس
 زیرے فکرنگ ڈوگیدپا جو۔

دیکھ نہ جی کینگ نہ جی چک، کھوانگ لہ شمس، ”اونا تھی یا بروق
 بوق کینگ نو گار فوسیدا دے دا؟“ زیرے کھو پھریدار چک جنگموری تنگس جو،
 تنگس نہ کھو بروق لہ سونگس، ”ستر قہ گونگو تھوبس نہ دو لہ فنگس کھیونگنو ک۔ تا مید نہ
 نری دا تھوٹوک، نازی دا ژلے گک۔“ زیرے دا ژلے سونگس۔ گوانہ چھونو
 کز بور تھنگ چنگ نو کارفو فونگ چک یودسوک، دے کارفو فونگ پو لہ دا ژوکے
 یودسوک۔ یلے فی دا دکھ ژوکے ننگ۔ کارفو فونگ پو لہ دا ژوکے یود پو کھولہ
 تھونگس، تھونگما نہ ”یلے شزدے جن بادشاہ فی دے داؤ دی کارفو فونگ پو لہ
 ژوکے ننگ۔ تا دیو لہ چہ بیک؟“ زیرے دا سہ مہ فودپا کھو ایننگ یقے نہ یول لہ
 لوقے اونگس۔ یول لہ لوقے اونگے گرونی فرونگ زدمس۔ تا دی بادشونی خیال گن
 عجیب ڈوکھی۔ ہنہ چہ مید، ہنہ کھور بہ مید۔ گینٹی شیلب کلس جو ککے نہ کھیرس۔

کھیرے دے تھنگ پیکھ تھونس۔ تھونے نہ دے فونگ پو بی کنڈیری ہرکو چوکس۔
 چوکے نیمو گنگمہ ہرکوین دوکے دوکے تھرے مرے نہ دیرے دے فونی چھن
 چنگ نہ خونگ چک بیونگس۔ بیونگما نہ کھو ژھد زیرس۔ کھوانگ لہ سے شمس، ”دے
 فرونگ ہلتو خے ہاہی سونگس ہرکوا لدنا مید، نانگ سے عقل مید پو لہ ہلتوس، کھور بہ
 بُورے، چے بے سے کھورے مہ اونگما۔“

گوانہ دے فرونی سی ترس، ”لے کسل یانگ دی فونگ پو لہ چہ بے

ان؟“

کھوسی زیرس، ”یاردو لیگی رگشے ننگ۔ گوانہ تھی کھری کنڈیری ردونگ
 سیننگمہ سونگسید۔ یاردو چھے دیکھ تنگما کھیرید۔ دونگ دو سے دونگ، دی گینٹی شلیب
 گن پیکھ فنگسے دونگ۔“ فنگسے کھونگ لوقس جو۔ اونگسے دیرے دے ژونموسی ینگ
 کھور بہ نیس کھیونگس یوزو سے پلنگ پیکھ فرید لہ فنگس۔ گیو خسپا نہ کھو ینگ زنا بنے
 مہ کھوربا کھوانگ ژا سونگس۔ سونگسے دے بُودنی دے خونگ پو فل چن بیاس۔
 کھوانگ چھود پو گوا چک کھو بسم اللہ زیرے دوری ننگجونگ سونگس۔ گوانہ دیکھ
 تھیمبے یودشوک۔ دے تھیمبو رگے گمبا ہرژینگ تھونما نہ لم چی یودشوک۔ دے لم پو

سہ رگلے ننگجونگ گوانہ ژھونژے زگو چک یودسوک۔ دے زگو فیسے اہینگ گوا
 چک نہ یا پروردگار عالم دینگ نو اپنی چک یودسوک۔ دے اپنی چوچو نپسکا دون
 لہ یقپا مہ تھیا قپا چک پو دون لہ یقسے چک پو گیب لہ فنکسے یودسوک۔ کھو لہ
 خمس ”یا شزدے چن بادشاہ دی اپنی سی تاننگ زید۔“ کھو لہ خمس، ”تانا
 لوقسے گلپا نری مقصد پیکھ تھونا مید۔ تا پیکھ ڈوکٹوکپا دے اپنی سی نا لہ چہ
 بیات؟“ گلے ہلتو فریدی کھ سونگسے نہ یا اپنی گیب لہ فنکسے یودپنی چوچو لہ کھا
 بورس، انو زیرس۔ کھا بوربا چک اپنی سی یا جنگینگ تھمسے نہ تواق لینے دونو بل چہ
 کھلین یودسوک پیکھ مے سہ تنگسے یودسوک، یا مینگ نو ہرنوسے نہ فیونگسے فنکس۔

دیکھ نہ زیرس، ”روسپہ تھوسپا خنمی بیابو سے کینوق مہ تھونمی ملسی کھ
 کھیانگ چہ بیاسے تھونس؟ کھیانگ سو ان گانگ ان؟ چا اونگنی ان؟ چہ بیا اونگنی ان
 کھیانگ؟“

زیربا نہ تا مومے دے شکل و شمائل پو تھونگسے کھو چکھسے یودپنی۔
 چکھسین کھوسی زیرید، ”انو جو گیونخسے یانی سی نی دی کنگمہ لقمہ سنگ ژھکسے خم خم
 سونگسید یانگ یونگ لہ سمن بیوس، دیکھ نہ یانگ لہ نی مقصد پو زیرید۔“

دو زیربانہ اپنی سی اُو بلوی تھقسے کھیونگس جو، دو لہ سکوس۔ دیکھ نہ ترس،

”چا اونگفی ان؟“

کھوسی زیرید ”یا لہ انونا چینی بادشی بو ان۔ گوانہ تی وزیرگن نہ بو اسی
تی بخشتون بیا لہ شہر کینگ نہ بادشی بو لونگ بخشتون بیا سے کھیونگما لہ ہلپہ تنگما ریا خسیدپا۔
دے من نہ تی جربہ وزیر چک یودپا کھوسی زیرس، دو بین ڈوگیدا، نڈانگ نئے
ژلے گار کھورید۔ کھودانگ خسومکالہ داریرے غجوریرے من، منے نہ گھری ہندوق
فودتونگ۔ کھونگ لہ دا فودتونگ زیر۔ زیرس نہ کھوتی دا فوفی رول لہ کھودانگ ژلے
گ۔ دو زیرے نیا سی دا فودتنگس، تنگما نہ کاشاہ زمانی دا یمن شہری بادشی گھری
ہندوق پیکھ کھیرسیدسوک۔ کھوسی یمن شہری بادشی بو لونگ بخشتون بیا سے کھیونگس۔ برمہ
لگی دا ایران شہری بادشی گھری ہندوق زوکسیدسوک، کھوسی ایرانی بادشی بو لونگ
بخستون بیا سے کھیونگس۔ ناسی تا ملا ختم لہ فنگفی انپا۔ ژلے کھورے مہ تھوبا نا ژلے
اونگما نہ دی تھنگ پیکھ دی کارفو فونگ پو یودسوک، دو پیکھ فوقسے یودسوک۔ گوانہ
تا یوری ژلے اونگفی ان۔“

دو زیربانہ اپنی سی زیرس، ”لے ملی اتانی شیدا یانگ لہ منا یودپنی

خاتون چچی چنگ سے مید۔ (اپنی پھن پنگ نو شدی فرو چک یود سوک۔) فی شدیا یا
 شدی فرو یود۔ یو یانگ کھدے گوید نہ سونگ۔ ینگ چنگ سے مید۔“

گوانہ کھو لہ خمس، ”یا شزدے چن بادشاہ نری قسمت پنگ کھوانگ یو
 یود پنی ان۔“ زیرے نہ لیا نمو گگ جو زیرے دے شدی فرو اپنی شدیا نہ کھوسی
 کھیونگے بروق لہ نہ بے اونگے گمبہ شلمی ہرڑے کھ تھونما نہ شام ٹھب ٹھوب
 سونگس۔ کھدے اونگے دیرے کھوری کمرنگ ینگ سونگس۔ سونگفی بنگ لہ پلنگ
 پیکھ فرید لہ فنگس۔ شدی فرو پلنی اوق پنگ تنگس۔

دے من نہ ژونموسی چپاتی نیس نہ سپق چچی کھیونگس۔ دیکھ نہ دسترخوان
 تنگس۔ دے من نہ دے چھرو شدی فروسی پلنی اوق پنگ نہ بیونگے دے چپاتی
 چک پو کھوانی کھیرس۔ کھیربا نہ دو ژونمولا چوق تھونگس۔ تھونگما نہ مو دروس۔ موسی
 ترس، ”لے سر زمان کسل دیو چہ ان؟“

کھوسی زیرس، ”کھری شزدے کھیانگ دیو سولہ سے مہ زیر۔“

چپاتی چک پو کھوانی زوس۔ دیکھ نہ کھو پلنگ پیکھ فرید لہ فنگس۔ یا
 ڈوک ڈوک پو لہ ڈوکفو جتما بگیاد چک کمرنگ نہ کھوانگ مہ بیونگس۔ تا کھو لہ یو

خمس ”اے ککا پئسکا لہ بادشونی بوٹو تھو بس۔ نا لہ شدی فرو تھو بس۔“ خسمسے نہ کھو
کھریلینگ نو باہر ملا مہ بیونگس۔

سر زمانی زی سی بوالہ ترس، ”دے خان پو کمرنگ نہ ملا بیونگما مید۔ چہ
سونگفی ان گانگ سونگفی ان بخار چی چنگ یودا؟“

”اونا دے زان کھیرنی بوٹو لہ ترس۔“

”چہ سونگفی انمنگ لے بوٹو سر زمان لہ؟“

”چاہا جو درنگ نہ جقما کھتک ان کمرنگ نہ ملا بیونگما مید، زنا سے زا

مید۔“

زیزی سی زیرس، ”اونا زنا مہ زوس نہ زنا فید چی کھیونید اے ملا
لزوقسے کھیونگما مید، چہ ان گانگ ان؟“

دیرے اسقلدے وزیری فرو اونگس کھو نہ کھوانگ نیم ژھر اپنا۔ کھو
اونگسے ترس، ”لے بادشی بو یانگ لہ چہ سونگس گانگ سونگس؟ باہر کھوربا دونگ، نا
یانگ لہ سمن کھیونید۔“ کھوسی دو خسنگسے اے بوٹو لہ سے مہ زیر زیرے یودپنی لا۔

کھوسی باہر کھیرس جو۔ کھوری ننگ نو کھیرے لیا خمو زاچس باچس چی کھونگس۔ بادشاہ
 دے نیمو گنگمہ کھورین دوکے شام نہ ینگ لوقے ننگ نو تھونس۔ تھونما نہ دے بوٹو
 سی زنا کھونگس، کھیونگما نہ دے شدی فرو ینگ پلئی اوق پنگ نہ بیونگسے چپاتی چک
 پو دوسی فیونگسے کھیرس۔

آخر پیکھ دے بوٹو لہ سے تھووا مہ گوا جو زی لہ زیرس۔ زی سی ترس،
 ”سر زمان درنگ نہ جق پنچو چوغا ژے گوید۔ کھونیا لہ تھونگما سے ژھدسید۔ کھویانے
 کھوانگ لہ پٹھودنی لس چی بین کھورید۔ ہنہ دی ملسی کھہ گوید زیر با مید۔ دیوچہ ان
 گانگ ان پٹھودپا کھوانگ مید۔ کھیانگ انینگ زان کھیربی کھیانگ لہ پتہ یودپنی
 ان، کھیانگ زیر۔“

دے بوٹو سی زیرس، ”تاچہ بیک لے زی کسل نالہ نہ بادشاہ سی سولہ
 مہ زیر زیرسید۔ تایانی زیر زیربانہ نازیرید۔ گوانہ سر زمانی دا فوقنی ملسی کھہ نہ دے
 شدی فرو تھوبنی انمنگ۔ پیکھ نہ کھو ندپا سونگسے دوکے درنگ جق ان۔“ دو گلے
 بوالہ کڑا تنگس زی سی۔ زی سی بوالہ ہرمنگ تنگس۔ گلے گلے دے خیرو گوا ہرژا
 گنگمہ لہ کوس۔ ککا پئسکالہ سے کوس دو۔ سر زمان لہ شدی فرو چک تھوبسنگ زیرے۔

آخر لہ دیرے دے ژہرمہ ککا نیسکا سی گراخفو بیاس۔ تا دے
 ژھونژے خان پو بوانہ زی یولی گنگینگ رینگن یودپنی انسوک۔ ژہرمہ ککا نیسکا
 سی گراخفو بیاس، ”ندانی سی بوانہ زی لہ ژنا ریرے زان تنید زیرے ندانگ
 سرزمان کھیونگما تونگ۔ گوانہ ندانگ لہ نئی خاتون کنی سی زان فچوید۔ تاکھو لہ چپاتی
 نیس کھیرید لو چک پوشدی فزوسی زید۔ تا اے چک پو بوانہ زی لہ تنید اکھوانی
 زیک؟ گوانہ کھو کھریلی بیاس۔ کھو یولنگ نہ فیانمی ان۔ فیانما نہ ندانگ لہ گھر نہ
 زدونگ آرام سونگ۔“

دونونے جتھا فچو چوفا ژے گویدپا، دیرے کھو لہ اونگ زیرے کھیونگس۔
 کھوے لکونگ شاہ زمان نہ شیر زمان کھوتی کمرنگ نو یودسوک، کھو سلام بین سونگس۔
 سونگس نہ کھونگ لہ ترس ”کھدانی نا لہ چا اونگ زیرے تنگفی ان؟“

”چہ بیک لے فونو ندانگ لہ بخشون یولنگ چی بے اپا یو ندانگ
 بیاس۔ دو سے ندانگ لہ نئی نمونی لقی کھ بوانہ زی لہ زان چی تنگما لہ نیا سی
 کھیانگ لہ سہ گراخفو لہ اونگ زیر فی ان۔ دو لہ چہ بید گانگ بید؟“

”لیا خمو گگ یانگ جو“ زیرے کھو لوقس۔ لوقسے اونگسے پلنگ پیکھ فرید

لہ فنگس۔ بہر حال زنا دے بو نو سی کھیونگس۔ چپاتی چک پو دے شدی سی زوس۔
بادشاہ سی چہ بیاس نہ سہ کھو زنا مہ زوس۔

ژونمو سی، ”یانی زنا بھیس“ زیرس۔

کھوسی زیرس، ”نالہ زنا زاسنی مید۔“

دیکھ نہ دے شدی پلٹی اوق پنگ نہ بیونگس، بیونگس نہ کھو لہ ترس،
”یانگ لہ چہ سونگفی ان، گانگ سونگفی ان؟ یانگ زان چا مہ زے ان؟“

”خیارے انا پلٹی اوق پنگ ڈوک۔ نا زنا زوس نہ چہ بید نہ زنا مہ زوس
نہ چہ بید کھیانی۔ درنگ فی کھ اونگفی لجد پوسوی کھ اونگسید؟“

”چہ سونگ یانگ لہ؟“

نالہ ککا نپسکا سی اونگ زیرے کھیرے نہ زیرس، ”ندانگ بختون بیاسید
گوانہ تھی نمونی لقی کھ بوانہ زی لہ زنا ریرے زان تئیز زیرسید۔ کھونگ نپسکا لہ کھونی
خاتون کنی فچوید۔ نالہ چپاتی نپس کھیونید، چک پو زو زیربی فرصت مید پانھیانی
زید۔ تا اے چپاتی چک پو نہ نا چہ بیک؟“

”یانی چہ زیرسید؟“

”ناسی پیلے ککا نپسکا لیا خمو گوید زیرسید۔“

”دو میں یانگ یانگ لو قسے سونگ، سونگسے کھودانگ لہ ژھر ژھری کھ
زنا تونگ زیر۔ گیونخے ژھر مہ ککا شاہ زمانی تونگ۔ دیکھ نہ بر مہ شیر زمانی تونگ۔
دیکھ نہ یری ریس اونگما نہ چی نہ چی بید یانگ۔ سونگ دو سے لو قسے سونگ“
زیرے لزوقسے تنگس۔

تنگما نہ لکونی سی، ”چا اونگس؟“ زیرس۔

کھوسی زیرس، ”یدانگ نپسکا ژھر مہ ان، گیونخے یدانگ نپسکا سی بوانہ
زی لہ زنا ریرے زان تونگ۔ دیکھ نہ فی ریس پوتھونا نہ ناسی زان تنید۔“
کھونگ نپسکا سی بوانہ زی اسقلدے وزیر یونگ لہ زان تنگس۔ اے جی لہ ریس
پوکھوری انھی۔ کھوتا پلنگ پیکھ ہسکے زنی ریس ان زیرین چی جو تروبری نہ زان
چدس۔ اہیکھ بوانہ زی لہ اپنن فکر سونگس، ”چہ بیک تا کھوسی چہ بیاسے زنے
تنید؟“ دے بوٹو لہ زیرس، ”لے بوٹو کھیانی سی سر زمان لہ زیر گوانہ زنو نڈانگ
فچوید۔“

دے بوٹو اونگے زیرس، ”یانگ لہ بوانہ زی سی، زانو نڈانگ فچوید
زیرسید۔“

کھوسی زیرس، ”بوانہ زی لہ زنا مہ فچوس زیر“

دیکھ نہ شدی سی زیرس، ”یانگ دے اٹوے شڈیا سونگ۔ سونگس نہ
اٹو لہ سلام بے ان، بیاس نہ یانگ لہ چا اونگ لے بو زیر بی ان، یانی زیر نیا سی
بوانہ زی لہ زنا ریرے زان تنگما بیاسید۔ گوانہ اے ککا نپسکا سی زان تنگفی ان۔
دوسے زان تنگمی ریس پونی کھ تھونے یودپنی ان۔ دو فری شدی سی تائیری شڈیا
تنگفی ان زیر۔ زیر نہ موانی سی چچی نہ چچی منمت یو یانی کھورے اونگ۔“

”لیا خموگگ“ زیرے کھو سونگس لے کسل دے فونی اوق پنگ یودپنی
بھوینگ سونگس، گوا چک اپنی دیکھ دوسے یودشوک، اپنی لہ سلام بیاس۔ بیا نہ
اپنی سی زیرس، ”لے ملی آتا، یانگ چا شخص جو؟“

”تا ککا نپسکا سی بوانہ زی لہ زنا ریرے زان تنگمی ریس بیاسیدپا۔
کھونگ نپسکی ریس پوگوس۔ ہسکے ریس پونی ان۔ انا نہ تاشدی سی یری شڈیا
تنگفی ان۔“

”لے ملی اتانی شیدا چنگ سے مید۔ دے ترانی رولی المارنگ یانگ
چنگ ننگ نہ کھورے سونگ۔“

کھو بسم اللہ زیرے ترانی رولی الماری زگو فیس۔ فیا نہ دینگ نو خسیری
پندان چک یودسوک۔ یلے کسل کھو یو کھورے اونگے شدی شیدا تھونس۔ تھونے
دو شدی دُونو یقس۔

یقپا نہ شدی سی کھولہ زیرید، ”انالے سرزمان تتی ککا نیسکا سی سوسو
لہ زنا تنگس؟“

کھوسی زیرس، ”ککا نیسکا سی بوا نہ زی اسقلدے وزیر یولہ زان
تنگس۔“

شدی سی ترس، ”یانگ لہ وزیر ژام یود؟“

”نالہ اسقلدے وزیر کلے وزیر چوبگیاد یود۔“

”وزیر کنی منخ پو ربس۔ یا فزو چک کھیونگ یا یانی ربس۔ گیو خسے بوا نہ

زی دیکھ نہ ککا نیسکا دیکھ نہ لگی نمہ نیسکا دیکھ نہ وزیر چوبگیاد، اسقلدے وزیر یو،

یولی سرکردہ گنگمہ ترانگپہ گنگمی منخ ریس۔ (یلے کسل کم از کم فی بگیا ژے فہرست سونگس۔) یانی دی فروتگے دے گنگمی کھ نہ دستخط لین۔ ہسکے فی زنی ریس ان، یدانگ گنگمہ بوائی دربارنگ زنا لہ شوخ زیرے تونگ۔“

کھوسی زیرید ”لے دے گنگمہ کھیونگے نہ چہ منھی ان کھیانی؟“

”لے بادشاہ یانگ نانی زیرو بیوس۔“ ییلے کسل دے گنگمی کھ نہ دستخط لینس جو۔ بوانہ زی لہ پتہ مید دو۔ ییلے کسل میونگ ریرے ریرے بین اونگے بوائی کھر پونگس۔ دیکھ نہ یولی سرکردہ گنگمہ، ترانگپہ گنگمہ تھونس۔

بادشاہ سی ترید، ”لے چا اونگی ان کھدانگ گنگمہ؟“

”چاہا لے کسل سرزمانی زنا تنید زیرے دعوت بیاسے کھیونگی ان نیا

ڑھنگمہ۔“

زیربانہ بادشاہ سیرپو سیرپو سونگس۔ سونگس نہ گلے بیونگے سونگے خاتون پولہ زیرس، ”لے کھری دے ستروقمید فروسی می گنگمہ زد مسے کھیونگسید۔ چپاتی نیس کھیرید چک پولہ شدی فروسی ہلتا ہلتے میدپاکھیرے زید۔ گوانہ دی گنگمہ لہ اونگ زیرے کھوچہ منھی ان؟ گرونگی ہسری پونگ کھیونگے دیکھ زنا فچوا شروع بیوس زیر۔“

دیرے زی سی اے بوٹو لہ زیرس، ”سونگ لے بوٹو کھو لہ زیری، دی گنگمہ زد مے کھیونگے چہ بے ان؟ نیا دیکھہ زنا تیار بید زیر۔“

دیرے دے بوٹو سونگے سر زمان لہ زیرس، ”بو انہ زی سی گھر پو گنگسید دے گنگمہ لہ زنا فچوید زیرید۔“

”زنا مہ فچوس زیر۔“

دیرے دے شدی سی ٹھیک بجا چونیسی کھہ سر زمان لہ سکلید، ”یانگ سونگ دی شوقشوق پو کھور، کھورے یانی حاضری لین۔ دیکھہ نہ سلام بین سونگ۔ یانگ یانگ بادشاہ فچوسے یری رعب دابی کھہ مہ سونگ۔ حاضری لینے ژھنگ سنگ نہ ٹھیک ان۔ ژھنگا میدانگ نہ دے مہ اونگھی می لہ اونگ زیرے تونگ۔“

یلے کسل کھو سونگے حاضری لینس۔ گنگمہ سی حاضر زیرس۔ ژھنگسید شوک۔ دیرے کھو لو قسے اونگسے شدی لہ زیرس، ”ژھنگ سنگ۔“

”یانگ دی پندان پو کھورے سونگے زگوہرژی کھہ چوق تھونا نہ یانی سلام بے ان۔ یانگ ابا دکھہ گار سہ مہ دوکھی ان، زگوہرژی کھہ چوق دوکھی ان۔ دوکسے نہ یانی بسم اللہ زیرے دی چابی نہ دے تالو فیس۔ فیا نہ چوقپا گوے کھہ

سلبرے نہ آفتابو دُوکپت۔ لق پُھو گار نہ تنگمی ان یانگ لہ پتہ یودا؟“

”بوانی کھ نہ تنگمی ینگ۔“

”دو مین۔“

”اونا چہ بے ان؟“

”ترانگ لہ نہ تنگمی ان۔ ترانگ لہ نہ تنین کھیونگے خیون لہ چھمفا نہ یانی
دے آفتابو نہ سلبرے باہر یوق۔ دیکھ نہ دسترخوان تنگمی ان۔ ینگ یا بزویکھ ترانگ
لہ نہ تنین کھیونگے خیون پیکھ درا اونگ نہ کھوانگ لیا خمسونگ، تا درا مہ گوا ہلقس نا
یانی پیکھ ہلتسبے یوق۔ دیکھ نہ پلیٹ تنگمی ان۔ یا تھک پو بین کھیونگے دے سنگ
کھیدپا نہ زنا تنگمی ان۔ دیکھ نہ یا بزوے کھ یانی چہ تنگمی ان۔ دیکھ نہ گوپنی چی
سیٹ پو بیاسے ننگ نہ یانی سی ینگ یو بیاسے زدرلجی ان۔ دسترخوان بسترخوان
گن سلبریونگ زد مے ٹھیک بیاسے نہ یانی یتی شزدے یدانگ لہ شوخ زیر بو میدپا
ینگ فی شدیا نہ چنگ عزت چی مہ سونگس، یدانگ بخشس بیوس زیر۔“

یلے کسل تا کھو دینگ زگوہرژی کھ نہ السلام علیکم زیرین گوا چک سیکل
لہ بوا یود، ترانگ نہ خیون لہ ککا نپسکا یود، ژھر مہ لکی شول لہ اسقلدے وزیر یود۔

بوالہ ہلتا کھیو دپا مید۔ مجلس پنگ نو ہلتا کھیو دپا مید۔ کھو سو قوموق چمی بیاس۔ ثلق چمی بیاس۔ دیرے ہلتا نہ دینگ نو یک لہ مہ تھو ننگفی سلبرے نہ آقاوے یو دسوک۔ دیرے کھو لوق چھو تنگس۔ یا بزوے کھہ کھوسی زنا سے تنگس۔ ایننگ کھونگ زنا چوق ریاخفا چک کھوری زی، کھونگ نیسکی نمودونگ لہ سے زان تنگس۔

یلے کسل کھونگ چوق زنا چوق ریاخفا چک کھونگ لہ دینے بجم چمی اونگس۔ یانے جو مبوزنے کھونگ لہ گویا بخفا مہ دوک، تا بق مہ بق۔ زنا چھمس، چہ سے ٹھونگس۔ تا اے سی اے لہ ہلتس جو۔ اے سی اے لہ ہلتس۔ ککا نیسکا لہ سولہ مہ سونگفونگ گوید۔ ہلتا سا کھوانگ تھوبا مید۔ دیرے دے سامان گن دے پندان پنگ نو بند بیاس۔ بند بیاسفی جو کٹو کھو بخشس لہ زونس جو۔

دے حق پو دوکے اے حق لہ ککا نیسکا سی کھو لہ ینگ سکت زیرس۔ ینگ سونگس۔ سلام بیاسے نہ کھوسی زیرس ”چہ کسل بیونید جو؟“

ککوفنی سی زیرس، ”تا ندانگ لہ زانونگ تا گوق۔ گوانہ ہسکے ندانی سی بوا نہ زی لہ کپڑا جوڑا ریرے بیا کھیونگ۔“ ”لیا خمو گگ“ زیرے اونگس۔ اونگسے نہ ینگ پلنگ پیکھ فنگسے نہ ینگ زنا چدس۔

چدپانہ شدی سی ینگ ترس، ”چہ سونگ؟ جق لہ زنا چدین دُوگید۔ جق لہ
کھوسین دُوگید۔ یانگ لہ چہ گوے ان؟“

کھوسی زیرس، ”زنو کھری شردے کھه گوئس۔ ہسکے کپڑا بید لو بو انہ زی
لہ۔ گوانہ شرٹ نیس، پتلون نیس مید نہ نانگ لہ مید۔ گوانہ یونانی گونا بو انہ زی لہ
سکون؟“

”یانی چہ زیرسید؟“

”ناسی لیاخموگک زیرسید۔“

”ینگ لوقسے سونگ۔ ینگ گوندے زیرفو زیر۔ دیکھ نہ ینگ لوقسے

اونگ۔“

کھو سونگس، گوانہ لکوفنی سی ترس، ”لے سرزمان کھیانگ ینگ لوقسے

تھونس۔“

”نا پدانگ پئسکا سی بو انہ زی لہ گوپا کپڑا بیوس دیکھ نہ ناسی کپڑا بید

زیرے اونگفی ان۔“

”لیا خموگک“ زیرے کھونگ پئسکا سی بو انہ زی لہ کپڑا بیاس۔ اے
 جق لہ تائینگ کھوری ریس انہی۔ کھوینگ زنا چدس۔ چدپانہ موسی ترس، ”جق لہ
 زنا چدین دؤگید دیوچہ ان؟“

”ککا پئسکا سی کپڑا بیاسید، ناسی چہ بیک تا؟“

”یانگ اپنی شیدا سونگ، چا اونگفی ان زیرس نہ یانی زیر، کپڑا بے
 ریس ان دو فری شدی سی یری شیدا تنگفی ان۔ دیکھ نہ اپنی مانی چی من نہ یانی
 یو کھورے اونگ۔“

کھوسونگسے اپنی لہ سلام بیاس۔

اپنی سی ترس، ”چا اونگس لے بو؟“

کھوسی زیرس، ”کھرچنی زانو یری ژھے رنگموگوا، شدی فرو بی ژھے
 رنگموگوا گوٹس۔ درنگ کپڑا بے ریس ان دو فری شدی سی یری شیدا تنگفی ان۔“

لے ملی اتافی شیدا کھیانگ لہ منھی چنگ مید۔ دے المارنگ چنگ تئا

ہلتوس۔“

الماری زگو فیسے ہلتا نہ جو میٹری ژوخ صندوق چک یود شوک۔ یو کوئی
جندنگ تنگے کھورے اونگس۔

شدی سی ترس، ”ککا نیسکا سی سو سو لہ کپڑا بیاسفی ان؟“

کھوسی زیرس، ”بوانہ زی لہ بیاسفی ان۔“

”کھر چنی دے زنا تنگنی فہرست پو یودا مید یری شدیا؟“

”یود۔“

”یو بیکھ تھلے یو لنگ نو توڑے موڑیا نگ ژامرے یود پنی ان نہ فہرست
یوس۔“ ینگ دے فرو تنگس۔ دے گنگمی کھ نہ دستخط لینس۔ بادشی کھر پو ینگ گنگما
ریا خس۔ بادشی کھر پو گنگس۔ گنگما چک ینگ یا فہرست پو بی تحت حاضری لینس۔
حاضری لینا نہ گنگمہ ژھنگسید شوک۔

کھوسی شدی لہ زیرس، ”یلے شدی گنگمہ ژھنگے اونگسنگ۔“

موسی سکس، ”یانگ ینگ سونگ، سونگے نہ ترانگے بوائی دُونو سونگ
سلام یوس۔ دیکھ نہ یانی دی جو میٹری ژوخ یود پنی صندوق پو دی چابی نہ کھروں۔“

(خسیری غزیمے تنگے یودپنی انشوک ٹھولی یلک نہ دو نے انشوک۔) دو چوق فیا
 چک چوقا گوے کھ بوالہ کپڑا یودپنی ان۔ گویکھی تھود کنگمی کنگ بلہم تک۔ بوالہ
 گیونخے سکون۔ سکونفی جُکٹو ککا نپسکا لہ کپڑا سکون۔ اسقلدے وزیر لہ سکون۔
 اسقلدے وزیری فزو لہ یا اونگفا یودپنی مہان گنگمہ لہ یا بزوے کھ سکون۔ اے
 دے توڑے موڑیا نگ گن لہ دخون ریرے من۔ اے دے اشو نپسکا لہ جوڑا
 ریرے سکون۔ دیکھ نہ یانگ یانگ یا بزوے کھ جومیٹری کھا بند بیوس۔ بیاسے نہ یانی
 سی یدانگ لہ شوخ زیر بو میدا پاعت چہی مہ سونگس زیرے نہ یانگ لوقے
 اونگ۔“

”لیا خمو گگ“ زیرے کھو سونگس نہ بوالہ سلام بیاس۔ بوائی دُونو سیکھ
 دُوس۔ دُوسے نہ جومیٹری کھا فیس۔ دو کھرولس، کھرو لے نہ بوالہ گویکھی تھود، کنگمی
 بوٹ تک یودشوک دو سکونس، ترسمہ بسمہ تنگس جو۔ دیکھ نہ ککا نپسکا لہ کپڑا منس۔
 اسقلدے وزیر لہ، کھوے بو لہ یا بزوے کھ یولی سر کردہ گنگمہ، توڑے موڑیا نگو
 گنگمہ لہ کپڑا بیاسے چھو قے ہلقے ایپنگ زی نہ ککا نپسکی نمہ نپسکا لہ سہ سکونس۔
 دیکھ نہ کھو بخشش لہ زونے کھو لوقے تھونس۔

کھونگ ڑھنگمہ ننگ ننگ لہ چھتھے سونگس۔ سونگس نہ زیریدپا، ”یلے دی
 چینی بادشی خان پو لہ سر زمان لہ شدی چک بخشتون بیاسے تھونسنگ زیرین یود۔
 انمو نہ دیو شدی مین۔ ملا مہ تھونگفی ملا ہرکن لہ مہ بقفی زاچس کن نڈانگ لہ بقسید۔ ملا
 مہ تھونگفی کپڑونگ نڈانگ لہ دکھ کھیونگسید۔ دیو شدی مین۔“ سوسو سوسوے ننگ
 ننگ لہ تا ہرمنگ تنیدپا۔

جھمانیس ڑے لہ لکونی ینگ سکت زیرے کھیرس۔ کھو ینگ سونگس۔
 سونگس سلام بلام بیاس۔ بیاسے نہ ”چہ کسل بیونید جو؟“ زیربانہ

”تا ندانی سی کپڑا سہ بیاس۔ زنا سہ تنگس۔ تا ندانی سوسو سوسو سی نمہ
 کھیونگسید، یا کھرنگ دوکپو پانڈانگ لہ کمرہ خنوم خنوم اونگی سے من زیرید۔ نڈانگ
 نئی لقی کھ کمرہ تنید۔“ کھونگ نیسکا گراخفو بیاسیدپا ”ناسی ایران شہری میونگ
 کھیونگسے لس بید۔ یانگ لہ یمن شہری بادشی میونگ کھیونگ نہ چھونغید۔ زانو بیانیس۔
 کپڑو تنگمانیس۔ تادے کمرہ کھو چہ بیاسے تنگنوک؟ گوانہ کھو کھرپلی ان۔ کھریلے نہ کھو
 فیانمی ان۔ فیانما نہ نڈانگ نیسکا سی حکومت بید۔“ کھونگ نیسکی سازش پو دو ان

پا۔

پلے کسل دیرے کھولہ ینگ اونگ زیرے کھیرس۔ ”چہ کسل بیونید جو“

زیربانہ

”تا ندانی کمرے خسوم خسوم تنید، ندانی تھی لقی کھ گھر تنید۔ بوالہ سا

شزدے بیوس زیرید۔“

”لیا خموگک اونا دونگ خسومکا بوائی شدیا۔“

خسومکا سونگسے نہ بوالہ سلام بلام چھی بیاس جو۔ بوائی ترانگ خیون لہ

دوکس۔ بوا سی ترس، ”لے بوائی یگی اوت خسومکا کھدانگ چا اونگھی ان؟ چہ سونگ

گانگ سونگ؟ کھدانگ زومسے یود ینگ؟“

”یری شزدے نیا زومسے یود، ٹھیک یود۔“

”اونا چا اونگھی ان؟ کھدانگ خسومکا رخنسے اونگسید۔“

گوانہ ژھرہ شاہ زمانی سی زیرس، ”بوا کسل گوانہ یری شزدے سونگ

نہ نیا تھی لقی کھ کمرے نیس نیس خسوم خسوم تنید جو۔ یری شزدے سونگ نہ نیا لہ

ملے من۔“

بوالہ چوق شیس۔ یلے کھونی سی تانی دی ژھونڑے فرو کھریل چوکپالہ
 بے ان دیوتا۔ دو شیسے نہ زیرس، ”لے دنیا دی می اوگس نہ چینی ہرق اوگس نہ
 چھوڈپنی کمرہ یود دینگ۔ کھدانگ ینگ اہیکھ کمرے کھتی فیوخ لہ نہ تنید۔“

”تا یری شزدے نڈانگ نڈانی کمرے تنید۔ ینگ نیا خسومکا لہ سا
 شزدے بیوس۔“

”یا اوئا دونگ“ زیرے کھیرس۔ کھیرے دے ککا نینسکا لہ روت ڈانگ
 یودپنی ملے چگی کھ کھیرے نہ زیرس، ”یا اوئا کھیانگ دکھ کمرہ تونگ۔“ اے شیر
 زمان لہ دو پا ایٹارے ملے ہلتنے زیرس، ”یا اوئا کھیانگ دکھ تونگ۔“ کھونگ نینسکا
 لہ ملے احاطہ بیاسے ہنس جو۔ سرزمان لہ اونگ زیرے کھیرے نہ جگجگ ژھر چچی
 یودسوک۔ دے ژھر پنگ نوتا میدپنی نہ میدپنی میوہ میدسوک۔ چھوبک سہ
 ایننگ یودسوک جو۔ مید پنی نہ مید پنی مندوق میدسوک۔ سہولت گنگمہ ایننگ
 یودسوک ”یا اوئا کھیانی دکھ کھر تونگ۔ کھونگ نینسکا سی بے دے حالت پونا لہ پتہ
 گوے ان۔ کھونگ کھری کھ مہ کھوربا نہ کھیانگ فیونگسے تنگما لہ یا گنگمہ بین یودپنی
 ان۔ خداسی کھیانگ لہ ہلتین یودپنی ان۔ گوانہ کھیانگ نری بو دوسے سونگ۔“

”یری شزدے جو“ زیرس۔ زیرے نہ شدی شدیا تھونس، ینگ فرید لہ
 فنگس۔ دے جق لہ زنا کھوانگ مہ زوس۔ شدی سی فٹولس، ”یانگ لہ چہ سوگنی
 ان؟ خیر و تونگ نالہ۔“

گوانہ کھوسی زیرس، ”اے گنگمہ کھری شزدے کھہ زنا سہ گووس، کپڑو سہ
 گووس، دوے کھونگ ننگ تنید لو۔ سوسوے لقی کھہ کمرے تنید لو۔ گوانہ کھونگ لہ
 کھوتی میونگ اونگے پچوید۔ تانا زدکپا لہ سوسی پچویک؟“
 ”کمرہ گار تنید لو؟“

”بوالہ سامن زیرے سوسو سوسولہ سا منسید۔“

”یانگ لہ چہ بیاسید؟“

”نالہ بوائی شزدے کھہ پھونگو ژھر چی منسید۔ قسم نہ قسمی مندوق
 یودپی، باغ سکورے یودپی، پچھویک سہ انینگ یودپی۔ نالہ دو شزدے
 بیاسید۔“

”اہیک، بوالہ یانگ سونگے زیر، نالہ دو رگوسپامید۔“

”اونا چہ بے ان دو مہ رگوسپا؟“

”بوالہ یانگ سونگسے زیر، یری شزدے سونگ نہ نالہ دیو رگوسپا مید۔“

”اونا چہ رگوسپی ان؟“

”بوالہ زیر اوا کھر لہ تمھیوق پیکھ جگجگ تھنگ چہ یود دے، دے

تھنگ پو شزدے بیوس زیر۔“

تا کھوے سناک کھوانگ چقس۔ نالہ دے ژھر پنگ چہ بیات خمسے

سولہ مہ سونگفونگ گوید، کھیانگ دی تھنگ پو من زیرید۔ چہ بے ان دے تھنگ

پو نہ؟“

”لے بادشاہ یانگ نانگ زیرفو بیوس۔“ شدی سی کھو زبردستی کھ تنگس۔

بوانی شدیا تھونس، نونگسپا گوین۔

”لے بوانی سرزمان چہ سونگس کھیانگ لہ؟ نا کھیانگ لہ دے زبردست

ژھر پو منسید۔ کھری غدونگ پو سیر پو سونگس، کھیانگ تھدے مید۔ کھیانگ فکرنگ

یود۔ چہ سونگس گانگ سونگس؟“

”نالہ دے شدی سی زیرید جو، اے گونگمہ دے تھنگ پو من زیرید۔

ژھر پو رگوسپامید لو۔“

”لے دے پھومید پنی دے تھنگ پو نہ چہ بید لو۔ دو کھیانگ یوق لہ

کھیر۔ ژھر پو سہ کھیانگ کھیر اے تھنگ پو سہ کھیانگ کھیر۔“

”کھو لوقسے اونگس۔ اونگما نہ شدی سی ترس، ”چہ زیرس بوا سی؟“

”بوا سی دو یوق لہ کھیر شک لو۔ ژھر پو سہ یوق لو تھنگ پو سہ منسید۔“

”ایہیک، دو مین“

”اونا چہ بے ان؟“

”دو عرض نویس کھیونگسے دو یری کھہ امھال بیوس۔“

”کھو سونگس، بوا سی ترس، ”چہ سونگس؟“

”یری شزدے سونگ نہ یو عرض نویس کھیونگسے فی کھہ امھال بیوس

زیرسید۔“ یا بنگ لہ قانون گو کھیونگس پٹواری کھیونگس، عرض نویس کھیونگس، کھیونگسے

دو کھویکھہ امھال بیاس۔ بیاسے نہ بادشاہ سی زیرس، ”یا تھدساتا؟“

کھوسی ”تھدس یری شزدے“ زیرس۔

یلے کسل دے جق پو دوکے اے جق لہ تا کھو ینگ پلنگ پیکھ نید
اونگے یود دے۔ یود پا چک شدی سی زیرید ”چہ سونگس؟“

”ینگ چہ گوید، بہ رگوسپی دے تھنگ چچی سہ من زیرے دے ژھر پو
نہ گنگمہ سوسی گید پنی ان؟“

”یانگ اپنی شدیا سونگ۔ اپنی سی چا اونگس زیر نہ نیا کمرہ تنید۔ تنگما نہ
شدی سی یری شدیا تنگفی ان زیر۔ اپنی موافی چچی من نہ کھورے اونگ ہے۔“

”یا“ زیرے کھو سونگس۔ اپنی شدیا تھونس۔ اپنی سی ترس، ”میلی آتا چا
شخص یانگ؟“

”انو کپڑا سہ بیاس یتی شزدے کھہ زنا سہ تنگس۔ گوانہ دو سے لکوفنی کمرہ
تنید لو۔ گوانہ نا لہ کمرہ تنگمی سے منسید بوا سی، یری شزدے سونگ نہ چچی شزدے
بیوس۔“

”میلی آتا فی شدیا چنگ سہ مید۔ خیمون رولی المارنگ نو چنگ ننگ نہ

یانگ کھورے سونگ۔“

خیون رولی الماری فیسے ہلتا نہ جگجگ رسی چک یودنوک۔ دے رسی
کھورے اونگے شدی لہ منس۔ زان بان زوس، زوسے ژھن لہ لزوشری کھ بادشی
فرو لہ زیرس، ”یاری سنے کھ کھور۔“

”گارگوے ان؟“ زیربانہ ”یانگ نانگ کھیرنی سادونگ۔“ یلے کسل
بادشی فرو لہ دے رسی کلس جو، موانگ شدی دُونو سونگے دے تھنگ پیکھ تھونس۔ تا
موسی دے رسی کھولس۔ موسی ترس، ”کمرے ژام تنگمی ان دکھ؟“

بادشی بوسی زیرس، ”کمرے خنوم ینگ۔“

موسی چہ بیاس؟ دے کھرو بگیا ہرژق چک یودپنی دے رسی فیونگے نہ دو
لہ چارگونہ بیاس۔ بیاسے نہ دے کزو بجگی کھ موسی ردواریرے ہلوانگس جو۔ دیرے
کھوکھوانی برغی سکل لہ نہ ردوانیس کھیونگس۔ موسی ترس، ”دیوچہ بے ان یانی؟“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”کمرہ تنگما لہ ردواسکے ینگ۔“

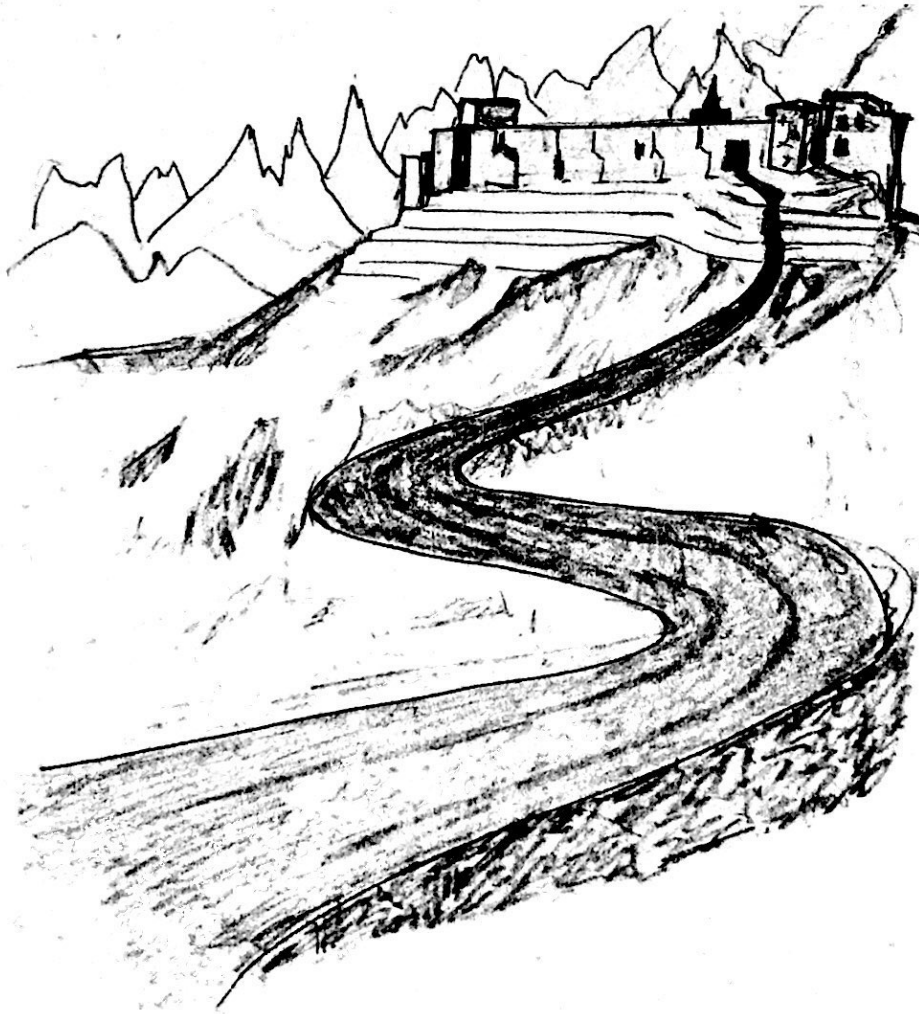
موسی زیرس، ”لے بادشاہ چوق دُوک لوقسے اونگ۔“

اے جق لہ ککا نیسکا سی یمینگ، ایرانگ فرن تنگس۔ کمرہ تنگما لہ می
توئگ زیرے۔ یلے کسل دیرے جقما بگیادی جق لہ یمینگ نہ ایرانگ نہ می
تھونس۔ تھونے کمرہ تنگما لہ ہرمنگر دو ہرکوسے رگیانگ ہرژ کپا ریاحس۔

گوانہ شدی سے سونگس جو دیکھ، تا نونفی لہ گنگمہ لہ۔ تا بادشاہ سے کھری
ہندوق نہ کھونگ لہ ہلتین دوس۔ بادشاہ سی سے گروننگ نہ فرو جوان بگیاد فنجوڑے
کھیونگسے کھونگ نہ نیمبو نہ نیمبو کمرہ تنگسے لدن چوکس۔ رگیانگ گنگس، تھوق کلس۔ دے
من نہ شدی سی چہ بید؟ چورونگ چی سنیا لہ فنگس جو، اے شلمنگ نہ بڑے لق
گنگمہ زد سے کھیونگس جو۔ دو زدوونگسے تھقسے نہ زنگ چنگ زبنگما تنگس۔ زبنگما نہ اے
دے خاٹون نیسکا سی مولہ ترید، ”انالے اشے شدی دیوچہ بے ان، بڑے لق
پو زبنگسے نہ؟“

”دی بڑے پھو زبنگسے نہ لپانی بیاس نہ ہبو مہ شی ان۔“ دو زیربانہ
کھودانگ نیسکا سے سونگسے بڑے کھیونگسے نہ ننگ پولہ لپانی بیاس، کمرونگ لدس۔
تا ننگ کئی ننگستون بیو پا گوپی جق لہ شدی سی بادشی بو دے تھنگ
پیکھ کھدے سونگس۔ یا تھنی ہرژے کھہ چوق تھونما نہ لے کسل، دیکھ آسمانی موڑ

ژوخ گن موڑ یودپنی ملسی کہہ روڑ فیونگے روڑ گن لہ سنگ مرمر تھونگے یودسوک۔
 روڑ گنگمی کہہ خسیر نہ غمولی لپانی بین کھیر کھیر پو لہ کھیر نو انا گوے کہہ تھونے من یودسوک۔
 دنگ نہ اینگ ژے قبلی رول لہ بک تھونگ چچی لہ مے زؤل زؤل بریدسوک۔ سبکل
 لہ نیمہ شرفا ژوخ تھونیدسوک۔ دیہادب پو نہ ایہادب پو لہ سکرمہ ژوخ پو ٹک ٹک
 تھونیدسوک۔ موڑ پو بیونگے چوق تھونگ پیکہ تھونما نہ سرزمانی سی شدی لہ ترس، ”انا
 لے شدی اوا تھونگمی دے سنگ سنگ پو چہ انمنگ؟“

”دو لہ نڈانگ ہلتا گویدی۔“ کھونگ چوق موڑ پو بیونگسے تھنگ پیکھ
 تھونانہ دے مے جینا ژوخ پو چہ انسوک زیربانہ نڈانی تارکول تنگما ژوخ پو خمولی
 تارکول تنگسے یودسوک۔ تا نڈانی دے کولوس ہرژیکید دے۔ دیکھ خمولی کولوس
 ہرژکسے یودسوک، انا دے مے جینمی ملسی کھ تک۔ یلے کسل دیکھ جگجگ بلجغنی
 گیٹ چک ہلوانگسے یودسوک۔ دے گیٹ پو لہ پھونگو تالے چک تنگسے یودسوک۔
 دیرے شدی سی کھولہ دو بی چابی منس۔ منے نہ زیرس، ”یلے بادشی بو یانی دی
 چابی نہ بسم اللہ زیرے زگوفیس۔“ دیرے کھوسی زگوفیا نہ زگو بنانگ مین بیس۔
 بیسے کھونگ چوق انینگ تھونانہ ابا چھن پنگ نہ دیہا چھن پنگ فو ستقمی نہ مو ستقمی
 یودسوک لے کسل۔ دے فو ستقمی نہ مو ستقمی کھ سونا رانگ فوس نا ڈانگ رانگ
 رڈونی سی بادشی استقبال بیاسے نہ ڈانگ حریب رڈونگسے نہ تا نہ غوکھوانگ بیدپا
 لے کسل۔

سبل پنگ حوض یودسوک جو۔ کنڈیر پوری کمرہ تنگسے یودسوک۔ کمرنگ
 سہ دو بیاسے تنگسے یودپنی انسوک، اے کمرنگ نہ اے کمرنگ تھونگما، اے کمرنگ
 نہ اے کمرنگ تھونگما۔ تا دے کمرنگ دس بارہ، دس چوڈنی سازی کھ تنگسے
 یودسوک جو۔ کمرہ کھوانگ بگیا ہرژق چک یودسوک۔ دیکھ نہ دے شدی سی ترس،

”یہ بادشاہ تا کھیانگ تھدسا؟“

”تا دی گنگمہ تھونگھی چہ رگنو، کھیانگ کھوانگ شدی سونگفا نہ فرلا“ زیرس۔

تا ننگ گن لد نے کھونفی سی ننگستونی تیاری بیاس۔ ننگستون بیالہ بوانہ

زی اسقلدے وزیر لہ سکت زیرس۔ گیو خے لکوئی کھونینگ کھیونگس۔ چوق کھونینگ

تھونما نہ تا دے بڑے خاسی کھونگ لہ دینگ دوک دوت کھوانگ مہ سونگس۔

شوخمویونگسے اونگس۔ تا دیکھ نہ کھونگ دے ژھونڑے فرو سر زمانی تنگھی ننگ پنگ

نو چوق تھونما نہ دینگ نو اگر بتی سپارے خا با چنگ اونگما میدسوک، خالی خوشبو

اونیدسوک۔ دینگ نو زاپس باچس زوس۔ زوسے بیونگسے اونگسے دیڑارے تھونما نہ

شدی سی کھو لہ تروق تنگس۔ کھوسی ترس، ”دیو چہ بے ان؟“

”درنگ جق یودپنی کھ اے دے تھنگ پیکھ تنگھی ننگ پنگ سے ہلتا

کھیری۔ دو بی سے افتتاح بیاسے شوخ زیری بوالہ۔“

گوانہ کھوسی بوالہ زیرس، ”بوا کسل یدانگ لہ تکلیف نہ گوید، تا سونگ نہ

سہ تا سی یانی شزدے بیاسی تھنگ پیکھ سے ننگ چک تنگسید۔ یو بی سے افتتاح

چی بیاسے شوخی۔ زی کھدے مہ گوے ان۔ ککا نیسکا اسقلدے وزیر، یانگ

نانگ یونگ ژاگوے ان۔“

بادشاہ سی اسقلدے وزیر لہ ترس۔ تریانا کھوسی ” شوخی لے کسل“
 زیرس۔ یلے کسل لگونگ سہ کھدس۔ کھونگ سونگسے دے شلمی چھن پیکھ تھونا نہ موڑ
 موڑ تنگسے روڑ فچوسے یودسوک۔ دیرے کھونگ انا تھنی گوے کھ تھونا نہ انا تھنی کھ
 مے برین یودسوک۔ بہر حال کھونگ زگو یکھ تھونے زگو فیا چک تا نہ سونا رانگ
 فوس نہ ڈانگ رانگ رُدونی سی فو ستقمی نہ مو ستقمی کھ نہ تیاند پاجو۔ تا بادشاہ لہ دے
 کمرنگ دے حوض کُن دی گنگمی سٹائل کُن تھونگنی کھ نہ بادشاہ لہ حوضی سنائے
 کھوانگ مہ لوسپا کھیرے فوغیدسوک۔

دے من نہ اسقلدے وزیری سی زونے نہ زیرس، ”لے بادشاہ کسل
 ہوش بیاسے شوخی۔ دیویری بوی کھر پو ان، ینگ سوی کھر پو مین۔ یانگ
 پریشان چا گوید؟“

یلے کسل تاکا نیسکی غدونگ کھوانگ کنگ تھل سونگس۔ شدی سہ نیمبو
 یودپا۔ دیکھ نہ گوپنی پاسہ تزقے جو مبو زاچس کُن کھیونگس۔ دونگ زوسے نہ تا بادشاہ
 دونگ سر زمان نہ شدی سی سکیا لے تنگما کھیونگس گمبہ موڑ تک۔ دیکھ نہ کھونگ لوقے

سونگس۔ تا دیکھ نہ شدی سی سرزمان لہ ترس، ”یلے سرزمان تا کھیانگ تھدسا مہ
تھدس۔“

زیربانہ سرزمانی زیرید، ”یلے دی گنگمہ بیاس پو تا لہ چنگ مہ فنس۔
کھیانگ کھوانگ شدی سونگسے ڈوکسے نہ۔ کھیانگ شدی کھوانگ نہ مین۔ کھری
شردے کھیانگ کھری اصل شکنگ اونگ۔ کھیانگ لدن چوکفی خدالہ نازگق۔“

”لے بادشاہ دوپا تھلے یانگ چنگ مہ زیر۔ تا شدی شوپنگ نہ بیونید“
زیرے مو ابا کھرنگ سونگس۔ شدی شوپنگ نہ بیونگس جو۔ بیونگسے بادشی بوی ڈونو
اونگس۔ سرزمانی پردو لینے غدونگ لہ ہلتا نہ لے کسل ہو بیا نہ کیا نگفے ہا بیا نہ تروہسی
خاتون چچی یودسوک۔

دیرے سرزمانی سی مو لہ ترید، ”انالے خاتون کھیانگ گار یولی بادشی
بونو ان؟ کھری منخ پو لہ چہ زیرید؟ کھیانگ دی شدی شوب پنگ جو کسے چا ڈوکسی
ان؟“

زیربانہ موسی زیرید، ”یلے سرزمان بادشاہ تا پرستانی بادشی بونو ان۔ فی منخ
پو لہ حلال پری زیربی ان۔“

”اونا کھیانگ دی شدی شوب پنگ دُوکے دے فونی اوق پنگ دے
اپنی نہ نیمبو چا دُوکھی ان؟“

موسیٰ زیرید، ”یانگ یری اٹو لہ سکیسفی جی لہ نانی اٹو لہ سکیسفی ان۔
نداگ نیسکا سکے چک ان۔ گوانہ فی تقدیر پو خدائی بلوخمہ ذات پوسی یانگ لہ
تھونما بیاسے یودپنی انپا۔ امہ نایا شکل و شمائل پیکھ دُنیادی کھہ دُوکسید شوکنارے
بلا یُولی بادشاہ درے یُولی بادشاہ سترن یُولی بادشاہ دے گنگمہ فی فری تھنو گوے
انپا۔ دوفری خداوند عالمی سی نادی شدی شوب پنگ نُو زبے نہ فی کھہ موکل لہ
دے اپنی یقے یودپنی ان۔“

دیرے کھو لہ سننگ پو لہ عذاب گواریاخس۔ فی زی لہ فی بوالہ شدی
تھو بسید زیرے سننگ پو لہ ژامرے داغ سونگفا دُوکٹوک۔ گلے گلے جقما بجی جُوکٹو
زاچس کم کم بین اونگے ہرکیا گواریاخس۔ ریاخفا نہ دیرے حلال پری سی کھو لہ
ترید۔

”انالے بادشاہ یانگ لہ چہ گوے ان؟ کھر نہ زدوونگ سے یانگ لہ آرام
سونگس۔ یانگ گا چیز پنگ سے ناسی کھریل مہ چوکس۔ دوے ناسہ دی شدی

شوب پنگ نہ بیونگے اصل شکلنگ اونگسید۔ دو سونگ نہ سہ یانگ ہرکیا گوین
اونید۔ چہ سونگفی ان؟“

زیربانہ کھوسی زیرید، ”دی گھر نہ زدوونگ پوگنگمہ فی زی لہ چک تھونگس
نہ موژامرے تھدوکپا؟“

موسی زیرس، ”لے بادشاہ یری زی لہ دیو تھونگموہہ رگیل۔“ ینگ جقمے
نیس خشوم ژے لہ کھویوپا سہ ہرکیا گوین اونگس۔ اونگما نہ موسی زیرس، ”اوننا یانگ
یری زی کھیونگما سونگ۔ ناینگ یا شدی شوب پنگ جوکسے دوکپی ان۔ یانی فی شیخ
پوہہ زیربی ان۔ شدی زیرین دوکپی ان۔“ زی گھر پنگ کھیونگما سونگس۔ گھر پنگ
کھیونگس۔ تا مولہ دے گھر کن تھونگفی کھہ نہ جو مو حیران کھوانگ سونگس۔ پیلے کسل
آخر پیکھ کھونگ زان بان زوس۔ مو موری کمرنگ نید اونگس۔ کھونگ کھوتی کمرنگ نید
اونگس۔

زی لہ سہ تا خمس، ”دیو شدی میننگ۔“ مو کھوتی کمری برنی چھن
پنگ سونگس نہ ہلتس۔ مو اصلی شدی انانا میننگ۔ دیرے مو شدی شوب پنگ نہ
بیونگسے دے شدی شوب پو پلنی اوق پنگ فنگسے نہ مو موری اصل شکل پنگ

اونگس۔ زی لہ خسمس، ”مودینے خاتون چچی انمنگ۔ مو حرامزدانوسی فی بو اے
ککا پيسکا نہ بر لہ کھریل چوکپا لہ دی شدی شوب پنگ جوکے ڈوکھی انسوک۔ پيسکا
لہ نید کھوکفانہ نا چہ بیانا بلتوس۔“

کھونگ لہ نیدی غمغورٹ گوانہ دیرے مو کھے اونگے کنگ سکت لق
سکت کو مہ چوکپا دے پلنی اوق پنگ نہ دے شدی شوب پو فیونگے کھیونگس۔
فیونگے نہ مو لہ یو چھودس۔ نانگ دی شدی شوب پو لہ کھوانگ مے تنید۔ دیرے
مودے شوب پو پلنی اوق پنگ نہ فیونگے ہسری کھنگ لہ کھورے سونگے دو لہ
تیل چچی فوسے تنگے مے تنگما نہ دو لہ برونگ ٹوگے من نہ تی چک بیاس جو، دے
من نہ غونگ نہ غنگ چچی بیاس دے کھر نہ زدوونگ گنگمہ گار کھیر گار مہ کھیر ہرتچیا
کھوانگ مہ سونگس۔ زی نہ کھوانگ ژا دیکھ کھڈس۔ تانہ اوہوری سپیانگو بوس جو
اوہوری خچن بوس جو، اوہوری ای بوس جو، تانہ جانوری سکت چچی میدپا چنگ سہ
مہ کوس۔

کھو لہ خسمس، موسی زی کھدے اونگمو مہ رگیل زیر فی اپا۔ کھوسی زیرس،
”زی یانی چہ بیاس؟ نا لہ دکھ مو سہ تھونگما مید۔ کھر زدوونگ سہ تھونگما مید۔ جانوری

تاشونگ سکت گن کو مید پانڈانگ لہ چنگ سہ کوا مید۔ چہ بیاسفی ان دیو یانی؟“

”تا چہ بیک لے بو ناسی دے برنی اوق پنگ نہ ہلتین ڈوکپا نہ موسی
دے شدی شوب پو دے پلنی اوق پنگ فنگس۔ فنگما نہ ناسی دے شدی شوب
پو لہ مے تنگفی اپا۔ فی خسمبو اے ککا نیسکا نہ بر لہ کھیانگ کھریل چوکے یقے دی
شدی فچوسے ڈوکپا نہ دو فری ناسی مے تنگفی اپا۔“

تا دے ژھنی سکل لہ ٹھوب نہ زی لچو لہ تھمے دے شلمنگ نہ نیسکا
کھیرے فوغین لین رلے کھیرین تمہ سنگ سونگس نہ ننگ نو تھونس۔ تھونا نہ بادشاہ
سی ترس۔ ”چہ سونگ گانگ سونگ؟ لچونگ کنگمونگ چدے خیارسید۔“

تا موسی دو بادشاہ لہ ہرمنگ تنگسید۔ تنگما نہ تا بادشاہ لہ خا اونگس۔ اونگس نہ
زیرس، ”کھر مید زدونگ مید چنگ سہ مید۔ کھدانگ دی بو سترنگ گار ڈوکس نہ
کھتی سنگ شیک ڈوکپی ان۔“ تا بادشاہ سی مو ژوسے خلونگسے زا ژے بین
یقس۔

تا کھو کمرنگ نہ کھوانگ بیونگما میدپا۔ جقما خسومی جوکٹو کھو لہ خسمس، تا نایا
اپنی شیدا چک گ۔ زیرے کھو جکھسین ژھسین اپنی شیدا سونگس۔

سونگے اپنی لہ سلام بیاس۔ بیانہ اپنی سی ترس، ”لے ملی آتا چا اونگ
 ژوک اونگس؟“

زیربانہ کھوٹو سے فریاد بیاس۔ اپنی سی زیرس، ”چہ سونگ کھیانگ لہ؟“
 گوانہ کھوسی دے واقونگ ہرمنگ تنگس۔ تنگمانہ اپنی سی زیرس، ”شدی
 سی کھیانگ لہ مو مہ کھیونگ زیرسیدپا میدپا؟ تانا لہ چنگ سہ چارہ مید۔ فی سہ
 بسنگ میدپنی ان۔“

آخر پیکھ کھوسی زیرس، ”انویانی چچی بید نہ بیوس۔“

زیربانہ اپنی سی زیرس، ”یلے انوے روزی نالہ ینگ چنگ پھوقفا مید“
 زیرے نہ کارفوٹو چک نہ نقپوٹو چک ہنس، منے نہ موسی زیرس، ”دکھ نہ سونگے اوا
 ژھوق تھنگ چچی یود۔ دے ژھوق تھنگ پیکھ تھونمت۔ تھونانا نہ یو بیاسے کھیانگ
 دے ژھوق پو رگلے ابینگ مہ تھونمی ان۔ گوانہ کھیانگ دے ژھوق پو ہرٹوب۔
 دیکھ نہ کھیانگ ابینگ تھونانا نہ ینگ سکمبو تھنگ چک ڈوکپت۔ دے تھنگ پو رگلے
 ایڈارے تھونانا نہ لم چچی دوکپت۔ دے لم پو رگلے سونگے گبڑارے تھونانا نہ دے
 لم پو لہ نیس گوات۔ چوق دے لم گٹ پنگ تھونانا نہ کارفوٹو نہ نقپوٹو کھیانی سی فود

تونگ۔ کارفو ٹو سونگھی لم پوری کھیانگ سونگ، نقرو ٹو سونگھی لم پوری کھیانگ مہ
 سونگ۔ دے کارفو ٹو سونگھی لم پوری کھیانگ سونگسے ملے چک لہ کھیانگ تھونما نہ
 دیکھ پھوہک چی ڈوکپت۔ دے پھوہک پیکھ ہانگمے ڈوکپت۔ کھیانگ دے ہانگمی
 کھ تھول۔ تھولے نہ دیکھ رگمو لیکھر چی ڈوکپت۔ دے لیکھر پو چدے کھیونگسے نہ
 دے لیکھری سکل پو فوشنگ ڈوکپت۔ دو کھیانی سی ہرٹوبے نہ خانگبو فچوس۔ خانگبو
 فچوسے خانگبو فوس نہ کھری مک پو لہ مو تھونگنوک لقبہ تنگسے مہ ہلڑیب۔ یا یو ژانہ نا
 لہ ینید۔ ینگ چنگ یتا مید۔“

”نی مک پو لہ تھونگ نہ سہ چھوق۔“ یلے کسل گیو خسی کھ اپنی سی ٹو
 ہنس، سترے ہنس، کھو دونگ کھورے ژھوق کن ہرٹوبین سونگس۔ دیرے کھو دے
 لم گٹ پیکھ تھونس، کارفو ٹو نہ نقرو ٹو فود تنگس۔ پھوہک پیکھ تھونس۔ لیکھر پو چدس۔
 خانگبو فچوس۔ فچوسے خانگبو فوس، فوا چک تا پری نو گنگمہ سی مو سکل لہ تنگسے جو
 رگدے ہرژیدسوک۔ ینگ کھو دیکھ لقبہ تنگما نہ دیکھ گار یود۔ دیکھ نہ کھو نورے دکھ
 اونگسے تا کھو لہ خمس، ”نانگ دیوارے نوروگی چنگ یونگ سہ اونیدا؟“ دو
 زیرے کھو دیوارے نورے خانگبو فوا نہ دونگ سہ اونیدسوک۔ گوانہ کھو مک گنگ
 ژے دوکے خانگبو فوا نہ یونگ سہ اونیدسوک۔ یو بین اونگ اونگ پو لہ اونگسے کھو

شام خوفناکی بنگ نہ ننگ چنگ تھونس۔ تھوننا نہ دیکھ سکفری کارفونگنی سمفرو درے
یودہنی بک پولہ بک کھرب تنگے آپو چک دیکھ فیاق بین دوکے یودسوک۔
دیرے کھو آپولہ سلام بیاس۔

اپوسی ”وعلیکم السلام“ زیرس، جائے ناز زدمس، زدمس نہ آپولہ کھو
سی زان بان زوس۔ زوس نہ آپوسی کھولہ زیرس، ”لے بوڑھا خیرے بیرے
تونی۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”نی شدیا چنگ خیرے بیرے مید۔“
ینگ کوچی دوکے نہ ینگ زیرس، ”لے بوڑھا خیرے بیرے تونی“
زیربانہ کھوسی زیرس، ”چنگ سہ مید۔“
”ما چنگ سہ میدا؟“

”تاچہ بیک لے کسل مامید زیربانہ سہ یانگ نہ بر پو چنگمین گوید۔ گوانہ
نی شدیا خلنگبو چک یود۔“
”یو چک فوس“

”یانگ دی چھوٹو بزرگ پو بی دُونُو خَلنگبُو فو چنگمین چہ گوید۔“

”چنگ مہ گوے، کھیانگ ژا نا ژا ینگ۔ ستروق تھد چوکپا لہ چنگ سہ

مہ گوے ان۔“

یلے کسل تا کھو خَلنگبُو فوس۔ فوانہ تانہ ہلانونگ اونگسے ہرژیا شروع بیاس۔

دوتھونگما نہ اپو لہ دو سنیان اونگس۔ اونگسے اپوسی زیرس، ”یلے کسل ینگ نُو

کھراونگ پا ہلٹنُو چک نہ کھراونگ پا برقمے یود۔ دونگ نہ یو زدیب مہ زدیبا؟“

”تانی پکن لہ سکوربالے کسل یری کھراونگ پا ہلٹنُو نہ کھراونگ پا برقمو نہ

ناسی چہ بیک؟ نا لہ ای چھدنی ہرژس نہ گار سونگ نہ یو فوسے ان۔“

”لے بُودینگ نُو جگجگ حکمت یودپنی ان۔“

”دو چہ یودپنی ان؟“

”کھیانگ گار ہرقسا ہرموسا دشمنی سکل لہ تھون نہ برقمو لہ سونگسے یلے

برقمہ کھیانگ رنگ چنگ بیوس۔ کھیانگ ہلٹنُو سونگسے رنگ تیانگ بیوس زیرس نہ،

برقموسی گنگمہ چننن گوے ان، ہلٹنُو سی گنگمی گو چننن گوے ان۔“

”یا اونا یانگ کھیر۔“ زیرے دے خلینگبو اپو لہ بنس جو۔ برقمو نہ ہلٹو
 کھوئی کھورے اونگس۔ گومبا فچو چونے تین چہ کھو لہ جسمے اونگس۔ یلے دے اپو
 سی چہ ٹھگ چہ بیاسفی انا۔ نانگ کھوری کھہ تھک ہلتیک۔ زیرے نہ یلے برقمہ
 کھیانگ سونگسے اپو چنگ کھیانگ ہلٹو سونگسے اپوے گو فری ہرژقے خسوم تیونگ۔
 یلے کسل برقموسی اپو چنگس، ہلٹو سی اپوے گو فری تیانگس۔

تیانگما نہ اپوسی زیرس، ”لے کھری شزدے برقمو نہ ہلٹو سہ کھیانگ کھیر،
 دی خلینگبو سہ کھیانگ کھیر، نالہ تیانگ مہ چوک۔“

تا کھو لہ ینگ چنگ لس مید، نیمو گنگمہ خلینگبو فوین کھورین سونگسے ینگ
 یول چنگ تھونس۔ دے یول پنگ سہ کھو اپو چک نہ ٹھوس۔ اپوے شیدا برانگسہ
 دوس۔ اپوسی کھو لہ زیرس، ”لے بو کڑا بڑے تونی،“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”نی شیدا چنگ سہ کڑے بڑے مید۔ خلینگبو چک

زا یود۔“

”یو فوس“ زیربانہ کھوسی خلینگبو فوس۔ اپوے کمری چھن پنگ نو جائے
 ناز ٹوخ قالین چک یودسوک۔ خلینگبو فوا چک اپوسی کھو لہ زیرس، ”لے بو یو نہ

کھری خلینگبو مہ زدیبا؟“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”یو ژوخ تئی ننگ نو یوژے یودا۔ چہ بیک

یری دی قالی نہ ناسی؟ نا لہ ای چھدنی ہرژس نہ یوفوے ان۔“

”لے دینگ نو جگجگ حکمت یودپنی ان۔“

”چہ یودپنی ان دینگ نو؟“

”کھیانگ لہ گا شہر چگنگ نو گوسنی اونگس نہ کھیانگ بیکھہ ڈوکسے نہ یلے

قالی نا فلان دے شہر پنگ کھیر زیرس نہ جہاز پڑے شوخمو بیا سے دینگ نو کھوسی

کھیرنی ان۔“

”مہ ڈوگی؟“

”انی۔“

”یا اونایانی کھیر۔“ قالین پو نہ خلینگبو بدل تنگس۔ ایژارے تھونما نہ برقمو

نہ ہلنٹو لہ سکس، ”کھیانگ سونگس اپو چنگ کھیانگ سونگس اپوے گو فری

تیونگ۔“ برقمو سونگس اپو چنگس جو۔ ہلنٹو سونگس اپوے گوینگ نو تیانگس۔ قالین

پو سے کھوانگ لہ تھوبس۔ خلینگبو سے کھوانگ لہ تھوبس۔ یو بین کھیرے شہر غینگ تھونس۔ چک پنگ نہ تھوب جو کھو لہ فنگمی نینگ چک دو گوے کھ کلبا نہ ایونگ لہ کھوانگ بہ تھونگی کھوانگ لہ ایونگ تھونگی۔ ینگ اپو چنگ نا کھو لہ چھقورگی چک۔ می نہ بر لہ چھقورگی خیا اونگی۔ فیونگسے تیانگما نہ کھانئیس بیونگی۔ اپو چنگ نہ کھو لہ زگل گوق بونگبوی چک۔ دے زگل گوق بونگبوی گوے کھ نہ چندو تک یوک چک فشدے نہ جونس نہ بک ژوما نانی برژہمنگ نو لوستونگ چگی لم چدپنی انسوک۔ دے گنگمہ لہ کھروانگ پا برقمہ نہ کھروانگ پا ہلٹنو تیانین کھیونگسے کھو کھوری کھرنگ تھونس جو۔ تاکھو کھوری کمرنگ نہ بیونگما کھوانگ میدا پا جو۔ کھو کھوری یا خلینگبو فوین دوگیدپا۔ بوٹو زان بان کھیونگما نہ کھو خلینگبو فوا ژھدیدپا۔ کمرنگ نہ کھو ملا بیونگما میدا۔ ینگ اسقلدے وزیر لہ سکت زیرس۔ اسقلدے وزیری سی ترس، ”لے بادشاہ گار سونگی اپنا یانگ؟“

”نا فلان دے ملسی کھ کھوربا سونگی اپنا۔“

بوا سی تازی لہ تبرا تنیدپا، ”کھیانی بیاسے نہ فی بو لہ دی گنگمہ بیاسفی

ان“ زیرے۔

جق کُنگ نہ جق چک اسقلدے وزیری فزو اونگسے کھو کمرنگ نہ فیونگس۔
 کھونگ باہر کھور باگوے اپا۔ دے بوٹو لہ کھوسی کھوری دے شرٹ پو نہ پینٹ پو
 کھروے یوق زیرے نہ کھودانگ کھور باسونگس۔ لوقسے اونگسے کمرنگ تھونما نہ دے
 خلنگبو میدسوک۔ دے بوٹو لہ سکت زیرے کھیونگس، مو لہ ترس، ”دے خلنگبو گار
 کھیرس؟“

”چاہا جو یکھ یودپا۔“

”حرامزادہ نو کمرنگ کھیانگ تھونمی نا تھونمی، ینگ سو لہ پتہ مید، گار
 کھیرنی ان نہ زیر خیارے۔“

”نا یری کپڑو کھروا لہ کپڑو کھیونگما نہ دینگ نہ خلنگبو بودے پلنگ پیکھ
 فوقس۔ فوقپا نہ دو چھقس جو۔“

”یا چھقفوسہ گار کھیرس؟“

”ینگ جق بیاس جو دیکھ نہ نایانگ لہ جکھسے نہ دو چھو لہ کلے تنگس۔“
 یا جق پو دوس جو اے جق لہ کھو رگدے خسمبا بیاسے نہ کھوسی فینگمی

تینگ پو گوے کھ کس، دے قالین پیکھ رگی، ہلٹنو، برقمو گنگمہ یقس تا دے بونگبو
 چہ بے انسوک۔ ہو بیا نا کھب چی لدنمی انسوک ہا بیا سے نہ سالہ فنکمانہ دو ینگ
 بونگبو لدنمی انسوک۔ یا قالین پیکھ کھو دے سامان گنگمہ یقس، کھوانگ سے ڈوس۔
 دوکے نہ کھوسی دے قالین پو لہ حکم بیا س، ”یلے قالین کھیانی نا حلال پری گا یول
 پنگ نو یودپی ان نہ نادینگ نو کھیر۔“

یلے کسل دے قالین پوسی کھولینے کھیر کھیر پو لہ کھیرے پرستانی بادشی
 کھری کونہ لہ تھونین چھی کھو لہ پتہ سونگس۔ یلے یو کھوانگ بادشی کھر پو انمنگ
 زیرے نہ کھو بادشی کھری ہندوق بلس جو۔ بلس نہ کھو فینگمی نتنگ پو گوے کھ کلس۔
 کھری ننگجونگ سونگس۔ دینگ تھوننا نہ حلال پری جو پری نو گنگمہ سی سکل لہ تنگے جو
 کھوربا سونگے لوقے اونگے کھری زگوہرژھی کھ نہ موری خاص اشے نوونگ نہ نیمبو
 اونیدشوک۔ اے گنگمہ لوقے گویدشوک۔ مو موری کمرنگ نو جوکس۔ جوکفانہ کھوسہ
 موے گیب پنگ نو ننگجونگ سونگس۔ مو پلنگ پیکھ فرید لہ فنگس۔ دیکھ نہ موسی یو
 زیریدشوک، ”یلے بادشی بو سرزمان کھیانی چہ بیاجس چھی بیاس؟ ناسی چہ مہ بیاس؟
 کھیانی چہ بین یود؟ نالہ چہ گوین یود؟“

مانی یو زیرین ابا لوغید۔ مانی یو زیرین دیہا لوغید۔ کھو دے زگو چھن
 پنگ لنگے ہلتین دوگید۔ دیکھ نہ زگو چھن پنگ نہ کھوسی زیرید، ”ہتی ہتی لے
 پرستانی بادشی بو نو کھیانگ کھری بوانی کھرنگ تھونے پری نو گنگمہ سی سکل لہ تنگے
 کھورین یود۔ نالہ کھری فری ژامڑے زدک نہ زرفے تھونید۔“

مو ژھود سونگس۔ ہلتا نہ سو سہ میدشوک۔ الماریوننگ ہلتس میدشوک۔

ینگ موری پلنگ پیکھ فنگس۔ فنگس نہ موسی ینگ یو زیربانہ کھوسی ینگ یو
زیرید۔ گوانہ آخر موسی نازگنید، ”کھیانگ لدن چوکفی خدالہ نازگق کھری شزدے
کھیانگ گار یودپنی ان نہ اونگ۔“

زیربانہ کھوسی زیرید، ”او کھیانگ شدی شوب پنگ دوکسے کھیانگ نالہ
چہ بیاد؟ کھیانگ نالہ چنگ مہ بے نا بور۔ دو مید نہ نانی شکل پو کھیانگ لہ ہلتنا
مید۔“

گوانہ موسی نا بورس، ”سلیمان پیغمبری مارفوجلی شوقبوی جتی چک لات نہ
مناتی جتی چک ناسی یانگ لہ چنگ بیا مید۔“

نا بوربانہ کھوسی فینگمی نینگ پو گوے کھ نہ فودس۔ فودپانہ مولہ سہ
تھونگس۔ دیکھ نہ پینسکا غوبیاسے ٹوس، برانگتروت چی بیاس۔ موسی موری ژونمو لہ
سکس، ”درنگ نایشن ہلتوخنسے یود ڈونگنگ نو شاتھلے تنگسے کھیونگ، چپاتی نیس
تھلے تنگسے کھیونگ۔“ یلے کسل ڈونگنگ شاتھلے تنگسے کھیونگس جو۔ چپاتی سہ تھلے
کھیونگس۔ یا بزوے کھ ژھن لہ دیدنہ کھا بوری کھ سہ کھیونگس کھونی زوس۔

جقمے خسوم بھی لہ تا چہ سوگنی انسوک؟ مولہ تا ہلا یولی بادشاہ سترن یولی

بادشاہ درے یولی بادشاہ، دی خسومکا سی مولہ ہلپہ تنگنی انسوک۔ دے خسومکا سی مولہ ہلپہ تنگے ہلا یولی بادشاہ نہ درے یولی بادشی کھہ سترن یولی بادشاہ سی تھنوں بیاسے کھولہ دونی کھہ رگیاں تھونہنی انسوک۔ دے یول گنی کھہ سترن یولی بادشاہ سی پراٹوک لہ می تنگے کھوسی قبضہ بیاسفی انسوک۔ گوانہ موسترن یولی بادشاہ لہ سکینور با تیار سونگنی انسوک جو۔

دیرے سترن یولی بادشاہ سی مولہ بوالہ زیرس، ”گوانہ تا بوٹوتنگ نہ لیا خمو گوید پا، گوانہ نام تنید نہ ناسی تیاری بید۔“

زیربانہ بوالہ زیرس، ”اونٹا ناسی بوٹولہ تریا تنید۔“

زی سی بوٹولہ ترس۔ تریا نہ موسی زیرس، ”تا مہ ڈوکھی ان۔ نا چینی بادشاہ لہ ڈوکے یودپنی ان۔“

تادے اٹولہ خا اونگے نہ زیرس، ”لے بوٹو دو کھیانگ چہ بکواس زیرید۔ یو کھیانگ گویا چا مہ زیرس؟ اے ہلا یول نہ درے یول لہ ہلتوسی سترنی ہرق سونگے سولہ مہ بیاسفونگ بیاسید۔ یو ڈانگ لہ سہ گوا تھدید نہ کھیانگ مہ ڈوک۔“

”تا چہ بیا اٹولہ چنگ چارہ مید۔ ناسی پانیس لہ ڈوکپا مینا مید۔“

”اونا یو کھیانی کھوانگ لہ زیر۔“

”نا جکھسوگا؟ زیر بی ینگ۔“

موسی زیرید، ”لے بادشاہ نا چینی بادشاہ لہ دُوکسے یود پنی ان۔ نا اشی پا
نئیس لہ بہ دُوکپی ان۔“

بوا سی مو لہ زیرید، ”لے بوٹو کھیانگ سترن یولی بادشاہ لہ دُوکپا
رگوسوک۔ مید نہ کھوسی ہلا یول نہ درے یول لہ چی بیاسید نہ ندانگ لہ سہ یا
حالت پو بے ان۔“

تا کھوسی ژامرے زیرس نہ زیر مو لہ چنگ اثر کھوانگ گوا مید۔ موسی
زیرید، ”میول چہ گوا یود نہ یود یانگ لہ چہ گوا یود نہ یود۔ نا لہ تا نئیس لہ دُوکپا
مید۔“

تا پرستانی بادشاہ سی سترن یولی بادشاہ لہ دیو زیرے می تنگس، ”نا سی
ژامرے کوشس بیاس نہ سہ فی بوٹو منائی گوا مید۔“

دو زیرے تنگما نہ سترن یولی بادشاہ لہ خا اونگس۔ اونگسے زیرس، ”یا اونا

ہفتہ چکی ننگجوںگ پنگ نو کھری گھر نہ یوں لہ چہ بیانا ہلتوس؟“ زیرے نہ کھوری
 سترن یولی ہرق کھدے اونگے پرستانی بادشی شہری تھنا لہ کھوے ہرق گنی سی
 کیمپ سندس۔ تاکھوسی حجت لہ پرستانی بادشی شدیادیو زیرے می تنگس، ”دخن سہ
 وخ یودگوانہ فی ہرق گنی یری شہری تھنا لہ کیمپ تنگسید۔ یانگ بوٹونا لہ سکینور۔“

بادشاہ سی بوٹو لہ ینگ ترس۔ تریانہ ”تایانی چہ بید نہ بیوس بوا، نا ڈوکی

مین۔“

دو زیربانہ کھوسی زیرس، ”لے کھیانگ یودپنی دے اشی پوگار یودپنی

ان؟“

”یاوا یودپنی ان۔“

”اوتا دو فیونگے کھیونٹی۔“

”اویانی سی چہ بیات فی اشی پو لہ یانگ نا بور۔ فی اشی پو لہ مہ

خنودپنی یانگ نا بور۔“

کھوسہ دے شوقبونی حوالہ مئے نا بورس جو۔ بوربانہ کھو فیونگمی نتنگ پو

گوے کھ نہ فودس۔ فودپا نہ مسینگ صورت کمال یودپنی جوان چھی یودسوک۔

”لے بوتانی بوٹو کھیانگ لہ دوکے یودپنی انمنگ۔ ایکھ شہری تھنی کھ

سترن یولی بادشاہ سی کیمپ تنگسید۔ دو لہ چہ بیکنا؟“

”یا دو لہ یانی فکر پو چا بید، دو لہ نا گوید۔“

”اوتنا رگی یگی چنگ یودا؟“

”یا چنگ چہ رگوسید جو۔ چھتھو خیازوس سونگھی رگی چک نرینگ یود جو۔“

”اوتنا ہرتا بے؟“

”چنگ چہ رگوسید جو۔ زگل گوق سونگھی بونگبوی چک نرینگ یود جو۔“

”یا اوتنا کھیانگ سونگ۔“ کھو زگل گوق بونگبوی کھ رونے کد کد بین

گوانہ پرستانی بادشاہ لہ خمس، ”یا اے تھنگ پیکھ تھوننا نہ سترن چگی پوق ردبید، ردبا

نہ نانی بوٹو سترن یولی بادشاہ لہ سکیورید۔“

دیرے کھو موڑ چکنگ چوق تھوننا نہ کھو فینگمی نینگ پو گوے کھ کلس۔

بونگبوی لہ گوے کھ نہ ہرڑے کھ تھونے من فشدس جو۔ دو خلونگ ہرتا لئس جو، قالین

پیکھ دُکس جو دوسی تواق لینے کھیرے شہری تھنا لہ فبس۔ دیکھ نہ کھوسی کھروانگ پا
 ہلٹنو نہ کھروانگپا برقمہ لہ حکم بیاس، ”یلے کھروانگپا برقمہ کھیانی سترنی ہرمتی چین سونگ۔
 کھیانگ ہلٹنو سی کھونی گونگ چغین سونگ۔ لزالہ نانگ اونید۔“

یلے کسل برقموسی چین سونگس، ہلٹنو سی کھونی گونگ چغین سونگس، لزا
 لہ کھوئی سی ہرٹوپین سونگس۔ یا ہرٹوپین سونگسونگ پو لہ سونگفوسترن یولی گوے کھ
 تھونس۔ سترنجائونگ گنگمہ سہ رڈبس۔ رڈبے نہ سترنی بادشی کھر پوے کھ قبضہ بیاس
 جو۔ کھوری منٹ پو رڈبس جو، ”فلان دی تاریخ لہ چین شہری بادشاہ سرزمانی سترن
 ہرمتی نہ تھنو بیاسے رگیل تھوبے دی کھر پوے کھ قبضہ بیاسنی ان۔ ینگ دیو سوسی
 قبضہ بے کوش بیاس نہ ناسی سترنی ہرمتی لہ بیاسفا ژوخ بے ان۔“

دو رڈبے لوقے اونگے بادشی کھرنگ تھونا نہ سامان گن زدمس جو، بونگبو
 ینگ یازگلگوق بونگبو لدن چوکس۔ یا بونگبوی کھ جونس جو۔ ینگ یا چھتھپورگی کھورس
 جو۔ کد کد بین اونگس۔ اونگما نہ بادشاہ سی ترس چنالے بوچہ سونگس؟

زیربانہ ”بوانا سی سترنی ہرمتی رڈبے چھمسید۔ دے سترن یولنگ نو
 پراژوک لہ ینگ می تونگ۔“

تا بادشاہ سی سترن یولنگ نو تنگما لہ پرستانی میونگ زدمس۔ زدمس نہ زیرس، ”کھدانگ لہ سترن یولنگ نو پراژوک لہ گوارگوسید۔“

زیربانہ کھوفی سی زیرید، ”یانی نیا ریس بیاسے تنگمی انا یا انیکھ نیا ڈوکپا بیاسے تنگمی ان؟ انیکھ ڈوکپا بیاسے تنگمی ان نہ یانگ نیا لہ عہدہ منے ندانگ انیکھ بادشاہ بیاسے تنگمی ان نہ یانگ دے خپرو زیر۔ تا دو مین نہ یانی لزا تزوک لہ لزوقی ان نہ سال لہ لزوقی ان نہ، چہ بے ان نہ یانگ نیا لہ دو زیر۔“

زیربانہ کھوسی سرزمان لہ ترس، ”چہ بید لے بو؟“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”یانگ تھدفویوس، ”اے گھر پوے کھ تانا سی نری منخ رے اونگسید جو۔ دو سوی اتالہ مجال مید۔ پقری فشک نہ ناکھدانگ لہ سترن یولی ہرق لہ بیاسفا ژوخ بے ان۔ دو سے اینگ کھدانگ بادشاہ بیاسے ڈوکپا سونگ۔ دیکھ نہ بوالہ بب تونگ۔“

دو بیاسے تا بادشاہ سی کھوری ہرق فید پو دیکھ تنگس۔ اہاتا اے سترنی ہرق فید پو درے یولنگ یودپی۔ اے فید پو ہلا یولنگ یودپی۔ تاکھو دے شہر نیسینگ سے کھو سونگس۔ دونگ ژھنگما رڈبس۔ دونگ سے پرستانگ نہ می تنگس

جُو۔ چھمفانہ کھوسی بوالہ زیرس، ”یلے بوا تا یانگ لہ شکون سونگسا مہ سونگس؟ یانگ یانگ لہ سوسی حملہ کھیونگچس مید۔ یری شزدے سونگ نہ فی بوانہ زی لہ اپنن فکر نہ کھوتکھول گوین دُوکتوک۔ نا لہ نری یولنگ گوے اِذن شزدے بیوس۔“

”لے بوائی بُو نا لہ دی بوئو حلال پری ژا میدپا میدپنی اِن۔ تا دیڑے

کھر نہ زدوونگ نہ جائیداد ژھنگمہ ناسی چہ بیا؟“

”یلے بوا کسل یانگ لہ بوئو چک میدپا میدانگ۔ نا لہ ککا فونو خسوم

یود۔ امہ بوانہ زینگ نانگ چوقپا رنگن یودپنی اِن۔ گار سونگسید گار سونگفا مید

چھدکھ مید فی بوانہ زی لہ۔ یتی شزدے نا لزا تزوک لہ لوکھور لہ یانگ لوقسے

اونگنوک دوے تا گونا لہ لیگی ژھا ژھا یود۔“

زیربا چک ”اونا چہ بیک فی بوئو کھیانی کھیرے یود کھیانگ خدائی فغرا

سونگ۔“

یلے کسل تا کھوسی دے کھوری سامان گنگمہ نہ حلال پری، کھوانگ

دے قالین پیکھ دُوکس۔ قالین پوسی غونگ نہ غنی کھ کھیرے کھوری یا تھنگ پیکھ

فبس۔ دے قالین پوسی بادشی کھری فری سکورین کھیرنی لہ۔ تا چیننی بادشاہ

درویس۔ چینی فوجی چھوٹو لہ سکت زیرس، ”یلے ڈیوری جہاز ٹوخ چی ابا کھیرسید۔
 کھدانگ دو چہ امانا ہلتوس۔“ ٹرونک فوس جو فوا نہ فوج گنگمہ دمس۔ دیکھ نہ کھونگ
 دے تھنی تھنی کھ نہ ڈورین کلے ہلتین ڈوکس جو۔

تا کھوسی حلال پری لہ زیرس، ”یلے حلال پری نڈانگ کھر پولہ کھورین
 اونگسید۔ تانی بوا لہ گاری فوج چی اونگنی انا خمسے کھوری فوج گنگمہ زد مسے
 کھیونگسنگ۔“ یلے کسل تا کھوسی امنی جھنڈا کھورس جو۔ چینی فوجی چھوٹو سی
 ڈورین کلے ہلتین یود۔ دیرے کھو ایکھ نہ کارنو جھنڈا کھورے اونگس۔ اونگما نہ
 دیرے چینی فوجی جرنیل پوسی اہیکھ فوج پولہ تیار ڈوک زیرے سکے یودپی۔
 کھولہ بادشی سرزمان ٹوخ چی انمونوزن سونگس۔ دیرے دیڑارے تھونا تھونا کھولہ
 پکا یقین سونگس۔ بادشی سرزمان انمو۔

گوا نہ کھوسی فوج لہ حکم بیاس، ”کھدانگ گنگمہ سرزمانی استقبال لہ

سونگ۔“

”بہ ڈوگی لے کسل؟“

”انمنگ“

تا کھو اونگے بادشاہ لہ رگسکت کھیرس، ”بادشاہ کسل دو سے دے
اونگفونگ سرزمانی جہاز پو انسوک جو۔ کھو کھوری خاتون پو بکھدے ینگ لوقے
تھونسید۔“

”دو سونگ نہ سرزمان لہ سکت زیرے کھیونگ۔“ سرزمان لہ سکت
زیرے تنگس۔ اسقلدے وزیر ی بو نہ ینگ چھونو چک۔ تنگما نہ کھوسی زیرس، ”بے
شک بوا چھونو ان، ان نہ سہ نا ایکھ گوالہ تیار مید۔ ککا نیسکا نہ فی شیخ پو بیاسے
مید پانا دکھ نہ گوے مین۔“

دیرے گلے گلے چین شہری کونہ کونہ لہ اعلان سونگس۔ سرزمان ینگ
لوقے اونگسید۔ کھدانگ سو سرزمان نہ ٹھوکپا تھدیدنا یولی جوان کن، ژھر مونگ،
یولی تھنی کھ سرزمانی استقبال لہ اونگ۔ دیرے ژھر مہ ژھونٹے جوان گنگمہ اونگے
بادشی کھرنگ تھونس۔ دیرے اسقلدے وزیر نہ کھوے بو اے وزیر کن بقمی سونگے
سرزمان لہ زیرس، ”چینی ہرق پورا دسے اونگسید۔ ینگ لوقے اونگنی رگنوینگ نو
یانگ نہ ٹھوکپا لہ۔“

تا اہیکھ چہ گوید؟ بادشاہ سی جق بدون ہرق لہ زان تنگس۔ پورا چینی

ہرمق لہ۔ جقما خسوم سرزمان کھوانی زان منما بیاس۔ تا بادشی زان گو قسے سرزمانی زان تنگمی ریس اونگما نہ کھوسی تھنگ پیکھ زان کلہی تیاری بیاس۔ امہ چینی ہرمقی سی دیو مطالبہ بیاس، ”گوانہ یری شزدے نیا یری شدیا زان لہ اونید۔ امہ نئی شرط چک یود۔ دے شرط پیکھ یانگ تھونید نہ نیا اونید مید نہ اونگما مید۔“

زیربانہ کھوسی ترس، ”کھتی چہ شرط یود؟“

”نیا لہ اپنن فکر سونگسید پا سرزمان لہ شدی چک تھو بسید زیرے۔ گوانہ دو سے دو شدی میننگ لو دو پرستانی بادشی بو نو انمنگ لو۔ نیا عوام گنگمہ لہ موے دیدار پوتھونگما رگوسوک۔ دو نیا لہ ہلتید نہ نیا زان لہ اونید، مید نہ مید۔ دو چا زیربا نہ نئی سننگ لہ اپنن رگنو اونید۔ یلے دیو خاتون چی انسوک شدی مین سوک زیربنی نیا نئی یول لہ رگسکت کھیرید۔“

زیربانہ سرزمانی سی خاتون پو لہ ترس۔ تریا نہ موسی زیرس، ”کھونگ لہ نا کھوانگ تھونگما تھدنگ نہ نا ہلتون۔“

یلے کسل تا کھونگ دے تھنگ پیکھ سیچ فچوس جو۔ مو دیکھ کھیونگس، کھیونگس ہرمق لہ موے دیدار ہلتنس۔ گنگمہ موے دے شکل و شمائل پوتھونگسے حیران

سونگس۔ دیکھ نہ چینی پورا ہرنی سی زیرس، ”درنگ نہ اہا نئی بادشاہ پو سرزمان
 ان۔ بادشاہ لہ زیر درنگ نہ اہا سرزمان تحت پیکھ کلید نہ نیا یری تابع بید مید نیا
 نئی ریاست الگ بید۔ اے دے بونگبونگ نہ نیا چہ بید۔ دیوری چیننگ نہ لو
 ستونگ چگی لم تھق پو جہاز چی مید گاڑی مید چنگ سہ مید پا کھو پرستانگ
 سونگے ینگ حلال پری کھدے کھیونگ کھن پو لہ نیا بادشاہ مہ زیربا دیکھ کھوڑو
 نیس لہ تھم تھم بین ڈوک کھن گن نیا سی بادشاہ فچوا انی؟ دو ملا مہ گوے ان۔ یدانی
 بادشاہ لہ سونگے زیر۔“

کھونگ سونگے بادشاہ لہ زیرس ”لے بادشاہ سلامت عوامی سرزمان بادشاہ
 فچوید لو۔ اے نیسکا بادشاہ مہ فچوے ان لو تا دو مید نہ کھوئی ریاست الگ بے
 ان لو۔“

تا کھو سہ عوام لہ ہلتا رگوس۔ کھوسی اے کا نیسکا لہ ترس۔ تریا نہ کھوئی سی
 زیرس، ”اوتا دو سونگ نہ بادشی گھر پو نیا لہ رے مین۔ کھو لہ ایکھ تھنگ پیکھ گھر
 زدوونگ یود۔“

گوانہ کھوئی سی زیرس۔ یدانگ لہ اہیکھ گھر زدوونگ تنگے منوک۔ مگر یا

چینی بادشی گھر پو بادشاہ نہ دریسے گوے ان۔ دو یدانگ لہ مہ تھوبی ان۔ اے پرستانی بادشی بوٹوے گھر پیکھ چہ اعتبار گھر چق لہ گھر پو نہ دریسے گھورے شورے سونگس۔ دیوتی مین۔ گھر پو بادشاہ نہ دریسے گوے ان۔“

تا دیکھ نہ بادشاہ سی اعلان بیاس، ”درنگ نہ ابا عوامی رنبرو نہ زومے سرزمان بادشاہ ان۔“ یولی چھونگو، ترانگپہ، وزیر، چینی فوج کن گنگمہ سی دستخط تنگس جو۔

یلے کسل تا نہ سرزمان زندہ باد تین بادشاہ سرزمانی خدمت لہ اونگس نہ زیرس، ”یری شزدے نئی انوسترنگمو گنگمہ لہ یوار یود دی خاتون پو بی دیدار لہ ہلتا یود پی۔ دو فری یدانگ نئی یولنگ نو دعوت لہ شخفا رگوسوک۔ یلے کسل تا کھو خاتون پو سہ کھدے تپتی کھ نہ دورہ بیا شروع بیا سپو لہ چینی تمھنا تمھونے من دورہ بید پا جو۔ تا کھو یولی گوا ہرزا دورہ بیا سے لوقسے اونگس کھوری کھرنگ نو بوازی گنگمہ نہ نیمبو دوفنی رونگ نہ خیرا۔

گلے قولى

يودپا له يودسوك كسل، ملے چك له بادشاه چك يودسوك۔ بغداد شہری
بادشاه له بوٿروك سكيے يودپا۔ كهوے نمو ينگ سكي يودپا۔

دے زمانگ نو كهوئي يولي كهرم پودو انسوك۔ خاتون گن سكي انيمور گوا
نه بو سكي ا بوٿو سكي زير بو، بوٿو سكي نه موسي چه قسمت چي كهوے اونيد، بو
سكي نه چه قسمت چي كهوے اونيد، كهوئي سكي سفي جوكتو چه نفع تنيد، چه نقصان تنيد

زیربو ہلتا لہ طب نجوم لہ ہلتے اخوند گن کھیونید پاجو۔ یلے کسل تا کھونگ اخوند کھیونگس
لے کسل، کھیونگسے اخوند لہ زیرس، ”یلے اخوند فی خاتون پو سکیا یود، نالہ خان چچی
سکیدا بوٹوے سکیدا؟“

زیربانہ اخوند پوسی طب نجوم لہ ہلتے نہ زیرس، ”یلے بادشاہ سلامت
یانگ لہ لیگی نہ قابل خان چچی سکیدا۔ امہ زیربانہ دے خان پوینگ نو معمولی نقص
چچی یود۔“

”لے اخوند دے نقص پوچہ یود؟“

”یری شزدے دے نقص پونا زیربامید۔“

”لے کھیانی یاڑے عرصو نالہ چچی نفع تھونس نہ نالہ زیربا۔ دو سے نقصانی
ہرمنگ اونگما نہ کھیانی مہ زیربا۔ دو بی وجہ پوچہ ان؟ دو کھیانگ لہ زیربا
رگوشوک۔“

بادشاہ سی ان تنگما نہ کھوسی زیرس، ”یلے بادشاہ سلامت دی خان پو
ژوچی سکیسے کھوے مسینگ صورت یری کھہ فوس نہ یری یگی بصارت ختم گوید۔ گوا
نہ یانگ چنگ کھوا مید۔ یودپو نہ یری دی خان پو اے خان گنگمہ پا، دوپڑے

یانگ پاسہ لیگی قابل یود۔“

زیربانه کھوسی کھوری وزیر ترانگپونگ کنگ سکین گن لہ سکت زیرے
کھیونگس۔ کھیونگس نہ کھونگ لہ زیرس، ”یلے نی وزیر گن دی اخوند پوسی طب نجوم لہ
ہلتس۔ کھوسی دی خپرو زیرید۔ دو لہ نڈانگ چہ بیک؟“ زیربانه سوسی ینگ چی
زیرس۔ سوسی ینگ چی زیرس۔ وزیر چگی سی زیرس، ”مانگ کھوانگ ردبے
فونگ۔“

سوسی زیرس، ”مانگ کھوانگ زگقینگ تونگ“

آخر پیکھ وزیر چگی سی زیرس، ”لے بادشاہ سلامت مو ردب سے مہ
ردوب، مو زگقینگ سے مہ تونگ۔ مو ژامشے سونگس نہ یری خاتون ان۔ موسی
یاڑے عرصو یری خدمت بین ڈوکسے نہ مولہ نقصان تنگمو چہ حق، موے چہ قصور؟ دو پا
یری کھر لہ گونگی کھ چھونگو تھنگ چی یود۔ مانگ دے تھنگ پیکھ تونگ۔ تنگسے نہ
زان بان، راتب چی کلے تنید نہ تونگ، تنگما مید نہ مہ تونگ۔ ینگ یول لہ لوقسے
اونگمو لہ نڈانگ می سٹرونگما یقسے تنگما مید۔ پقری یانی دی خاتون پول لہ ژوپخی نقصان
تنگس نہ یانگ لیگی بدنام گوید۔“

زیربانہ کھوے خپرو کھو لہ پھودس۔ پھودے نہ زیرس، ”لیا خمو زیر لے
وزیر یو کھیانی۔ اونا کھیانی کھیر۔“

زان بان چى راتب چى کلے تنگس۔ کھورے سونگے نہ خاتون پو لہ
زیرس، ”یلے خاتون کھیانگ دی تھنگ پیکھ دیو فری کھیونگنی ان۔ کھیانگ لہ سکیا
یودپنی دی خان پو بی بک پو بادشی نگى کھه فوس نہ بادشی بصارت ختم گوید زیرے
دے اخوند پوسی زیرسید۔ زیربانہ وزیرگنی سوسی ینگ چى زیرس، سوسی ینگ
چى زیرس، آخر پیکھ ناسی دی رائے منغی ان۔ گوانہ کھری شزدے کھیانی سی
کھیانگ لہ سکیا یودپنی دے خان پو سکیسفی جوکتو کھری فیوخ لہ لزو قسے مه تونگ۔
بادشاه دنیانی کھه نہ رگے من پو کھیانی دے خان پو بادشی رول لہ فودمه تونگ۔“

دے خاتون پوسی زیرس، ”یاثرے عرصو بادشی خدمت بین دوکے نہ
بادشاه سی دوسے دی حالت پو بیاس۔ دوسے نانگ لہ عذاب سونگس نہ سه ناسی
فروٹھورؤ فود تنگما مید۔“

خاتون پوسی دے زان بان گن زوسے تا جھم چارے سونگس۔ آخر ان
نہ ان دے خاتون پو لہ دے خان پو سکیس۔ سکیا نہ تا مولہ دے خان پو لہ منخ تخ

کھن سو مید۔ مید پانہ تا موسی مانی موری یا تمھ پُونگ خان فرو لہ شاہ زمان تحس۔
 فرو بہر حال انوے شدیا زین تھونین دُوکے نوق نوق فیال فیال سونگس۔ دیرے
 فرو لہ لو فچو چوفا ژے گوا نہ کھوسی ٹیانگونگ کن کھورے لنگ لہ گوید پالے کسل۔
 لنگ لنگ لہ گوین دُوکے وخ چی لہ سترپے وخ چی لہ گونگموے فوقے انو لہ زا
 مینین دُوکس۔ جتی چک کھو لنگ لہ گوا نہ کھو لہ سترپے چک فوس۔ فوقا نہ دو انو لہ
 منس۔ انوسی دو آب گوشت جی فچوس۔ فے بُولی یودسوک۔ یوزان فچوسے زا
 منس۔ دو زوسے نہ کھونید اونگس۔ اونگسے نہ کھوسی انو لہ زیرس، ”لے انو گوندے
 گونگموے چک فوقے کھیونگس دو چھمے سونگس، درنگ سترپے چک فوقے کھیونگس دو
 سہ چھمے سونگس۔ یری شدیا تھی بوا سی یا وزیری مئے چنگ تواق باق جی میدا؟
 یودنانا چھونو لنگ چی لہ گوید پال۔“

زیربانہ انوسی زیرس، ”لے انوے ملی اتا زا وخ لہ زو، تھونگ وخ لہ
 تھونگ، دُوک وخ لہ دُوک، دخن کھیانگ لنگ لہ گوے کھری نسو مین۔ کھورے
 گوے رگیاخ لم جی مید، کھدے گوے فرو پے مید۔ کھیانگ لنگ چی لہ سونگسے
 کھیانگ نہ سہ بر بیس نہ نا دکھ چھون شی گوا لا۔ نا لہ مشکل لہ کھیانگ ژھرمارے
 سونگسید۔“

”اُبوں، یانگ نا لہ تواق باق چی یود نہ، بنید نہ من۔ مید نہ نا نری یا
ٹیانگونگ کن کھورے لینگ لہ گوے ان۔ لینگ لہ سونگے سکن ریدخ چی تھوبنارے
ندانگ لہ لزا چگی سچموس گوید۔“

”لیانموگ لے انوے بو۔ تاکھیانگ لیگی ان تنگ نہ ناسی چنگ ننا
بلتید۔“ اپنی سی ژلس۔ ژلبا نہ دے سوخی چھن پنگ نو پھمیدار چی چک
یودسوک لے کسل۔ دو اپنی سی کھیونگے کھو لہ منس۔ اپنی لنگے کھو لہ رگیاخ لم چی
فچوس۔ کھوسی دے تواق پو لہ فولتورو بولتورو تنگے صاف بیاس۔ انوسی کسیر چی
نیس تنگس۔ گیوخسپا ژھن بنگ نہ انوسی کھو ہلوانگس، ”یلے انوے بو کھیانگ لینگ
لہ گوید زیریدپا۔ نری انوے بو لہ گوسنی یود نہ کھیانگ لونگ۔ کھیانگ لنگے سونگس
نہ نئی اے رینگ نو ریدخ فنگ تھوے کھ چوق تھونمی ان۔ تادو پاکھیانگ گورس
نہ خلونگ درولہی ان۔ خلونگ درولہا نہ ریدخ چھتھے گوے ان۔“

تاکھو ژھن لہ گوید زیرے یودپنی لا، لنگے کسیر بسیر کن کھورس، تواق
باق کن روستودکن لہ فیال لہ تنگس۔ درولے سونگے ارانگ گرانگ دس پچین چی
منگموے رگلے سونگے کھو لہ ریدخ گونگموے سترقے چنگ سہ مہ تھوبا انا لاگوے

چگی کھ تھونس۔ تھوننا نہ دے لاگوے کھ ابا رول لہ نہ سہ اونگمی لم یودسوک۔ دیہا رول لہ نہ سہ اونگمی لم یودسوک۔ دے لم گٹ پیکھ پھونو رگشہ فونگ چک یودسوک۔ دے فونگ پیکھ کھو دُوکے یا کسیر پو فیونگسے زا شروع بیاس۔ تا کو پتھی دُوگین یوری می چک تھونس۔ کھو لہ سکت زیرس، ”لے کسل دیکھ فی شدیا کسیر چھی یود، یو زا شوخی۔ یانگ سہ لنگ چھی لہ اونگفی دُوکٹوک۔ نا سہ لنگ چھی لہ اونگفی اپنا۔ امہ نا لہ چنگ سہ مہ تھوبس۔ مہ تھوبا نا یا کسیر پو زین یود پنی ان۔“ دے می دیڑارے تھونسید پا۔ دے من نہ کھو سا لہ فقس۔ کھوسی ترس، ”لے کسل یانگ لہ چہ سونگس؟ یا بنگ لہ۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”فی بک پو لہ تھونگما مید۔“

”لے چہ سونگس؟ یری بک پو لہ یا بنگ لہ، دو سے چوق ٹھیک یود پا۔“

”چاہارے جو نا لہ چنگ تھونگما مید۔“ بہر حال کھوسی اچھو کھورے

فونگ پیکھ کھیونگس۔ کھیونگسے کھو لہ سہ سنم چھی کھا لہ بورس۔ بورسے نہ زیرس، ”یلے

کسل وخ پو اونگسید۔ گوانہ یانگ پیکھ دُوکپی اناگوے ان؟ نا نہ یول لہ گوید۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”لے کھری شزدے نا لہ بک لہ تھونگما مید۔ نا

نرى ننگ نٺ تھون چٺو ڪپا رگو سٺوڪ۔“

زير بانه ڪھوسى زيرس، ”يرى ننگ نٺ تانا سى ڪھير بنى مين۔ شھرى تھنى ڪھ تانا تھون چٺو ڪٺوڪ۔“ زيرے نه ڪھوسى دے مى اٺھو ڪھورس۔ ڪھورے نه ڪھوسى لم سنا مين سونگس۔ ديرے شھرى تھنا له تھونين چى ڪھوسى زيرس، ”يلے ڪسل اوا ننگ بنگ چى تھونا ننگ۔ يوتى شھر پو ڏوڪٺوڪ۔ ناسى يانگ ييڪھ فٺو تئيد۔“

زير بانه ڪھوسى زيرس، ”لے جوان تا ڪھياني نا اوا نه دييا ڪھورے اونگے نه ڊڪھ فٺو تنگما نه چه فنڪھ سونگس؟ ڪھرى شزدے نانا ننگ نٺ تڪ تھون چٺوڪ۔“

زير بانه ڪھوسى زيرس، ”ننگ نٺ تانا ملا ڪھير بنى مين۔“

”اونا ڪھرى شزدے ننى ننگ نٺ سونگسے نا ڊڪھ ننگ زيرے زير۔“

زير بانه ڪھوسى زيرس، ”دو حق نا تى ننگ نٺ سونگسے زيريد۔“ زيرے نه ڪھوسى بادشى ڪھرننگ اٺلاع مئس۔

يلے ڪسل گن تا بادشاه زدونگپو سونگس۔ ڏنيادي سمن گنگمه بياس۔ بادشاه ٺھيڪ مه سونگس۔ آخر پيڪھ بادشى رُھونڙوے وڃسى نيم رُھر چى بادشاه نه ٺھوڪيا اونگس۔

اونگے بادشی حالت پوتھونگما نہ کھو لہ شارگو ژھورس۔ کھوسی زیرس، ”لے بادشاہ سلامت یانگ لہ دیوچہ سونگھی ان؟“

زیرے تریا نہ بادشاہ سی دے واقعہ گنگمہ کھو لہ ہرمنگ تنگس۔ تنگما نہ کھوسی زیرس، ”یلے بادشاہ سلامت یونان شہرنگ حکیم چک یود۔ کھوے بشدیا نہ یانگ لہ چنگ سمن سونگ نہ سونگ۔ مید نہ ینگ سمن گوے مین۔“

زیربا نہ بادشاہ سی زیرس، ”پقری سمن کھوانگ یودپی ان نہ نا درنگ کھوانگ حکیم کھیونگما تنید۔“ زیرے نہ بادشاہ سی دربار ستدس گنگمہ لہ ترس۔ سو دے حکیم پوکھیونگما گویدا زیرے۔ کھوری بونگ لہ سہ ترس، کھیونگما گوھن سو سہ مہ تھوبس۔

آخر پیکھ کھوری وفادار وزیر چک یودسوک کھوسی زیرس، ”لے بادشاہ سلامت ینگ سو گو اھن گوا مید۔ یانگ کھوانگ دے حکیم پو بی سمنی کھہ ٹھیک گوے انمگ نہ نا کھیونگما گویدا“ زیرس۔

بادشاہ اپن تھدس۔ تا بادشاہ سی وزیر لہ خرچہ من زیرے سکس۔ کھو لہ خرچہ برچہ ہنس۔ وزیر تا یونان شہری حکیم کھیونگما لہ تا کھو روانہ سونگے جو۔ سونگے جقمے بجی غے لہ کھو شہر چنگ تھونس۔ تھونا نہ دیکھ فروی کھیک پولو تیانین یودسوک،

کھونگ لہ ترس، ”انالے فزونگ کھتی یا شہر پنگ نو حکیم چک یودلو، کھوے ننگ پو
گیکھ یودپنی ان؟“

زیربا نہ دے فزونئی سی زیرس، ”دے دیکھ یودپنی ان دے لے
کسل۔ یانگ یوری سونگس نہ تھونمی ان۔“ کھوتی پولوے شوغنگ نو ننگ پو ہلتنا
مہ سونگس۔ ایڑارے تھونما نہ ینگ فزو چک یودسوک۔ دو لیا خموے یودسوک۔ کھو
لہ تریا نہ کھوسی ہلتنا کھیرس۔ فزو دُونو سونگس۔ کھوانگ کھوے گیب لہ سونگس۔ حکیمی
ننگ پیکھ تھونما نہ فزوسی زیرس، ”یانگ پو ان۔“

فزو لہ اشرفی کھتک انعام منس، کھولزوقے تنگس۔ تنگسے نہ کھوانئی سی حکیمی
ٹی زگو رڈونگس۔ رڈونگما نہ حکیم پوسی اپنی لہ زیرس، ”لے اپنی دی بے ٹائم لہ زگو
منگمو رڈونید کھیانگ ہلتا سونگ۔“

اپنی زگوہرڑی کھہ ہلتا اونگما نہ جگجگ تھودی شملونگ رینگمو تنگفی اتو چک
ہرتا چک کھدے زگوہرڑی کھہ لنگسے یودسوک۔ اپنی سی وزیر لہ سلام بیاس۔ وزیر
اپنی لہ سلام بیاس۔ اپنی سی ترس، ”یانگ چا شخص لے ملی اتا؟“

زیربا نہ کھوسی زیرس، ”نالہ حکیم نہ تھوپکی لس چی یودپا۔ حکیم ننگ نو

شخصے یودا مید؟“

”یود لے ملی اتا۔“

”اونانا لہ چنگ ننگ نُو اونگمی اجازت یودا؟“

زیربانہ اپنی سی زیرس، ”یانگ یکھ ٹھنگ چھی دود، نا حکیم لہ ترے
اونید، کھوسی شوخ زیرس نہ یانگ شوخس مید نہ یانگ مہ شوخس۔“

”لیاخموگ لے اُو۔ اونانا یانگ حکیم لہ یوزیر، ”بغداد شہری وزیر یانگ
نہ ٹھوکپا اونگسنگ۔“

اپنی لوقے سونگس۔ گوانہ حکیمی ترس، ”سوانمگ لے اپنی؟“

زیربانہ اپنی سی زیرس، ”دے اُو بغداد شہری وزیر ان لو۔ یانگ نہ
ٹھوکپی ژھا ژھالس چھی یودپنی ان لو۔“

”لے اوناکھولہ اونگ زیری۔“ اپنی اونگسے کھولہ اجازت منس۔ ہرتا
چنگس، چنگسے کھوسونگس۔ سونگسے نہ ”السلام علیکم لے یونان شہری حکیم۔“

”وعلیکم السلام لے بغداد شہری وزیر کھیانگ نُوروشخص۔ چا اونگس؟ سیکھ

دوک“ زیرس۔

کھوسیکھ دؤکس۔ کھودانگ له ینٺی خدمت چھی بیاس، زان بان زوس۔
 زوسفی بعد له وزیری زیرس، ”یلے حکیم کسل گوانه ٺٺی بادشاه سخت بیمار سونگسے لو ایاب
 چھی سونگس۔ گوانه گا قسمی سمن چھی کھیونگسے کھوٹھیک مه سونگس۔ مه گوانه آخر له ٺٺی
 بادشی رگا کھن اپو چک یود۔ کھوسی جلتہ کھسکوس چھی بیاسے یری شدیا تنگفی ان۔
 یری شزدے ٺٺی بادشی مگی بصارت ختم سونگسے بک له مه تھونگما لوڑھے ایاب چھی
 گوید۔ گوانه دوفری یانگ کھیونگما تنگفی ان۔ گوانه یری شزدے یری رائے چه یود نه
 ناله زیر۔“

زیربانه حکیمی زیرس، ”له وزیر نارگسے دی حالت پوسونگسید۔ نری
 ہش ہش پوڑا مید نه یودمید۔ گوانه ناکھری بادشی سمن له سونگسے لم فید چھی له شے
 کھیانی لزوقسے کھیونگما، انیکھ ہرکوسے تنگمت پتہ مید۔ گوانه ناله کھری بادشی سمن له
 گوے دم چھی مید۔ البتہ کھیانگ دیڑے مسافت چھی چدے اونگفا ژا نه ناکھری
 بادشاه له سمن چھی زیرید۔ یا سمن پو تھوبس نه کھری بادشی بک پو دودوک مه
 تھوبس نه مه دود۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”لے کسل یانی سمن پو بید زیرانگ۔ یانگ لہ سمن پو خبر یودہنی انمنگ۔ یانگ شس نہ نایری لاش پو کھیونگسے یری بوسترنگ پو بی حوالہ بید۔ یانگ لہ خدا سی ستروق کھڈس نہ یانگ نانی کھیونگسے یری بوسترنگ پو بی حوالہ بید۔ گوانہ یانی دکھ نہ سمن چی زیرید، ناسی سونگسے نئی بادشاہ لہ زیرید۔ دینے سمن چی حکیمی زیرسید۔ بادشاہ پھیس نہ سہ نئی یولی میونگ سننگ ن چن یود۔ کھوئی بادشاہ لہ دیو زیرے پختلی تنگمی ان، یلے بادشاہ سلامت یری دیوے خیر چی کھورے سونگسے نہ کھو کھوری ننگ نو دوسید۔ اوا سونگسے اونگمی لم تھنئی حساب چی ننگ نو دوسے نہ دوسے کھوانگ لہ پھودنی سمن چی زیرید۔ تا دینے سمن چی گار نہ کھیونگنوک، کھو یری دشمن ان، کھو ہرگومہ ان۔ زیر بی ان۔ نانی دیوے زفا بیاسفی کھ ہررقے نا ہرگومہ گوے ان۔ دو فری یری شزدے شنید نہ یانگ شتفا بیوس۔ مید نہ یانی مہ لہ سمن کھوانگ مید پی ان زیر۔ نالوقسے گوید۔ نا کھوانگ نہ نئی بادشی خاص وزیر پو ان۔ نادیوے تکلیف گنگمہ بیاسے یری شدیا اونگمی ان۔“

زیربانہ کھو ”ملا کھوانگ گوا مید“ زیرس۔

زیربانہ کھوے دے بوسترنگ پو سی زیرید، ”لے حکیم بادشاہ سی

دیڑے تھفرنگ لہ نہ دی وزیر پو خسیر خمول منے دیڑے مسافت چہی چدے اونگے
 نہ درنگ کھیانگ گوا مید زیر بو کھری غلط ان۔ کھیانگ سونگ۔ وزیر یری
 شزدے فی اشی پو پقزی شس نہ کھوے رو تھون چوکپا رگوشوک۔ دُوس نہ کھویانی
 سی فی شدیا تھون چوکپا رگوشوک۔“

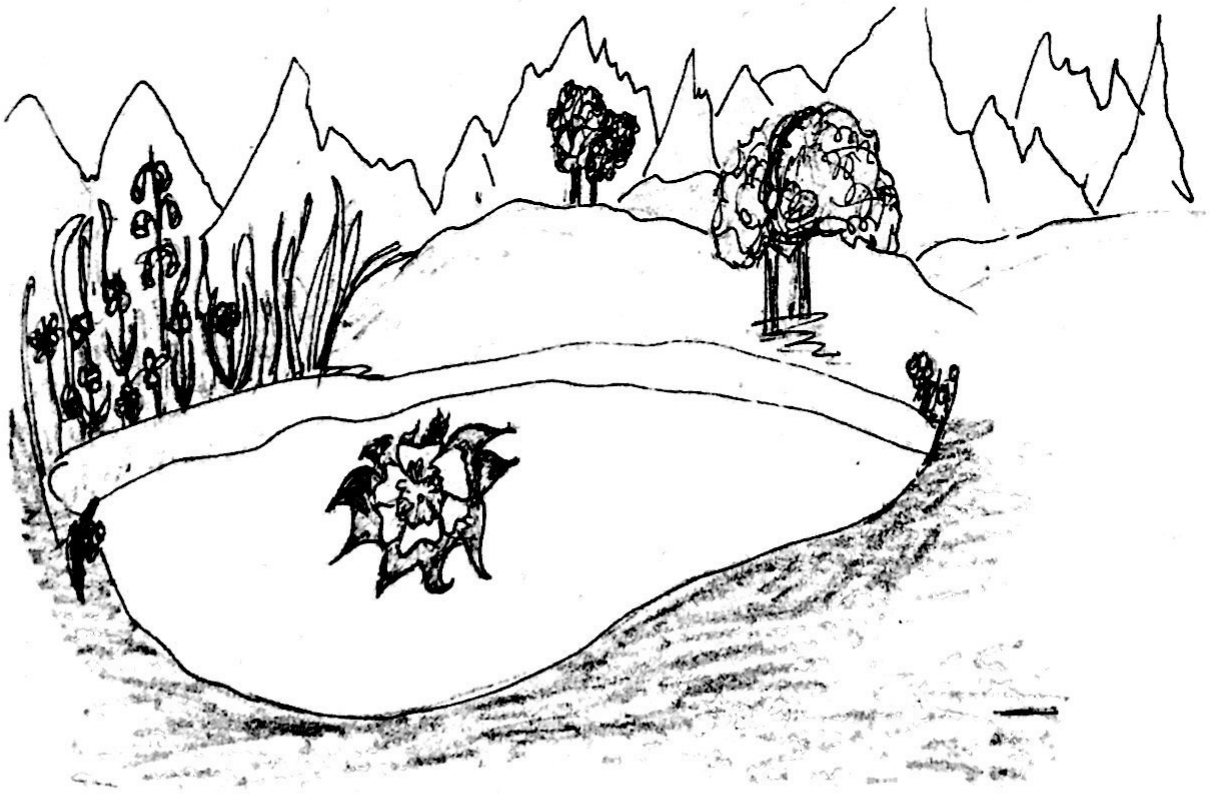
زیر بانہ وزیر یری، ”دونا تھون چوگید۔“

دیرے اپنی سی ان تنگما نہ حکیم اونگی تیاری بیاسے جو۔ کھو کپڑا پڑے
 کھورس لے کسل۔ وزیر یری کھوری ہرتے کھ کھو مہ بودپا بیاسے کھو چنگس لے کسل۔
 ہرتا لہ تھور چہی تنگس لے کسل۔ تا ہرتا سی ختم ہلتی کھوانگ چھونین کھیونگے بادشی
 کھرنگ تھونس۔ تھونے حکیمی سی بادشی مک پو لہ ہلتے نہ زیر پدا، ”یلے بادشاہ
 سلامت سمن پو نہ یود۔ تھوب نہ مک پو دودید، امہ تھوبو لیگی مُشکل یود۔ دو لہ
 یری حکمت یری بوئی حکمت یری ہرتق ہرموی حکمت۔ لے بادشاہ سلامت تھوبا
 یود پو مُشکل یود۔“

”لے حکیم کسل یانگ دیڑے رگے دُوسے دیڑے لم تھق چہی چدے

اونگے نہ یانی زیر۔ نری قسمت چہی یود نہ تھوبٹوک، مید نہ مہ تھوب، یانگ زیر۔“

”پلے بادشاہ سلامت يانی ليگی اَن تنگما نہ نا زيريد۔ گوانہ پرستانی بادشى
 خاتونی ژهر پنگ نو مندوق چى يود۔ يا خاتون پو بى منخ پو کھوانگ گلے قولى
 زير بى اِن۔ دے ژهر پنگ اومى حوض چى يود۔ دے اومى حوضى سِکل لہ
 مندوق چى يود۔ گوانہ دے مندوق پو لہ غيار رگون چى چنگ سہ ميد پنى اِن، دو
 ہميشہ ليے دُوکھى اِن، دے مندوق پو کھورے اونگسے يانی ہو چک بياس نہ دے
 مندوق پو لہ جلفه کھور بى اِن۔“

دے جلفو يانی سى بک پو لہ ژرودس نہ يرى بک پو گوپنى نہ ژوخ

سنگِ گِگ۔ دیکھ نہ یاگ شے من پو یگ چنگ مہ گوے ان۔ امہ تھوبی
مین۔“

”یود پو یود پنی انا؟“

”یود پنی ان۔“

”اونا دو سونگس نہ فی فرونگ گوے یگ۔“

سمن پو زیر فی بعد لہ وزیر ی بادشاہ لہ زیرس، ”یلے بادشاہ سلامت ناسی
کھو لزوقسے کھیر بی وعدی کھ کھیونگی ان۔ نا کھو لزوقسے کھیرید۔ کھوے خاتون پو
ژامڑے پریشان دُکٹوک۔“ زیر بانہ بادشاہ سی لیا خمو گِگ زیرے حکیم پو لہ سہ
خسیر خمول چی ہنس۔ کھوانگ لہ سہ خرچہ برچہ ہنس۔ تھیانے منی خسیر خمول چی سنانونی
کھ کلس۔ وزیر کھوانگ ہرتے چگی کھ رونس۔ حکیم ہرتے چگی کھ کلس۔ یلے کسل
زگل گن کھ کھوانگ ابا سونگس۔

یہا بادشاہ سی فرونگ لہ سکت زیرے کھیونگسے نہ زیرس، ”یلے اتی
بُونگ۔ یاڑے عرصونی بد قسمتی سونگ۔ یا کھتی بد قسمتی سونگ۔ نا لہ سمن چی مہ گوا
دُکس۔ دوے حکیم کھیونگسے سمن یود زیرید۔“

”گار یود لو آتا سمن پو؟“

”سمن پو پرستانگ یود پنی ان لو۔ گوانہ دو پرستانی بادشی کھرنگ
یود پنی ان لو۔ گوانہ آتا دیو بیاسے یقہو پڑے کھتی شزدے کھدانگ سونگے فی یک
پو لہ سمن پو کھیونگ۔“

زیربانہ ”لے آتا یری کھتی ستروق پو پچو سکور یا۔ سمن کھوانگ یود نہ
نیا گوے ینگ۔ گوانہ نیا سانگ لہ شنگشیری گوید۔ نڈانگ بادشاہ کن شنگشیری
بیسنگ بیونگمو فروتید لو۔ نیا شنگشیری گوید۔“

”لیا خمو بگ لے اتی بونگ۔“ درزیونگ لہ سکت زیرس لے کسل
کھونگ لہ سونگے لوقے اونگاتگی کپڑا ژیم زیرس۔ کنگ ہلم تیار بیاس لے کسل فزو
تڑوکا لہ۔ ہر چیز کھونگ لہ تیار بیاس۔ بہ بونگ بگیا ہررق چگی کھ سامان کن کلس۔
کھودانگ لہ لیا خمو ژھور بی ہرتونگ ہنس۔ دو فی کھ کھونگ رونس۔ رونے نہ تا کھونگ
روانہ سونگے لے کسل۔

کھونگ سونگسید زیر بو اوا تھنگ پیکھ ژھیلے کھوزنگ نو تمہ چونگ خان
شاہ زمان لہ کوس۔ کوانہ بگیوگین ننگ نو سونگس۔ گوانہ انوسی زیرس، ”لے انوسے بو

چہ سوئگس کھیانگ لہ، ہلتو خسیدا؟ کھیانگ بگیوگین اونگسید۔“

زیربانہ لے انونا ہلتو خفا سہ مید۔ ناگرا انگفا سہ مید نری انوے شزدیکھ۔
 امہ زیربانہ نا بغداد شہری بادشی بو تمہ چونگ خان ان۔ فی اتی یک پو نری قصوری
 کھہ جرفی ان۔ نانگ تھونگسے۔ تا دو سے فی اتی یک پو لہ سمن لہ نئی اے کا تزوکا
 سوئگسید لو۔ پقزی تا مہ سوئگس نہ نا پڑے بھمید پو سو۔ نری قصوری کھہ سوئگفی لا۔
 گوانہ یری شزدے رگیاخ لم چھی یود نہ نالہ من۔ جلتہ کھسکوس چھی یود نہ نری انوسی
 بیوس۔ نا نری اتی یک پو لہ سمن لہ گوید۔“

زیربانہ انوسی زیرس، ”لے انوے بو، کھری اتا سی یاڑے عرصو نا
 کھوے خدمت بین دوکسے نہ کھوے بل تھودی خاتون پونا ان۔ خسیری پلئی کھہ نید
 اونگمی خاتون پو دی ژھولو ڈین پو گونے دوکسے یود۔ کھرنگ نو معمولی نقص چھی یود
 زیرے کھوسی ندانگ نیسکا فیونگسے تنگسے نہ دکھ دی ژھیلے کھوڑنگ نو ڈین ڈاٹھو
 گونے دوگین یود۔ کھوے نورو نالہ مہ اونگما نہ کھیانگ لہ اونگنوگا؟ نری بو انو خسمید
 نہ چوق دوک۔ انوے خدمت بین۔ خدا سی نام سہ کھیانگ لہ ترقی سوئگسے مید پا
 دوکھی مین۔ کھیانگ سکیدے لالچ مہ بیوس۔“

زیربانہ ”لے اٹو جلتہ کھسکوس چھی یودپنی ان نہ بیوس۔ رگیاخ لم چھی
یودپنی ان نہ من۔ مید نہ ناگوے ان۔ چھون لہ یافی دی تم منگ گنگمہ زیرمن دوکے
چہ بید۔“ دیرے اٹوسی دے ڈین بین گن ایڑا دیڑا لزوقپانہ دے ڈین بر پینگ نو
ڑھق سکمفی بچھی کیا لبوی یودسوک۔ دو ڈیمے یودسوک۔ دے ڈیمفو چدے
فنگس۔ چدے دینگ نو لچھو تنگما نہ اشرفی نیس یودسوک۔ دے اشرفی نیسکا کھو لہ
منے نہ زیرس، ”یلے اٹوے بو ناسی یا اشرفی نیسکا ندانگ لہ دوخ ڈھب چھی
سونگس نہ زیرے یقھی اپا۔ دوے یوکھیانی کھورے سونگ۔ فی ہدیاینگ میدپنی
ان۔“

یلے کسل کھویا اشرفی نیسکا کھورے بگیوکس۔ بگیوگین سونگے بادشی ہدیا
تھونس۔ بادشاہ لہ سلام بیاس۔ بادشاہ سی ”وعلیکم السلام لے بوڑھا کھیانگ سو ان؟
فی خبر لہ اونگ کھن چھی۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”تایری تمہ چونگ خان شاہ زمان ان۔ یری
شزدے فی ککا ٹروک کایری نگی سمن لہ سونگسید لو، ناکلے بدون۔ ناسہ یری بک
پولہ سمن لہ گوید۔ یافی نالہ خرچے برچے من۔ یافی نالہ جلتہ کھسکوس چھی بیوس۔

رگیخ لم چی من۔“

زیربا نہ بادشاہ لہ خا اونگے نہ زیرس، ”او کھیانی بیاسے نہ نری مک پو
جرے سونگسید۔ دو سے کھیانگ لہ خیرنمول چی سے منے نہ کھیانگ گار شورے
گوات۔ کھیانگ گینو گوے ان نہ گینو سونگ۔ تھورو گوے ان نہ تھورو سونگ۔
کھیانگ فی بو سے مین۔ کھیانگ لہ چنگ سے مہ تھوبی ان۔“

کھو لوقے اونگس۔ اونگے پیٹوپا وزیری شدیا تھونس۔ تھونے نہ کھو لہ
زیرس، ”لے پیٹوپا وزیرنٹی ککا تزوکا بوائی مک پو لہ سمن لہ سونگسید لو۔ گوانہ نا سے
سمن لہ گوید کھری شزدے نا لہ جلتے کھسکوس چی بیوس۔ خیرنمول چی من۔“

”حرام زادہ کھیانی بیاسے نہ نٹی بادشاہ زدوٹپو بیاسے دی عرصو سونگس۔

دو سے کھیانگ لہ خیرنمول سے مینا انی؟ مینا مید کھیانگ لہ۔“

”مینا میدا؟“

”مینا مید۔“

”یا اوٹا دو پنچھید نہ بلا بوائی مک پو لہ سمن چی تھوبے کھورے اونگے

بغداد شہرنگ تھونس نہ دے وںخ لہ کھیانگ لہ تمہ چوئنگ خان شاہ زمانی دینے بیاس
 لو زیرے مہ بیاس نہ فی منخ کھی لہ۔ “ زیرے کھوری سمفرو چک فشس جو۔ کھوری
 یا اشرفی نپسکا کھورے سونگس۔ کھو لہ خمسم، ”چنگ مستو، فی ککا تزوکا گوین
 ننگ۔ فی ککا تزوکا سی نا کھاستونگ یقنوگا۔ “ کھوکنگ نہ گوے کھونگ ہرتے کھ
 گوے۔ کھونگ بادشی دربارنگ ژھرفی۔ کھو اپنی شدیا دے کھوڑینگ ژھرفی، چہ
 ژوخ۔ بہر حال کھو سونگے جن نیسی جن لہ وںخ پوتروبر سونگسیدپا۔ ککا تزوکا جگجگ
 سپنگ چکنگ نوبہ بونگ کن لہ دیکھ زا چوگین کھودانگ لین تنگے گوین یودپو کھو
 لہ تھونگس۔ تھونگما نہ کھو لہ خمسم، ”یلے یوئری ککا تزوکا ان چپو۔ کھونی شدیا خرچہ
 رگدے ننگ۔ “ کھو بگیوکس۔ بگیوکے کھونی کھ نوچا سونگس۔

کھونگ سہ گیب لہ ہلتین گوین یودپا۔ کھونی خمسمبو دو یودپا، ”یا بادشاہ لہ
 پرستانگ نہ دے مندوق پو نام تھوبے زیرے گیودے، یوپا ئری یا بو تزوکا نہ
 سہ بر بید خمسمے لزوقے کھیونگما تنگنوک۔ “ دیرے کھونگ لہ کھو تھفرنگ لہ نہ اونگمو
 تھونگما نہ لکوسی ایونگ لہ زیرس، ”یا نڈانگ لزوقا لہ می اونین یود۔ خدا نئی قسمت
 لہ۔ تا دی پرستانگ نو نڈانگ نام تھونید؟ نڈانگ آدم زاد لہ دینگ نو تھونمی ژھے
 کھوانگ گار نہ یود؟ تا تھونس نہ سہ ژامڑے عذاب کن ڈوکٹوک۔ پقری نڈانگ لہ

لوق زیرس نہ چُب چدے لوق۔ ہمبہ چن بلیتنے گوید مه زیر، لوق۔ “ دو لکوسی ایونگ له سکلید۔

”السلام علیکم لے لکونگ۔“

”وعلیکم لے جو ان کھیانگ گار گوے ان؟ کھیانگ چه بیا اونگفی ان؟“

کھوسی زیرید، ”لے لکونگ متی شزدے خا شن مه بیوس۔ یدانگ فیوکپو ان۔ نا شرگوپا ان۔ گوانه نا متی فونوتمه چونگ خان شاه زمان ان۔ یدانگ گار گوے ان؟“

”چه بید کھیانی نیا گار گوے ان نه؟ نیا نئی بوانی مک پو له سمن له گوے ان۔“

”یونالہ سه کوانه نا سه اونگفی ان۔ بوانی مک پو له سمن له۔“

زیربا نه ژهرمه لکوسی زیرس، ”کنگمه نئا، لقه نئا، غدونگ نئا، کھری غدونگ تھونگفی کھ نئی بوانی مک جرے دیڑے عرصو سونگسید۔ گاری هرکونے ان۔ نیا نه نیمبو دیڑے خسیر خمول یود۔ نیا له ملے له نید کھوکفانه نئی خسیر خمول کن کھیانی

ہر گوسے کھیرے نیا لہ پریشانی بیا انی؟ کھیانگ گار گوسے ان نہ سونگ۔ کھیانگ نیا
سی نیمبو کھدے گوسے مین۔“

”لے لکونگ کھتی شزدے کھتی کپڑا کھروید، کھدانگ لہ زان
پجوید، کھدانگ لہ پھو کھیونید، کھدانی نا نیمبو یوق۔“

”پھی کھوانگ مین۔“ مید زیرین سونگسے لم گٹ چگی کھ تھونس۔ دے
لم گٹ پیکھ می لم چک یودسوک، کھی لم چک یودسوک، ”یلے بھتی دکھ می لم چک
تنگ، کھی لم چک تنگ، کھیانگ می لم پوری گویدا، کھی لم پوری گوید؟ کھیانگ مہ
سونگفوری نیا گوسے ان۔“

زیر بانہ کھوسی زیرس، ”تا کھدانگ دی کھی لم پوری سونگسے کھدانگ نہ
نیمبو سناٹو سہ تنگ۔ کھدانگ تھونا مید۔ دوپا کھدانگ کھوانگ یا می لم پوری
سونگ۔ نانگ کھوانگ چی سونگس نہ سونگ۔ ہا کھی سی زیک، ہا سپیانگوسی زیک، ہا
نانگ یول چکنگ تھونوک۔ ٹری قسمنگ یودپو نانگ لہ گک، تا کھی لم پوری
گوید۔“ دو زیرے کھو دے کھی لم پوری کھوانگ لہ عذاب کن گوین۔ کھوانگ لہ
زیک کن تھونین کھو ڈرولے سونگسے ملے چک لہ تھونس لے کسل۔

کھونگ کھوتی مرضی کھہ ڈرولین سونگسے ملے چک لہ تھونس۔ کھو یول
 چکنگ تھونس لے کسل۔ وځ پوشامی گو وځ سونگسدا، کھولہ خمس، ”یا نانگ دی
 گرونگ گویکھ یودپنی دے ننگ پنگ گوید۔ گوانہ نانگ لہ یینگ نو برانگسے
 تھوبید۔ دیکھ نہ بیر لہ نم لنگفانہ نانگ شہرنگ ژلدوت چی بیاسے نری گزارہ بید۔
 دیکھ نہ نانگ لہ چھوپنچی خرچہ برچے تھوبانہ نانگ نری بوانی مگی سمنی خبر لہ گوید۔“
 زیرے دے نئی زگوہرژی کھہ سونگسے دے زگو رڈونگس۔

رڈونگمانہ دے زگوہرژی کھہ اشو چک اونگسے نہ ترس، ”لے ککایانگ چا
 اونگس؟“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”لے انونابرانگسے ژلے اونگفی ان۔“

زیربانہ دے اشوسی زیرس، ”لے منگمونایانگ ننگ نو برانگسے یقٹوکپا۔
 امہ نئی دی نئی اشی پوننگ نو مید، یینگ فزو بو سہ مید، گوانہ یانگ نامحرم چی نالہ
 ننگ نو یقپا ییتا مید۔ یو بین ننگ گنگمی زگو رڈونین سونگسے گرونگ پوگنگمہ چھمسے سو
 سی سہ زگو مہ فیس۔ سو سی سہ زگو مہ فیا کھو کھورین سونگسے یینگ ننگ چگی کھہ
 تھونس۔“

دے شى زگو رڏونگما نه دينگ نه سه اشو چڪ پونگس۔

”السلام عليکم لے انو۔“

”و عليکم سلام لے بوڙها يانگ چا اونگس؟“

زيربانه ”انو جو بخشش نا بيسپے ان۔ درنگ پونا برانگس يفتوگا؟ يتى دى
گرونگ پنگ نو نا ننگ ننگ له سونگفي ان۔ سوسي ينگ سنڀاد چى، سوسي ينگ
سنڀاد چى بياسے نا برانگس يفتو کهن چى سوسه مه سونگفي ان۔“

”لے منگمو يوبياسے ناله يانگ کهدے گوا کهيوندا ميد۔ في اشى پونگ
نويود، ناکهوله ترید۔ کھوسى کهدے اونگ زيرس نه نايانگ کهيونگما اونيد۔“

تا کھوسنگ رڏونين ڏوس۔ تا کھونپي سه نانگ مه يقس نارے نانفي چه
زيک۔ نري شديا يودپني زاچس گن سه چهمس۔ زيرے کھو پريشاننگ يودپا۔
دے من نه دے اشى پوسى دے اشوله ترس۔ سوانسوک لے بوسترنگ زگوے
کھه اونگفو؟

”لے اشى پاکھوانگ نه ليگي مسنگ صورت کمال چى ننگ، امه زيربا

نه ليگي شرگوے تهونيد۔ كهو درنگ گونگفن پو برانگے ٿلے اونگفي انمنگ۔ نايانگ له
ترے ميديا اونگ زيرفا ميد۔“

”لے كهيانگ سه بے وقوف چي ننگ، لے بوسترنگ دي شامي آخري
نائم پوے كه كهو ٿو چخي مه يقس نه خدا تي كه ٿامره ناراض گ۔ كهو شرگو بيسے
انمنگ، كهو له اونگ زير۔ كهوانگ ديكه زاجس چي زوے نيد اونگنوڪ ينگ۔
ينگ كهوسي چه بيڪ؟“

دے بوسترنگ پو اونگے زيرس، ”لے نونوشوخس۔“ كهو سونگس۔ سونگے
كهو له سلام چي بياس۔ كهوسي و عليكم السلام زيرس۔ زان بان گن كهيونگس۔ زان بان
گن زوس۔ زوسفي بعد له دے اتو انا يولي چهونو سيٺھ چي انسوك۔ كهوسي چلم چي
سكنگس، كهوانگ سه ٿهونگس۔ كهو له سه ٿهونگا منس۔ ٿهونگس نه كهو له بستره بسترے
تنگس، كهو ديكه سنيا لس۔

كهودانگ كهوتي كمرنگ نيد اونگما سونگس۔ سونگس نه ٿهن له اشي پوسي نمو
له ترس، ”لے بوسترنگ يا فروشي ديكه بزبا مه دوگا؟“

”چا بارے جنمي دماغ، ندانگ چه زيروك۔؟ كهو چه لس چي له اونگفي ان۔

درنگ نتي ديكه برانگسه دوكپا اونگما نه ندانگ له كهو له بزبا دوك زيربا مه ين۔“

”مه زيري له كهو شرگوے ننگ۔ كهو مسنگ صورت كمال يودپا نه چه بيك تا۔ ندانگ كهوانگ له تريا كهيونگ، كهو دوكيد زيرس نا۔ دوكپا ميد زيرس نه كهوانگ مه دوك ينك۔ كهيانگ نيا له گيوخسي كهبور مينه نه نتي ده نور بگيا بانگ بگيا ژهنگما ده نوزي پونگ له هرژسه مينا گويد۔ كهيانگ له دوك بنگ كهوانگ گوا ميد۔ ينك اولاد چي ندانگ له يودميد۔ دوپڑسه ندانگ كهوانگ له تريا كهيونگ۔ ترسه كهو دوكيد زيرس نه ندانگ له ليا خموسونگ۔“

دو كهو له كويد، شق بر له يودپي لا۔ گيوخسي كه كهو له ترس، ”انالے جوان كهيانگ گارگوے ان؟“

”لے كسل ناييسپامي نا گارگ۔ يايول كنينگ ژل دوت بين كهوربي ينك۔“

”اوناهيانگ ژل دوت بين كهوربو پانتي ننگ نو بزبا مه دوكا؟“

”دوكيد جو۔“

”اونا دُوگید نہ ینگ لس مُنگ چہی چنگ مید۔ فی خلاس نیس یود۔
 اُنیکھ نور چُوگین اُنیکھ لُود بیاسے انا چنگ کُن لہ تنگمی اِن۔ گوانہ دو لہ خلاس چُگنگ
 بانگ بگیا یود پنی اِن۔ خلاس چُگنگ رابق بگیا یود پنی اِن۔ بانفی خلاسی زگوہرِی کھ
 بہ رزی پا اونگے دُوکھی اِن۔ نوری خلاسی زگوہرِی کھ کھوانگ نوری یا اونگے
 دُوکھی اِن۔ دے پَسکا لہ کھیانی زگو فیسے نور بانگ کُن ہرِے منہی اِن۔ دیکھ نہ
 گو تھنی ہرِے چُوکھی اِن۔ تاکھونگ لہ راتب منہی اِن۔“

”راتب پوچہ منہی اِن جُو؟“

”اے لہ فے برینگ منہی اِن۔ اے لہ فے برینگ منہی اِن۔ ینگ
 کھیانگ لہ چنگ لس مید۔“

”دو بدوٹو جُو۔“ گیو خسی کھ کھو لہ چابی منس۔ اِن نہ اِن کھو سونگس۔ گوا
 نہ فزا فرو چک اے زگوے کھ فزا فرو چک اے زگوے کھ دُوکے مو اونگمی
 انتظارنگ دُوکے یود شوک۔ کھونگ لہ خمس لے درنگ فروی اونید۔ نتی سیٹھ پو
 لہ فروی مید پنی اِنپا۔ یوندانگ لہ نور منا اونگما ژو پخی ننگ۔ کھوتی رول لہ سترانگے
 کھیونید۔ اِن نہ اِن کھو دیکھ تھونے لوقہر لہ کھودانگ لہ سلام چہی بیاس۔ وعیکم السلام

زیرس۔ کھوسی ترس، ”انا لے کھدانگ نئی نورزی بہ رزی پا انا؟“

زیربانہ ”ان“ زیرس۔

”اونا اونگ“ زیرے گیونخسے بہ رزی پا لہ بانگ کن ہرڑسے منس۔ دیکھ
 نہ نورزی پا لہ نور کن ہرڑسے منس۔ گوتھنی لزوقسے کھیونگس۔ نور بانگ کن ہرڑسے
 چوکس۔ گونگنی لوقسے اونگی وخ لہ کھونگ لہ گوپانہ بریانگ منھی انسوک۔ دے جی لہ
 کھوسی بریانگ نہ فید رے منس، ”دی بریانگ پوکھتی راتب سونگس۔ دی فید
 رے فی رول لہ نہ کھتی فرورالہ ہے زیرس۔ بریانگ پوزوفید پوفسوق۔ جوکٹو چہ
 زے ان کھدانگ نہ کھتی فرورونی؟“

لوڑھے ایاب چی کھو دیکھ دوکسے کھونگ لہ بریانگ پوزا فید پوفسقا
 منے نہ کھونگ فیوکپوسونگس۔

کھونی زیریدپا، ”یلے دی اپنی سی ندانگ لہ بریانگ ژا یوسہ کھاسکنگسے
 مہ مننا یغیدپا۔ دوسے کھو اونگسے ندانگ لہ بریانگ پوزا فید پوفسقا منید۔“
 زیرے کھونی کھوے جننگ نو دیو زیرے دُعا بیدپا، ”یاخدا یا فرو یینگ نو کھوٹ
 شک۔“

دیرے لوڑھے ایاب چي رگلین دے اشوسی اشی پو له زیریدپا، ”لے
 ندانی دی مسنگ صورت کمال یودپنی فرزونور بانگ ژھوا تئین یقسید۔ بانگ نور
 ہرژیا چہ رگوسید۔ راتب پو کھودانگ له گوپا منھی حسابی کھہ نانی بنید، ژھوا کھودانی
 کھیر، کھودانی چوک۔ مہ گنگفی جق له کھوتی کھہ نہ گرا لینید ینگ۔ تا دی جق جعی
 ہرژے منھی ہرژے لینھی چہ ژھا ژھا یود۔ ستورے تنگس نہ کھودانگ گراپا ینگ۔
 ندانگ کھوتنگ نہ گرا لینید۔“

”دو لیاخمو زیرس۔ اونا کھو چہ بے؟“

”لے کھیانگ سودا له گویدا مید؟ کھیانگ سودا له گوا نہ دکان پو کھیانگ
 اونے من پو بند کھڈید۔ گوانہ کھو دکانی کھہ یوق۔ یقپا نہ کھیانگ اونے من نہ لوسے
 یودپنی کچرا سامان ژھنگما کھوسی ژونگسے تنید۔ گوانہ کھوسی لوسے یودپنی سامان پو
 ژونگسے تنگما نہ کھیانگ له کرایو بیونید۔ گوانہ ندانگ له جوک له بولون مہ کھڈپا لیاخمو
 سونگ۔“

”لے دو کھیانی لیاخمو زیرس۔“ اے جق له کھوسی ”لے بوڑھا کھیانگ
 تمنیان چن چي، مسنگ صورت کمال چي ننگ۔ کھیانگ ہسکے نہ نور بانگ ہرژیسے

منما مہ سونگ ہے۔“

”چا جُو، نا بزبا یقپا میدا جُو؟“

”لے کھیانگ بزبا یقپا مید زیرے سوسی زیرس؟ کھیانگ نور بانگ

ہر ژیسے منما مہ سونگ۔“

”اونا ناسی چہ بیا جُو؟“

”کھیانگ گیو خسی کھہ گو لہ سونگ تنگسے صاف ستھرا بیا سے نا نہ نیمبو دکانی

کھہ دُوکپا دونگ۔ گوانہ نا ایر درلس لہ سونگفی وخ پینگ نو کھیانگ دکانی کھہ دُوکسے

سودا تنگما۔“

”لیا خمو گگ“ زیرس۔ گیو خسی کھہ کھو ہرکیالے گو لہ سونگ تنگسے کپڑا بدل

بیا سے، مسینگ صورت کمال گوپا نہ کھوانگ یود۔

سیٹھ پوسی کھدے دکانی کھہ سونگس۔ کھو لہ چاپنی منس۔ کھوسی بسم اللہ

زیرے زگوفیس، ”یا کھیانگ دی کرسی کھہ دُوک۔“ زیرے کھو دیکھ یقسے نہ کھوسی

ہلتیڈپا، ”یلے بوڑھایا دی چالہ نیشو یودپنی ان۔ دی چالہ دیڑے دی چاول پو لہ

دیڑے دے اومی نے لہ دیڑے یودپنی ان۔ کھیانگ دی گنگمہ کھوقپنگ یوق۔
دوسے نہ نانگ یکھ یود۔ کھری کھ نگرانی بین۔ نامیدپنی وخ لہ یا حساب یکھ
ژونگ۔ “تا کھو دیکھ دُکس لے کسل۔

دیرے میونگ سودا لہ اونگما شروع سونگس۔ گوپا دے سیٹھ پوسی بولی
چک تھلے سونگس نارے کچے مک لہ فیونگما ژوخ بیاسے یوسہ فیونگسے فنگمی انسوک۔
دے حساب پو مک نن یودپنی انسوک۔ کھوسی تا تراکلوے گو زگوین زگوین
تنگس۔ تا میونگ لہ کھوے دے گو زگوے تھلے تنگمو چھودس۔ شہرنگ نو ڈنڈورا
سونگس، “نتی دے سیٹھ پو بی دکانی کھ فرو چک کھیونگسنگ۔ مسینگ صورت کمال
چی ننگ۔ بزانگ پو زیرس نارے کھو ژوخ بز انگموتی دی شہرنگ نو سو سہ مید۔“
دو زیرے چگی رسی کھ کھوے مسینگ صورت پو لہ بتا لہ میونگ اونیدپا لے
کسل۔ نیسی رسی کھ کھوسی تھلے تیانگ زیرے گنگمہ کھوے شیدا اونیدپا۔ دو بیاسے
اے دکاندار گنگمی گابک گن سہ چھنیں کھوے شیدا تھونے کھو لہ سودا تنگمی ریس
کھوانگ مہ تھوبا ڈوگیدپا جو۔

یو بین لوڑھے ایاب چی ڈوگین چی کھو لہ خمس، “یلے شاہ زمان

کھیانگ لہ عیش آرام گوانہ کھیانگ لہ کھری ندپا اتانہ رگپسی انوے خبر چھی لہ گوا
 کھوانگ کھیانگ لہ بجیدے گوید انا؟ کھیانگ ژوخ بے وقوف دی دُنیا فئی کھہ سوسہ
 میدپنی انمنگ۔ “زیرے کھو لہ کھوری کھوقپنگ یو فوقس لے کسل۔ دو پُھودے
 نہ کھوسی زیرس، ”یلے فی اتانہ انویتی شزدیکھ نالہ زاتھونگما آرام سونگس، یدانی نا
 بوبیاسے یتتی سا سا کھیت مال جائیداد گنگما سہ نالہ رپسے سہ نالہ منسید۔ اتمہ زیربانہ
 یتتی دی شہر پو چنے یودپنی ان زیربو کھوانگ مہ تھونگما ناگ رگسے گوید۔ تائیری
 دی مال جائیداد پونہ یری دی اسٹی شوقشوق پونہ ناسی چہ بیک؟ یری شزدے
 یانی اجازت چھی منس نہ نا یتتی دی یول پو لہ کوارکھورے بلتسے نہ ینگ لوقسے
 اونید۔“

”لے اتی روزی کھیانی زیر وخ چھی لہ زیربا میدانگ۔ بے ٹیم چھی لہ
 زیرانگ۔ کھیانگ گیو خپسی کھہ کھوربا گوید لو۔ سنانگ رزیس لہ گوا مید لو۔ بیر رنگ لہ
 گوید لو۔ تائیر رنگ سونگسے نری بوسی چہ گونے گوید، چہ کھورے گوید۔؟“

”یلے فی اتانہ انویتی شزدیکھ کپڑا جوڑے نیس یود۔ یو گونے گوید۔“

”نری بوبھیانگ دیوبیاسے تنیدا۔ یلے بوسترنگ کھیانگ زان پو لدیق

لہٰذا رے بیا سے کول۔ فی بُو کھور با گوید لو۔ نا درزی لہ کپڑا ژہما تنگے اونید۔“

درزی لہ سکس، ”یلے درزی فی فرو سیر لہ گوید لو، کھیانگ فی فرو لہ کپڑا جوڑا خسوم بھی درنگ ژھن گنگ ژہمے گیو خسی صلوتی بنگ نہ نا لہ تھو پچو کپا رگوہسی ان۔“ اہا فرو کسی کوٹ ژہم کھن چی یو دسوک کھو لہ کوٹ ژہما تنگس۔ دیہا کھوری ڈکانگ نہ کھو لہ بوٹ چی کھیونگس۔ دیکھ نہ کھوسی زیرس، ”یلے اتی روزی کھیانگ سیر لہ گوید نہ فی ہرتا کھنگ لہ سونگے فی سنونپے ہرتے یود، نانگ مہ رونما عرصے سونگس۔ نری بُو سونگے ہرتو لہ ہلتوس، یو بی صفائی بیوس۔“

یا زیرے کھو ہرتا کھنگ لہ سونگے ہرتا فیونگے کھیونگے ہرتا کھروسے ہرتا فشد بفسد تنگے کھوسی ہرتا ینگ ہرتا کھنگ لہ تنگما کھیرس۔

”نو دی چابی کھورے سونگے ہرتے سامان گن ژھنگے ننا میدانگ ہلتوس۔ مید نہ نڈانگ لہ بندوبست بیا رگو سید۔ کنگ نہ کھیانگ گار کھور با گوید؟“ ان نہ ان کھو سونگے ہلتا نہ ہرتے رگپس بفس گن یو دسوک۔ دیرے نم لنگس لے کسل گیو خسیا نہ درزی سی کپڑونگ کھیونگس۔ اے درزی سی کوٹ پو کھیونگس۔ دونگ کھیونگے فرو لہ ہنس، ”یلے اتی روزی دی کپڑونگ گون۔ دی کپڑونگ بدل لہ

جولنگ تونگ، ہرتا لہ زگہ فچس تونگ۔“

”یا“ زیرے کھو ہرتا کھنگ لہ سونگسے زگہ فچس تنگس۔ کپڑونگ گونے ہرتے کھہ رونس جو۔ اتا نہ انوے کھہ نہ اجازت لینس جو۔ لینا نہ اتا نہ انوسی کھو لہ زیرس، ”یلے اتی بونیا لہ لیگی مشکل لہ کھیانگ بویا سے یقپا لہ تھوبنی اپا۔ دوسے کھیانگ سہ کھور با گوید زیرے گوین یود۔ کھری شزدے جق منگموے رگل مہ چوکپا نئی سننگ سکم مہ چوکپا نری بوشومورے لوقسے اونگ۔ تھوبنی سارنی سا کھیانگ مہ کھور۔“ زیرے جلتہ کھسکوس کن بیاس۔

یلے کسل کھو ہرتے کھہ رونے سونگس۔ سونگسے آرائنگ کرائنگ دس پچرن ٹوق ٹوقی جنگل بنگل چی رگلین چی، لا با منگموے چدے یول چک فنگسے یول چلنگ کھو گوید پاپا جو۔ سونگسے سونگسے دے شہر پنگ نو جگجگ سپنگ رت چی یودسوک۔ دے سپنگ رتی سکل لہ کھر چک یودسوک۔ گوانہ کھو یا سپنگ رتی رول لہ ہرتا تنگسے کھیرس۔ کھیر بانہ دے کھر پنگ نہ اپنی چک زگو لوقپار لہ چدین بیونگسے اونیدسوک۔ یا تا دی کھر پنگ نو تھونمو نانگ لہ ژھا ژھا یود۔ تا دی کھر پنگ نو تھونمی ذریعو نانگ لہ پتہ بیا رگوسید۔ کھو ہرتے کھہ نہ بلسے دے کھری نیمور

سونگے ہلتس۔ ہلتسے نہ کھو لہ خسمس، ”دی کھر پنگ نُو گوے ینگ لم چی میدانگ۔ سیکمی رسی تنگے گوے نری شیدا سیکمی رسی مید۔ دینگ نُو چہ یود زیر بو ہرتچیا مہ بیانا نگ لہ یو بیاسے دیکھ کھر چک یود سوک زیرے گو کھر یلبا ان۔“

دو خسمے کھو ہرتے سترب پو فودے تنگے کھیرے اپنی شیدا تھونس۔ ہرتے سترب پو زدمس۔ کھو ہرتے کھہ نہ بلبے سے کھہ اونگے اپنی کنگمی کھہ گو کلے ٹیا بیاسے چک نُوس، ہا ہا بیاسے چک تھس۔ تھدپا نہ اپنی سی کھوے گو فری نیس تنگے نہ زیرس، ”حرامزادہ گار نہ اونگفی رول بخ چی ان۔ کھیانگ روخ بادشاہ فچو سے نا ٹانو اپنی لہ مہ اوسپا ٹیا بیاسے چک نُوس۔ ہا ہا بیاسے چک رگوتس۔ کھیانگ تھدنی مقصد پو چہ ان نہ، کھیانگ نُوسفی مقصد پو چہ ان؟“

کھوسی زیرس، ”لے انو بخشس نا یانگ لہ مہ اوسپا نُوسفی سے مین۔ یانگ لہ مہ اوسپا تھدنی سے مین۔ یری مسنگ صورت پو لہ ہلتا نہ نری خسوسفی انو روخ یود سوک۔ یری دُول جوخ پو لہ ہلتا نہ نری خسوسفی انو روخ یود سوک۔ یودپا چکنا فی خسوسفی انو نہ بر بلیے لوڑھے ایاب چی اپنا۔ گوانہ یانگ تھونگما چکنا نا لہ بُو گتسے“

اونہ کھیانگ تھدو چا تھدنی ان۔ ”تھدو نا نری خسوسنی ائو تھوب زیرے

نا تھدس۔“

یلے کھیانگ لہ نا ائو خسمفا ژا نہ کھیانگ فی بو ینگ۔ لونگ زیرے کھو

ہلوا نگیس۔ فزوکسی کوٹ پو لہ تھلبہ بیارسیدپا دو ہرپو کس۔ دو ہرپو کس نہ اپنی

سونگیس۔ گوانہ کھوسی ترس، ”لے ائو یانگ گار گوے ان؟“

”نا نری ننگ نو ینگ۔“

”یری ننگ پو گار یودپنی ان؟“

”اے تھنا لہ ژھیلے کھوڑو چک یودپنی ان، یو فی ننگ پو ان۔“

”لے ائو نا یری بو ڈوکسے نہ نا لہ یری یا ژھیلے کھوڑو چک مہ ہلتنا

یانگ گوید۔“

”لے ائوے بو زا وخ لہ زو، تھونگ وخ لہ تھونگ، فی دے ژھیلے

کھوڑینگ نو کھیانگ ڈوپھی ملے میدپنی ان۔ گوانہ کھیانگ کھری چہ لس لہ اونگی ان

نہ کھیانگ سونگ۔“

”اٺو جو بخشس نائىرى يا ژھيلے کھوڑو له چک مه بلتا گوا ميد۔“

اپنى له کھون کھن اونين کھو کھدے سونگس۔ ايڙارے سونگس نه اپنى
سى زيرس، ”ايکھه نقشو ژھيلے کھوڑو چک نئا ميدانگ؟ يوفنى ننگ پوان۔“

”لے اٺو تا دکھ نه فوروق چى انا خشق چى انا فونگ چى ان زيربو چنگ
سه بهرتچا گوا ميدانگ۔ شديا رے سونگس ميدپا۔“ يوپين سونگس اپنى ننگ پوانى
شديا تھونس۔ اپنى سى نئى زگو چوق فيا نه کھو اپنى پول فوله تنگس ننگجونگ چھونگس۔
ڏين چى يودسوک۔ يوكھيونگس کھورى گوه کھس۔ يله اٺو گدلا ميد زيرے نه
چه ليا خمو گدلونگ يودسوک۔ گونچس ميد زيرے نه چه ليا خمو مخملى بهوق تنگسى گونچس گن
يودسوک۔ ناله نرى خسوفى اٺوے ننگ نوتھونفا ژوخ ناله آرام سونگس۔ خلد گن
بيونگس۔ پريشائونگ دور سونگس۔ اپنى کھن کھن بين سونگس ديكه کوات چى
يودسوک، تھب پيكه کلس۔ تھب پوله مے تنگس۔ چھو کوب دو تنگس۔ نسي فنه
چھوپنچى يودسوک۔ يوتنگس اپنى سى زان چى بياس۔ يوشنى فوتو چکنگ تنگس کھوے
دونو يقس، ”يله اٺوے بو اٺوے شديا ينگ چنگ ميدپنى ان۔ يونرى اٺوے بو
سى زو، زوس نه کھرى خلد گل گن بيونگسوک۔“

يو زوس لے كسل۔ سكيوڪ غم چي تنگس لے كسل، ”في انوے تنگ پو
چنے رگشے يودسوك۔ في انوے زاچس پو چنے جو مہوے يودسوك۔ انا له انو يري
شديا ينگ چنگ خرچے برچے يودا ميد؟“

”ينگ ينگ چنگ ميد۔“

”انو نو“ زيرے نہ جنڊنگ نہ اشرفي بقهي فيونگسے منے نہ زيرس، ”يا اونا
نڊانگ انو بونگ له سودا بودے کھورے اونگ۔“ اپني دے اشرفيونگ کھورے
سونگسے بازار له نہ سودا بودے لينے کھورے اونگس۔ يو زين بقهي دوكفي بعد له کھو دو
چھمفا دوكتوک زيرے ينگ اشرفي بقهي منس۔ مو دو کھورے ينگ بازار له سونگسے
سودے بودے کھورے اونگس۔ تا مورس۔ رنا نہ چق چک کھوسي ترس، ”انا له
انو کھرچق له يانگ دے کھر پنگ نہ بيونگسے اونگمي وخ له يانفي دے کھر پو له تالا
بالا تنگسے اونيدسوك۔ دے کھر پنگ نو چه يودپني ان؟“

”لے انوے بو زا وخ له زو تھونگ وخ له تھونگ۔ تا دے کھر پنگ نو

چه يودتا، چنگ سه ميدپني ان۔“

”لے انو تا دومه زيري۔ چنگ سه ميدپني ان نہ يانگ دے کھر پنگ نو

چا سونگس؟ یانی دو لہ تالو چا تنگس؟“

”لے انوے بُو چوق دُوک۔“

”لے انو جلتے کھسکوس چی بید نہ جلتے کھسکوس چی بیوس۔ لم سنے بید نہ لم سنے بیوس۔ مید نہ نا گا بزوے کھہ سہ دینگ نُو ہلتا سونگس میدپا دُوکپی مین۔ دوپا یانی یودپنی حالت پوچہ یودپنی ان نہ بُو لہ زیر۔“

”لے انوے بُو تا کھیانگ نہ نا انو نہ بُو سونگس۔ یاڑے عرصو تا سی سُو لہ جلتے کھسکوس چی مہ بیاسفی ان۔ تا کھیانگ نہ نا انو نہ بُو سونگس۔ کھیانگ دی گھر پنگ نُو ہلتا گوید نہ چوقپا گوپا نری انوے بُو سی بیے چک خسوے دے بیو لہ ٹریننگ چی مین۔ دو میدپا کھیانگ لہ زیرے چہ بید۔“

”لے انو دو چہ بیا؟“ ”دے بیو لہ کھری کوٹی جنڈنگ نُو جُوکپا بیونگما ہلڑوب۔ کھوے دُوکپی ملسو کھری کوٹی جنڈو گوارگوسفی ان۔ کھیانگ گار سونگس نہ کھیانگ نہ نیمبو گوار کھیانی سکلفو بیا۔ دو بیا سے کھیانگ کامیاب سونگس نہ تا سی لم سنے بیک۔ تا دو مہ سونگس نہ کھیانگ فی بیدیا کھوانگ ملا مہ اونگ۔“

”لیا خموزیر لے انو“ زیرے نہ کھو لواق لوقسے اونگس۔ کھوانگ بُو بیا سے

يقضى اتانہ انوے شدیا لوقے تھونس۔

”لے اتی بو تھونس؟“

”تھونس اتا۔“

”نو اونا چابی“ زیرس۔ کھولہ چابی منس۔ کھوسی چابی کھورے سونگے
 دکانی زگو فیس لے کسل۔ فیے سونگے نہ جھپسی سو بھچی کھیونگے نہ دونگ لہ رتی
 چنگس۔ چنگس نہ دے سونگ لہ سولہ ہرنگ بھوس، سولہ ہرڑو بھوس، بھوسے نہ کھو
 سی دو پیٹی برکنگ نو فنگے تنگے دوسے یودپی زمانگ نو دے ہرنگ بھوسے
 یودپی جھسپو لہ بیے چک فو قے کھوے ٹوٹونگ نو دے ہرنگ پوکھڈنی انسوک۔
 گوانہ دو فرے دے رتی لہ ٹھنگ اونگما نہ کھوسی دے رتی تھینس، تھینما نہ کھوری
 رول لہ اونیدسوک۔ یلے لیا خمو سونگس زیرے نہ کھوسی دے بیے ٹوٹونگ نہ دے
 ہرنگ پو فیونگس۔ فیونگے نہ دے بیو بی جنگمو لہ رتی چک تنگس۔ تنگے نہ کھو جھنی
 دے بیو لہ ہرنگ کن یو بیاسے زامہ چوکپا کوپے کوپے کھوری دون تھوینگ نو
 کھیونیدپا جو، بیوسی تھوینگ نو اونگے دے ہرنگ ہرڑو فیونگے زیدپا جو۔ کوپے
 کوپے کھوسی دے ہرڑو ہرنگ کن کھیونگے جنڈنگ تئیدپا جو۔ بیو اونگے کھوے

جندنگ سونگے دے ہرنگ ہرژو زیدپا جو۔ تا کوچے کوچے کھوسی بیو آزاد بیاس
 کھوری جندنگ ہرنگ ہرژو فنگے یغیدپا۔ بیو گار سہ مہ گوا کھوری جندنگ گویدپا
 ہرنگ ہرژو زیدپا، بیونگے گوا ینگ ینگ اونگما، یو بین ڈوگیدپا جو۔

تا کھولہ مکمل یقین سونگس۔ سونگے نہ کھوری اتا نہ انوے کھ نہ اجازت
 مہ لینا چب چدے یولنگ نہ بیونگے سونگس جو۔ سونگے اپنی ہدیا تھونس۔ اپنی لہ
 سلام بیاس۔ اپنی سی جواب لزوس۔

”چنالے انوے بولس کن؟“

”انو جو بخش گزارے سونگسید۔“

”ہلتون نالہ“ زیربا نہ کھوسی بیو لہ سکت چھی زیرس۔ بیو جندنگ نہ ٹم
 چھونگے اونگے اپنی سنوتی برکنگ نو کوار بر چھی کھورس، کھورے نہ ینگ یا کوٹی
 جندنگ سونگس۔ کھو ینگ بیو لہ سکت زیرس۔ زیربا نہ بیو ینگ کوپتھی کھورے نہ
 ینگ یا جندنگ نو جوکس۔ جوکفانہ اپنی سی زیرس، ”یلے انوے بو زاوخ ٹھونگ
 وخ چھی یود نہ نری انوے بو لہ یود، مید نہ مید۔ رگیال تھوبا یود نہ نری انوے بو
 لہ یود۔ ینگ سو لہ تھوبا مید۔ دی کھر پیکھ سونگ زیرنارے دے کھری زگوہرٹی

کھ چک ڏامن چي يود۔ دے چک ڏامن پو له عام ميٺوني سي چک تيانگمي ان۔
 ڊرنگ نري بوسي فيشيس چي بياسه خانه ٺوني کھ نيس تيونگ۔ تيانگس نه يو پاگوپا
 موسي سوسي زگو رڊونگس نه موري ٺونمونگ له حکم بياسه زگو فني چوپکي ان۔ امه
 ڊرنگ نري اٺوے بوسي يا حساب پو بياسه تيانگس نه مومانگ کھوانگ کھيانگ له
 زگو فيا اونگمي ان۔ دیکه نه کھيرے کھري ننگجونگ تھونفي بعد له ٺونمونيس يود مانگ
 يود۔ ينگ سو سه ميد۔ موسي کھيانگ خسيري پلنگ چگي کھ يقي ان۔ دیکه نه موسي
 چي گنگ، زان چي مه منا کھيانگ پھسائي بيا له کھيانگ له زير بي ان، انا له
 بادشائي بو، بادشاه ذات چي کھيانگ سه ڏوکتوک۔ کھيانگ له سه اچھد گوا ڏوکتوک۔
 ناسي ني ٺونمونگ زان چھو بيا تنيد، ڏانگ نيسکا سي ستق پچس چي هرڙيا کھيونگ۔
 تاهڏانگ بادشاه ان، هرڙيد زير بي ان۔ گوانه موکها مرمو يو کسانوے کھ مه کھور بامي
 منگمو موينگ ٺو مال جائيداد نه دريسه يلفي ان۔

ڊرنگ نري اٺوے بو انشاء اللہ کھيانگ له رگيال تھوبي ان۔ موسي
 چوق هرڙيد زير بانه کھياني هرڙيد له خاتون هرڙيد زير۔ موے ٺھوب کھنگ کمرے
 چک يودپي ان۔ دے کمرنگ ٺو قالين تھنگس ليگي رگش يودپي ان۔ کھڏانگ
 نيسکا دے قالين پیکه ڏوڪي ان۔ دے من نه موسي تخشي کھ بلا چک يودپي ان۔

دے بلو لہ موسی سکت سکت چہی زیربانہ دے بلو ٹم چھونگے موسے شدیا اونگمی ان۔
اونگے نہ گنگ ہرکیال لوقے کنگمہ بجکو گینو بے ان، بیا نہ موسی ہرکونگبو چک یودپنی
ان۔ دینگ نو موسی مار تنگے دے پئی کنگمی کھہ کلہی ان۔ دیکھ نہ موسی موری رسی
کھہ دے بلو لہ اشارے بے ان۔ بلو لہ دے اشارو پتہ یودپنی ان۔ اشارو نہ نیمبو
دے بلو سی گو زگوے ان، زگو انہ دے ہرکونگبو لوقی ان۔ لوقپا نہ موسی ستق پچکیسی
کھہ مک ہرکوے ان۔ درنگ نری انوے بوسی مولہ دو بے لونگ پو چہ بیا بنید۔
کھری شدیا بیو یود۔ بلو لہ بیو تھونگما نہ ردن لہ بودپنی ان۔ گوانہ کھیانی چوق کھری
ریس تھونما نہ بیو فود تونگ، تنگس نہ بیو بلو یود پو پتہ میدپا ٹم چھونگمی ان، چھونگما نہ بلو
لہ بیو تھونگمی ان۔ تھونگما نہ بلو سی دے اوت پو لینے رگیا نگ لہ تنگے بیو بدے
کھیر بی ان۔ تا مو دے بلو لہ کھیونگے اوت پنگ مار تنگے سپرے من نہ ستق
پچس پونری انوے بوسی چہ بیاسے ہرکوید نہ ہرکوسی۔ ہرکوا نہ نری انوے بو مو کھا
مرمو یوکسانوے کھہ رگیا لہی ان۔ یو بیاسے موسے کھہ سو سہ مہ رگیا لہی ان۔“

”لیا خمو گگ لے انو“ زیرس۔ کھو سونگس، سونگے نہ موسے ننگ نو تھونما

نہ ان نہ ان یا حساب پو یود سوک۔

موسى زيرس، ”لے كهيانگ سه بادشاه ذات چى دوكثوك۔ خلدفا
دوكثوك گلفا دوكثوك۔ ناسى فى ژونمونگ له زان چھوى كل چوگيد۔ نڈانگ ڀيسكا
سى ستق ڀچس چى هرڙيا كهيونگ۔“

زيربانه كهوسى ”لياخموگگ“ زيرس۔ كهونگ ڀيسكا دے كمرنگ سونگس۔ مو
سى دے هرگونگبونگ نون مارتنگس، دو سپرس، بلو له سكت چى زيرس، بلو ديكه بيه
اونگس، موسى دے پلى كنگمى كه هرگونگبونگس۔ كهونگ ستق ڀچس هرڙيا شروع سونگس۔
گونگوے ريس چك ڀيس چى كهوسى مورگيال چوكس۔ كهوسى غمول پو فيونگس مو له
ڀنس۔ مو له خممس، ”ياديوسه نرينگ يليد“ دو خمسه موتهدے دوكس۔

ديرے كوتچى دوكين چى ينگ ريس پو كهوے كه تهونما چك كهوسى يو
جنڊنگ نه فودتنگس۔ يوفودتنگما نه بلو له يوتهونگس۔ بلوسى اوت پو لينے فنكس نه يو
بدس كهيرس۔

مودے اوت پو سپرے بلو ژلے كهورے من نه كهوستق ڀچس هرگوس
لے كسل۔ موسى اوت پو سپرے سوسوے پتونگ له بلتس۔ هلتانه كهوسى زيرس،
”يله خاتون كهري پتو پڙے فى پتورگدے ننگ۔ كهري كه نارگيالس۔“

”صبح ان لے بادشاہ سلامت۔“ یو بین مال جائیداد گنگمہ چھمس۔ آخر لہ
کھر پو لہ سہ تنگس۔ کھر پو سہ کھو لہ اونگس۔

”یلے خاتون کھر پو سہ نالہ اونگس۔ ینگ چنگ یو د نہ زیر۔“

”لے بادشائی بو فی دستور ان کھیانگ یو بیاسے ناسی فود تنگمی مین۔“

ستروق یل رگو یل لہ تنگمی ان۔ ستروق یل رگو یل لہ تنگسے کھیانگ رگیالس نہ نا

کھر ینگ یلیبی ان۔ نارگیالس نہ کھیانگ ینگ یلیبی ان۔“

”لياخمو گگ“ زيرس۔ ستروق يل رگو يل له تنگس لے کسل۔ دو سه
 بادشائى بو رگيالس۔ ديكه نه كهوسى زيرس، ”يله خاتون كهه نارگيالس“ زيرس
 نه كهوسى موے ستروخوم پوينگ لقپوتنگس موے كهه سنيا لس۔ سنيا لے نه كهورينگ
 گرى چك يودپا يو فيونگس نه كهوسى زيرس، ”يله خاتون كهه نارگيالسيد تا نا
 سى كهيانگ ردبى ان۔ كهيانگ ثوخ بے ايمان بوسترنگ كن نا سى يقهى مين۔
 ديڑے بادشائى بونگ كهيونگس نه كهياڻى ديو ثوخ ناجا تز كهيل كن بيانگ۔ نا كهيانگ
 ردبى ان۔ كهيانگ يقهى مين۔“

زيربانه موسى زيرس، ”لے بادشائى بو كهيانگ عجب چى ننگ۔ كهيانگ نا
 ژے كهه رگيالسيد۔ نارگيالفو له رگيالفا زيريد۔“

”دو كهياڻى چه بے ان؟“

”نا يا ژے يول گنگمى بادشائى بونگ اونگس وزيرى بونگ اونگس كهونگ
 نه ستق پچس هر ژيے كهونى كهه رگيالے نا سى كهونگ ردبفا ميد۔“

”اونا چه بياے كهياڻى كهونگ۔؟“

”نا سى كهونگ جيل له تنگس باقاعده راشن مينين يقسے يود۔“

”اونا کھیانگ له چه بیا؟“

”له بادشائی بو کھری منخ پو له چه زیرید؟“

”فی منخ پو له شاه زمان زیرید۔“

”له شاه زمان شریعت نه زومسه خیره زیر فنگ نو نیسپا گو له سه مید۔“

گو انه کھیانگ له بوسترنگ مید نه نا نمه بیاسه یوق، دی ستق پچس پو مه هرژیس زیر

نه ناسی دو هرژیا مید۔ ناله یا ژے عرصو سو سه فی کھه مه رگیالس۔ سو سه ناله برابر

مه فوس۔ دوسه ناپا کھیانگ تهوس۔ فی کھه کھیانگ رگیالس۔ رگیالبا نه ناکھیانگ له

دوگید۔ کھیانی نا نمه بیاسه یوق۔ تا دو مید کھیانگ له بوسترنگ یودپی ان نه

شریعت نه زومسه ناله ناتھو سکول۔ کھیانگ له چھودنی ملسه له ناسکیور۔ فی مقصد

پو اشی پا ژلبو اپا۔ دوسه کھیانگ ناله برابر فوس۔“

کھوله خمس، ”التا ان سه انی نانی مور د بے چه بیک، یول له گوے وخ

له نمه کھدے گو رگیالی۔ پیکه دوس نه موه دیڑے سلطنت نه جائیداد گنگمه نانگ

له تهوبید۔“ دو خمسه کھوسی زیرس، ”اونا دوسونگ زیر نه ناکھیانگ صیفه زیرے

نری خاتون بیاسه یغید۔“

”لیا خمو گگ“ زیرس۔ کھونگ نیسکا دیکھ صیغہ بینہ زیرس۔ بقمچی دُوگین کھو
 سی مو لہ زیرس، ”یلے خاتون نالہ خاتون تھوب زیرے۔ مال جائیداد تھوب زیرے
 نالہ دکھ دُوکپا یینا مید۔ نازی لسی مقصدی کھ اوگنی ان۔ نالہ اجازت شردے
 بیوس۔ لوقسے اونگما سونگس نہ نالوقسے اونید۔ تالوقسے اونگما مہ سونگس نہ نالسی کھیانگ
 یو بیاسے فیال لہ مہ یق۔ نالسی خطی ذریعے کھ کھری طلاق پوکلے تنید۔ کھیانگ
 سولہ دُوک نہ دُوک۔ خط اونگمو پا دُونو کھیانگ سولہ دُوکپا مہ یین۔ سنانگ لہ نال
 گوید۔ بیر لہ ژنداری کھیانی سی ژامڑے می جیل لہ تنگسے یود نہ کھری زگو چوکسے نہ
 کھونگ چھاغوننگ نُو فود تونگ۔ تاکھری ژامڑے کاغذات یود نہ دونگ سہ کھیانی
 کھری برآمدینگ نُو فیونگ۔ کھیانگ لہ کرسی چک نالہ کرسی چک تونگ۔“

زیربانہ موسی ”لیا خمو گگ“ زیرے دونگ گنگمہ ژونمونگ لہ حکم بیاسے
 ژونمونی سی اے جق لہ جیلنگ یود پونگ گنگمہ فود تنگس۔ کھونگ نیسکا لہ دیکھ کرسی
 نیس نہ میز چک تنگس لے کسل۔ دے کاغذات گنگمہ کھونی سی دے میز پیکھ یقس۔
 تاکھونگ نیسکا دے کرسیونی کھ دُوکس۔ دُوکپا نہ تادے ژونمونی سی دے جیلنگ
 یود پی می گنگمہ چھاغوننگ فود تنگس لے کسل۔

سوی گو ژھرے سکید پہ فری تھونسید سٹوک۔ سوی سمغرو ژھرے ہلتیا فری
 تھونسید سٹوک۔ کھوسی دے میونگ لہ زیرس، ”لے کھدانگ نور بانگ کھوربا ژوخ
 بیاسے مہ کھور۔ کھدانگ فوجیونی سی چہ بیاسے لین تنید نہ یو بیاسے لین تنگے
 دُوک۔“ تا کھو بک تھک بیاسے ہلتا نہ دے لین کُنگ نو کھوری ککا تزوکا سہ
 یودسوک جو۔ کھو سونگے دے ژونمونگ لہ سکس، ”یلے نی ژونمونگ کھدانی فلان
 دے لینی دے می دے لینی دے میو لچو لہ تھمے نی شدیا کھیونگ۔“ دے ژونمونگی
 ریرے بین دے تزوکی لچو لہ تھمے شاہ زمانی شدیا پیش بیاس۔ کھوسی ایونگ گنگمہ
 لہ زیرس، ”یلے بے وقوف کن کھدانگ دی خاتون پو نہ ستق پچس ہرٹیسے مہ
 رگیالبا موے جیل خانگ یودسوک۔ دوے مو نہ نا ستق پچس ہرٹیسے نا رگیالے
 دوے نا سی کھدانگ گنگمہ فود تنید۔ کھتی اتا انونی سینگ سکمے دُوکٹوک۔ کھدانگ
 نی طرف لہ نہ آزاد۔ پقری ینگ یو بیاسے ینگ شہر چکنگ کھورین نا لہ
 تھونگارے نا سی کھدانگ انا ملیسی کھہ ردبی ان۔ دوپڑے کھدانگ سوسو
 سوسوے یول کُنگ نو لو قسے سونگ۔“

دو زیربانہ کھونگ گنگمہ سی کھو لہ ”یری شزدے یری ژھے رینگمو سونگ“
 زیرس جو۔ کھونگ گنگمہ کھوتی یول کُنگ نو سونگے جو۔ لوس تا ککا تزوکا، کھوسی

خاتون پو بی ننگ نو مہر یو دسوک۔ کھونگ گنگمی ترانی گنگمی کھ کھوسی مہر کن تنگے
جُو۔ مہر تنگھی جُو کتو کھوسی ژونمونگ لہ سکس، ”کھونگ گا جیل پنگ نہ فود تنگھی ان نہ
کھونگ یا جیل پنگ ینگ زگوق۔“

دے ژونمونی کھیرے کھونگ ینگ جیلنگ زگقس۔ زگقا نہ کھودانگ چک
چک پو لہ زیرید، ”یلے دی اتوسی نڈانگ ینگ جیل لہ تنگسید۔“ زیربانہ چک پو
سی زیرس، ”لے دی اتو نہ لیا خموے ننگ۔ نڈانگ پا کھونگ دُونو اونگے یودپانہ
کھونگ گوپا فود تنگھی، نڈانگ جُوک لہ تھونانہ نڈانگ جُوک لہ فود تنگمی ینگ، بُو دپنی نہ
انمگ۔ نڈانگ لہ یا جیلنگ شیک خسمسیدپا۔“

تا کھو خاتون پو ینگ نہ اجازت لینس جُو۔ انگا ژوتا کھو کھوری ہرتے کھ
رونے بیونگے جُو۔ سونگے سونگے اراٹنگ گراٹنگ دس پچرن ٹوق ٹوقی چدین
سونگے جگجگ تھنگ چی یو دسوک۔ دے تھنگ پو چدنی بعد لہ چھونو کارفو لونگے
یو دسوک۔ لونگبو لہ اہینگ گوا لہ لم چک میدپا میدسوک۔ یا لم پو کھورینگ نو چھونو
برق چک نہ درا، درے چک یو دسوک۔ دے درے رگلے کھوے شنے لہ تھوکے
میدپا اہینگ تھونمی لم چی کھوانگ میدسوک۔ کھو خسمے بیاس، ”یا خداتا ناسی چہ

بیک دیرے لم تھق چہی چدے اونگے نہ۔“

دیرے کھو لہ خسمے اونگس، ”لے شاہِ زمان کھیانگ خُدائی مٹخ پو لینے نہ
بگیانگے دے درے کھ چھونگ۔“ تا کھو ہرتا نہ دریسے چھونگی لہ، کھو چھونچی
گیب لہ نوس جو نوس نہ بسم اللہ زیرے ہرتا لہ ہیپ بیاسے نہ بگیانگے
چھونگس۔ چھونگما نہ دے درے فننگ چوق فوس۔

فوقا نہ درے سی زیرس، ”خنمی بیابو مہ تھونمی سے کینوق مہ تھونمی
کھیانگ آدام ذات چہی دکھ چہ بیاسے تھونس؟ زوس نارے سو بری سو سترن مہ
گنگمی“ زیرے نہ کھو سوسے کھ مورے من نہ کھوسی ”لے لے فی اتا یانگ لہ نازا
فوتیدا؟“ اتا زیربانہ کھو خاٹھوک بیاس۔ کھو سپٹ سا لہ فنگس۔ کوپچی کھو بے ہوش
سونگے دوس۔

”کھیانی نا لہ اتا زیر فوفری ناسی کھیانگ فود تنگفی ان۔ مید نہ کھیانگ
بودپی مینپا۔“ درے سی کھوری کھچو کھیونگے کھوے دے ژھونفوق سونگفی ملسونی
کھ دو سکوس۔ کھو یا بنگ لہ ٹھیک سونگس۔ کھونگ ینسکا اتا نہ بو تا۔ کھوے شدیا
عرصے منگموسے دوس۔ دوکپا نہ کھوسی چہ بیدسوک زیربانہ، ترانگ لق پوتنگے ریدخ

بگيا بهرڙق چڪ ڪهيونڊسٽوڪ۔ شه رزين ٻو زيدسٽوڪ۔ خيون لق ٻو تنگسے مارمن بگيا
 بهرڙق چڪ ڪهيونڊسٽوڪ، چدے زيدسٽوڪ۔ گل رزينه زيدسٽوڪ۔ زانه ڪھوسي زيرس،
 ”لے اتا يانی چنگ مينمو بيانگ۔ تادی شه رزين مار رزين ٻو زو سے هرکن له چه
 بروت اونيد۔؟ جومبو جومبو زاجس کن زوے۔“

”دو گار نه ڪهيونتا؟“ زيربانہ

”لے اتا نياسی زيد يانگ له مه تھوبی چه يود۔؟“

”دوگی لے آدمی بوڙها ڪهيانی سی ڪھوربه فيد چي زانه، بيہ سترق چگی
 غزوک چڪ زانه ڪهيانگ درانگسید۔ فی ريڊخ بگيا بهرڙق چڪ فی زانا ان۔ مارمن
 بگيا بهرڙق چڪ فی خوراک ان۔ دو زو سے ميد پانی هلتو درانگفا ميد۔ دو له ڪهيانی سی
 جومبو زاجس چي زيريد۔ جومبو يو جومبو ان ينگ۔“

”پیلے اتا دو گا ثق ثق ٻو سونگس۔ يانی يو گھنڻه چڪ دونو ڪهيونگسے فونگ۔“

فنگس نه ناسی يانگ له جومبو زاجس فنجو سے منانه يری هلتو درانگسوگا مه درانگ؟“

”دو درانگسٽوڪ۔“

”ریدخ بگیا ہرثق چک اونگما لہ دیگ بگیا ہرثق چک، برس من بگیا
ہرثق چک رگو سید جو۔ دونگ یانی کھیونگ نہ ناسی یانگ لہ زان ژوسے منید۔“

”دو مابدونو“ زیرے نہ کھوترانگ لق پوتنگسے نہ ریدخ بگیا ہرثق چک
خیون لق پوتنگسے نہ مارمن بگیا ہرثق چک فورون لہ کھیونگس۔

دو کھونگنی بعد لہ کھوسی ”مصالحہ کھیونگ“ زیرس، ”پیو کھیونگ“ زیرس تا
کھولقپوترانگ خیون لہ تنین دے سامان گنگمہ کھوے دونو سپونگس جو۔

”شنگ من بگیا ہرثق چک رگو سید“ زیرس۔ کھوینگ لقپوتنگسے شوکی ڈیم
چی کھیونگسے کھوے دونو فنگس۔ فلما نہ کھو دے ڈیم پوسول فسیدس لے کسل۔ دیگ
کن لین لہ ستدس۔ گھنہ پہ دونو کھوسی دیگ کینگ نو شاونگ لقپہ لقپہ غدم غدم کن
دیگ کینگ نو تنگسے کھوسی پلانی فچوسے جو۔

”برتن بگیا ہرثق چک کھیونگ“ زیرس۔ برتن بگیا ہرثق چک کھیونگس۔ کھو
برس کن دم لہ تنگس لے کسل۔ برتن ریرینگ نو دیگ ریرے تنگس۔ تنگسے نہ کھواتالہ
اونگ زیرے سونگس، ”یلے اتا زانا تیار سونگسید زان بجیسپا شوخس۔“

”یلے اتی بو دونگ اونا“ زیرس۔ کھواتی لقپو لہ تھمے کھیونگسے گوگوسے

برتن پوکھوے لَقپنگ نُو کل لے کسل۔ کھوکھا آبیاس، کھینگ نُو ہلُوکس۔ رُوسپہ نہ دریسے مُورس۔ ہرکن لہ بروت چئی مہ اونگس۔ کھو اے برتن پوکھیونگسے ہنس۔ دوسہ کھو رواق ہلُوکس۔ یو بین سونگسے برتن غاچُو ژے پھمین چئی کھو بُو لہ ستوہرا بیا شروع سونگ لے کسل۔ ”لے آدمی بوڑھا کھیانی چہ جُومبو جُومبو زاچس کن ژوے انسوک۔ کھیانگ لہ شیشپی انسوک۔ نانگ لہ مہ شیشپی انسوک۔ نایا شہ رزین پوکھو رزین ڈوکسے فی ہرکن پوکھو لہ سپنگ سکیسید،“ زیرے کھو اپنجن رنے نہ کھوسی موتپوے تعریف چئی بیاس۔

یو بین ڈوکسے عرصے رگلے نہ جق چک کھو دے شوکپی مے ڈوق چئی بقی زد مے دو برتن چکنگ تنگسے کھیونگس۔ گئی پیا پیو زوی یو دسوک۔ دو کھیونگسے اتا لہ تھونگ مہ پوکھو کپا گوے کھ کلس۔ گنگ پوکھو گوے کھ کله نہ کھو گو زگوے ڈوکپا نہ دے گنگ پوکھو سے نہ مینگ نُو تھکسے ٹھاؤ ٹھاؤ بیاس۔

”لے کھیانی یو چہ بید؟“

”اتا جُو بخش نا گرانگسے مے لہ ڈوکسے یو دپنی ان۔“

”اونا ٹھاؤ ٹھاؤ بین دی مینگ نُو چئی تھکید۔“

”چنگ مید جو۔“

”حرامزادہ کھیانگ زیرید امید؟ ہلتو خسیدا اگر انگسیدا؟“

”مید جو۔“

”اونا چہ گوید؟ یول لہ لوقسے گوسنی اونیدا؟ کھیانگ نوانگ، دیو کھری

چھیمہ ان۔“

تا دے درے جربا انسوک، ”اتا جو بخشس یانی لس پو بید نہ نایانگ لہ
زیرید جو۔ مید نہ نانگ نوین دوگید ینگ۔ یانگ لہ چہ سونگ؟“

”لے بے وقوف گوے لس چی ان نہ نابید، مید نہ مید۔ کھیانگ دیڑے
عرصو گنگمہ اتا نہ بوتنگسے دوکسے نہ کھیانگ زیر۔“

”اتا جو یانی بید نہ نازیرید۔“ زیربانہ درے سی زیرس۔ ”فی شریعت نہ
زومسے لس چی زیر نہ ہلہ نہ ہلہ نوے چھیمی، سلیمان پیغبری مارنوجلی شوقبو چھیمی نابید۔
تا شریعت نہ زومسے لس مہ زیر نہ ناسی بیا مید۔“

”اتا جو بخشس یری کھہ گوے ان۔“

”اونا زیر۔“

”نا پرستانگ نو گلے قوی ژهرنگ چک گوے تمنا یودپنی اپنا۔ اوا مه
تھونا کوپتی ایکھ کھڈس، کوپتی یکھ کھڈس، نا یو بین شید۔“

”لے بے وقوف دیو مه گوے لس چھی، بلجولس چھی نہ اپنا۔ تا خیر نا نا
بورسید۔ نری خدا پو نہ چھدپو پادشاہ سی نانگ له سزا تنگ نہ تونگ۔ تا اونا اونگ
کھیانگ فی جووی فق پنگ، سو سی تیونگ ہے، سو سی ردونگ ہے زیربی ان۔
خلونگ چھو پچھو پچھو گوے ان۔ دو کوانہ کھیانگ گو فیونگسے او آہ مه یبا چب
چدے دوک ہے۔“

دیرے کھو دے جووی فق پنگ زلس۔ کھوری سمونلم چھی زیرس، کھو
زلس، دیرے ان نہ ان تیونگ ہے ردونگ ہے زیریدسوک۔ خلونگ چھو پچھو
چھو پچھو سونگس۔ کھو چب چدے دوس۔ ختم له بلوق بربا شروع سونگس۔ تا دے
سکمبو لونگبو له چھوڑوٹ کھیونگما شروع سونگس۔ تا دے چھوڑوٹ پو زگقس۔ زگقسے نہ
چھو غو فونگ چک دیکھ لنگس۔ دینگ نہ فرو چک بیونگس۔ دے فرو سی زیرس، ”لے
مومو نا خلدسید گلکسید۔ می له می تری اونید۔ آدمی می تری اونید۔ یو گار یود نہ نالہ

ہلتون۔ ہلتن نہ نا کھوے رُوسپہ نہ در لیے مُورید۔“

”لے موموے ژھو کھیانگ ہلتو خفو گرانگفو سہ حق امہ زیر بانہ کھیانی فی

کھہ تنگفی دی الزام پو غلط۔ کھیانی ندپا موموے خبر چہی تریو پڑے فی کھہ الزام

تنگسید۔ کھیانگ نانی اونگ زیرے میدپا اونگفا مید۔“

”مومیانی نالہ چا اونگ زیر فی ان؟“

”دوگی لے، ژھو یود نہ دے ری کھہ دوگنگ۔ سترنگمو یود نہ فلان دیکھ

دوگنگ۔ فونو یود نہ فلان دیکھ دوگنگ۔ نالہ ہلتا کھن پوسو سہ گوا میدانگ۔ دوے

کھیانی نالہ ہلتسفی می لہ چنگ بیا مید، کھو لہ زدو کھرتنگا مید زیرس نہ، کھوانی سکلفو بید

نہ دے می کھیانگ لہ ہلتئید۔ تا دو مید کھیانی کھو کھری لقتو تھونس نہ فود تنگمی مین

زیر بی ان نہ کھیانگ گار نہ اونگفی ان نہ کھیانگ لوقسے سونگ۔ نانگ لہ آرام سونگ

یا عذاب سونگ۔ فی ہدیا یود پی می ناسی کھیانگ لہ ہلتئمی مین۔ کھیانگ نا بور۔“

کھو سہ نا بورس، ”یانی بو بیا سے یقفی می فی فونو، ناسی کھو لہ چنگ

زدو کھرتنگا مید۔“

”یا اونا اونگ لے آدمی بوژھا“ زیرے نہ کھو جوونگ نہ سکورے

کھوے فننگ فنگس۔ کھوسی تروت لقفرت چی بیاس، ”یلے آدمی بوڑھا کھیانگ فی موموسی بو بیاسے یقے ننگ۔ کھیانگ فی فونو۔ کھیانگ دکھ چا اونگھی ان؟“

”یری شزدے نایانگ لہ زیر باکھیوڈپا مید۔ یانی یری مومولہ ترس۔ نا چا اونگھی ان زیر بو۔“

”موموکھو چا اونگھی ان؟ چہ بیاسفی ان کھوسی یانگ لہ؟“

”لے فی ژھو کھوسی نا لہ لیگی لیا خمو بیاسفی ان۔ گوانہ کھو بادشی کھرنگ نو سیر لہ گوید لو۔ گوانہ کھو کھیرے نہ فلان دے ملسی کھتھی انو یود کھیانی کھیرے انوے حوالہ بیوس۔ انو لہ یو زیر، دیوتھی موموسی بو بیاسے یقے یود پنی انمنگ۔ تاییانی لیگی خا چن چی فچوسے بادشانی سننگمی فچوسے دی فی بو لہ زدو کھر چی تنگھی ضرورتنگ نو کھیانگ نہ نا چھد پنی ان۔ مانگ لہ زیر یو چی بیاسے سہ بادشانی کھرنگ تھونمی ذریعے بیوس۔ زیرے مانگ لہ سکورے فنگسے نہ کھیانگ لوقے اونگ۔“

”لیا خمو گگ“ زیرے نہ کھو لم تھق پولڈیک زد مس لے کسل۔ لوستونگ غا فچوی لم پولکھو منٹ فچو لہ تھونا بیاس۔ کھوسی کھدے سونگس۔ تادے مومو، دے

ژھو، اٹو گنگمہ بادشی لم پا اٹسوک۔ کھو کھدے سونگسے اٹوے شیدا تھونا نہ مو دیکھہ را
 بل چی کھلین ڈوکسے یودسوک۔ تھونا نہ مو کھا آبیاسے تھینا نہ کھو شنگلوے لوٹا
 سپوربانہ ژوخ بیاسے موے رول نہ سپورے کھیریدسوک۔ کھو نہ تا پتہ سونگس۔ اٹو
 سی نری فرن پو زیربو پا ڈونوتا کھو زید۔ زیرے نہ شوخمو بیاسے اٹوے کھے کھے لقمو
 کلس۔ لے اٹو تا یانی نا بو سہ زا ریاخفانہ یری نورو سو نہ اونگنوک۔ لم پا ڈوکپا
 نہ طریقے ڈوکپی ان۔ بو نہ برالے ژھو نہ برالے نہ منگمو نہ برالے نہ یانگ نہ گا
 فاندو گک نہ گا سند پوتھوٹوک۔ اوانہ اونین یودپنی دے ہولو فروٹتی موموسی بو
 بیاسے یقسے یودپنی انمنگ۔ موموے خدمت بین ڈوکھی انمنگ۔ یانگ دکھ، نا
 فلان ملسی کھہ ڈوکید۔“

”دوچہ بے انمنگ کھوے فرو نہ؟“ زیربانہ،

”لے اٹو کھوٹتی بادشی ژھرنگ گھنڈہ نیس خسومی فری سیر نہ تنگمی انمنگ۔
 دیکھہ نہ کھوانگ ینگ لوقسے اونگمی ینگ۔ موموسی زیرسید۔ نئی دی فرو نہ گوے رال
 چی نہ کنگمی زیرمونگ چی نہ نقصان چی مہ تنگما بادشی کھرنگ سیر نہ تنگس نہ کھیانگ نہ
 گوپنی نہ ژوخ ینگ یا سترنگمو نہ منگموے رشتو قائم یود۔ تادی فرو نہ نقصان چی تنگس

نہ یا کھوسیر لہ مہ کھیرس نہ کھیانگ نہ ناسترنگمو منگمو مین۔ کھیانگ کھری ملسی کھہ نانگ
 نری ملسی کھہ۔ یا ناسی نہ یا فرن پو زیرسید۔ دیکھ نہ یانی چہ بید نہ بیوس۔ “ زیرے
 نہ فر قپو لہ تھمے سکورے اٹوے فننگ فنگس۔

فنگما نہ اٹوسی زیرس، ”اٹوے بو بادشاہ نہ چھدس نہ چنگ مستو، منگمو نہ
 چھد پو ثق ثق ان۔“ کھو لوقس۔ اٹوسی کھو لہ زیرس، ”اٹوے بو۔ اونا کھیانگ بادشی
 کھرنگ تنگما لہ یو بیاسے کھیانگ بادشی کھرنگ تھونمی مین۔ کھیانگ لہ لم چی رگوسید۔
 کھیانگ یکھہ ڈوک۔“

کھو موری شدیا یقے نہ مو بیے بادشاہ لہ سکت زیرے سونگس۔ بیے بادشو
 اونگس۔ اونگسے نہ زیرس، ”انالے لم پا وزیر مو یانی سکت مہ لہ می زیر بی درنگ
 یانی نالہ سکت چا زیرس؟“

”لے بیے بادشاہ نئی بادشی گھر پو لہ رگیا بق سکورے یو د یو لہ کھیانگ
 کھری ہرق تنگسے جقمائیس یا خسومی ننگجونگ پنگ نو ٹینڈر فودے نہ نالہ اطلاع مین۔
 ینگ کھیانگ لہ فی حکم چنگ مید۔“

”یلے فی خاتون دو بدوٹو“ زیرے نہ کھو کھوری ہرق لہ سکت زیرس۔

ہرمق حاضر سونگس، ”چی سونگس لے نئی بادشاہ؟“ زیربانہ

”نالہ چنگ سہ سونگفا مید۔ دو سے نالہ نئی یا بادشی گھر پولہ می پھودپنی
ٹینڈر چی فود۔ ملا موری یا گھر پنگ نوچہ یودپا ژوخ بیاسے، کھدانگ دیو لہ مک
فود۔“ دے بیے ہرمق کن سونگسے سوسی اہانہ سوسی دیہانہ سوسی ترانگ لہ نہ سوسی
خیون لہ نہ سوتنگسے دے رگیانگ پولہ جقمانیسی ننگجونگ مک فودس۔

فودے نہ بادشو اونگسے مولہ خبر کھیونگس، ”یلے نئی وزیر نیاسی گھر پولہ
مک فودسید۔“

”آفرین، رحمت“ زیرس۔ موسونگسے ہلتس۔ ہلتانہ دو لہ مک فودسیدنوک،
موتھدس۔

دیکھ نہ موسی شاہ زمان لہ زیرس، ”یلے فی منگموے میراث کھیانگ فی
منگموے لقتو نہ فی بوی لقتو نہ، فی لقتو نہ سہ بوس۔ ینگ سوسی کھیانگ دی کھرنگ
مہ تنگ زیربی سولہ اختیار میدپنی ان۔ دیکھ نہ ابینگ کھیانگ سونگسے بادشی گھر
پولہ کھورے ہلتسے نہ کھیانگ شوخمولوقسے اونگ۔ کھیانگ سکیدے دوکسے بادشاہ لہ
نید ژھدس نہ کھیانگ لہ مسئلہ گوے ان۔ گھری ننگجونگ موخوسنی لم پا اپنی یودپنی

ان۔ مو ژھن نین دی گھر پولہ سننا یغین کھورین ڈوکی ان۔ مولہ تھونگ نہ سہ
کھیانگ مہ بُو دپنی ان۔ دوپڑے کھیانگ شوخمو سونگ شوخمولوق۔ “ زیرے موسی
جلتے بیاس۔

کھو یا زیرے نہ سونگس۔ گوانہ ان نہ ان دے ژھر پنگ نُو رنگ نہ
رنگ مہ چک مندوق کن لیے، قسم قسمی میونگ سمنے یودسوک۔ گوانہ کھو دونگ لہ
ہلتین حیران سونگس۔ کھو کھورین کھورین سونگس گھری بشدیا تھونمانہ دیکھ اومی حوض
چی یودسوک۔ دے حوض پینگ نُو فرومہ چک مندوق چی لیے یودسوک۔

کھو گو پنچس نُو دس۔ دینگ نُو ہرکیالس۔ صاف ستھرا بیاسے نہ کھو دے
مندوق پوچدے کھوری لقفس چی یودسوک۔ دینگ نُو تھومسے کھورے بیونگس۔
کھوری جولینگ تنگس۔ دو لہ تالا تنگس۔ تنگسے نہ کھو دوری ینگ کھوربا سونگس۔ گوانہ
دیکھ ڈونمی کھر چی یودسوک۔ کھری ہرڑے کھ لیگی رگشے بیاسے خسیری ٹلمع بیاسفی
چک تھونگی کھر چی یودسوک۔ کھولہ خسمس، “تا دی ڈونمی کھر پنگ نُو سو مہ ڈوک۔
اے چک تھونگی کھر چک ننگ۔ پینگ نُو سو یود نہ“ زیرے کھو دے کھری رول
لہ سونگس۔ دے کھر پینگ نُو گوانہ دے کھری برآمدینگ نُو خسیری پلنگ چی تنگسے

یودسوک۔ دے خسیری پلنگ پیکھ خاتون چک نیدی آرام سونگسے یودسوک۔ کھولہ
 خمسمس، ”تادی اشولہ نیڈ ژھدے یودسوکنا نانگ مو نہ خیرے تنگسے گلپا۔ مولہ نیڈ
 کھوکسے ننگ۔ تادینگ اونگسے نہ مو نہ خیرے مہ تنگما گو سہ غلط گوید۔ یو بیاسے دے
 کھر پنگ نو خاتون چک یودسوک۔ مولہ نیڈ کھوکسے یودسوک نانفی دی مندوق پو
 کھورے اونگفی زیرس نہ نانگ ہر کونمہ گوید۔“ کھو خاتون پو ہلوانگما لہ لیگی کوشش بیاس۔
 خاتون پو بی لقیولہ خسیری خسوروب چچی یودسوک۔

کھولہ خمسمس، ”یا نانگ موے لقیولہ نہ خسیری خسوروب پو فودید۔ فودپانہ
 مولہ نیڈ ژھدید۔ دیکھ نہ مانفی من زیرس نہ یا چچی سوال چچی تنگس نہ دو بی جواب
 چچی نانفی بنید۔“ زیرے کھوسی موے لقیولہ نہ دے خسیری خسوروب پو فود نہ سہ مو
 لہ نیڈ مہ ژھدس۔ موے خسوروب پو فودے کھوری لقیولہ بوس۔ کھوری لقیولہ خمولی
 خسوروب چچی یودپاخیوی فرا بوس، دو فودے موے لقیولہ تنگس۔ تنگس نہ سہ مو
 لہ نیڈ مہ ژھدس۔ کھولوقسے اونگما نہ دیکھ بورڈ چچی یودسوک۔

دے بورڈ پیکھ کھوسی چاگی کھ ربس، ”یلے پرستانی بادشی بونو نازفا بگیا
 بیاسے، فی رگوسے کھ مہ تھونفی زدک چچی چنگ سہ باقی مید۔ نا اونگسے کھری کھرنگ

سہ تھونس۔ نا کھیانگ نہ خیرے تنگمی تمنا یودپا۔ کھیانگ لہ نید مہ ژھدا پانا دوسے
 لوقسے گوین یود۔ نادوسے فی اتی مگی سمنی فری کھری دی کھری ژھری مندوق
 پوکھورے گوین یود۔ فی منخ پو لہ بغداد شہری تھہ چُونگ خان شاہ زمان زیرید۔
 کھری منخ پو لہ پرستانی بادشی بو نو گلے قوی زیرانگ۔ درنگ نہ ابا کھیانگ فی
 عقدنگ تھونفی ان۔ کھیانگ نالہ ترے میدپا سولہ ڈوکپا مہ یں۔“

دو ربے کھو لوقسے گوپنی یا لم پوری مہ اونگما سننگمہ کھری فری لم چک
 یودسوک۔ کھو دوری سونگس۔ گوانہ دے سننگمہ کھر پنگ نہ دے اپنی بیونگسے اونین
 یودسوک۔ اچانک مونہ کھو تھوکس۔ تھوکپا نہ موسی کھو زونس، ”او حرامزادہ دی ژھر
 پو لدنفا لہ یا ہو فور بی بیابو چک فور با مہ کھیودنی ان۔ کھیانگ دکھہ چہ بیاسے تھونس؟“
 زیرے نہ دیکھہ رزینگ چی یودسوک۔ سکورے دے رزینگ پینگ فنگس۔ کھولہ
 دینگ نہ بیونگما مہ ینس۔

تا ابا دے خاتون پو لہ ساعت میعاد گن گنگسے مولہ نید ژھدس۔ نید
 ژھدے موری لقمو لہ ہلتا نہ مولہ موری خسوروب پو مہ تھونگس۔ مولہ خسمس، ”لے
 درنگ نانگ لہ نید منگ کھونفی انا۔ نری خسوروب پو میدپا درنگ ینگ خسوروب

چی ننگ۔ “ موغسل خاننگ سونگے گو کھڑوس، ہلتس۔ ینگ مید۔ موخسہنگ فوس۔
 مو کھورین سونگے دے بورڈ پو بی شیدا تھونا نہ دے بورڈ پیکھ چی رے
 یودسوک۔ موسی یا بنگ لہ اپنی لہ سکت زیرس، ” انا لے انوئی کھر پنگ نو رگہ
 رگوی اونگے بیونگے سونگھی انمنگ۔ ینگ چہ بین یودپنی اپنا؟“

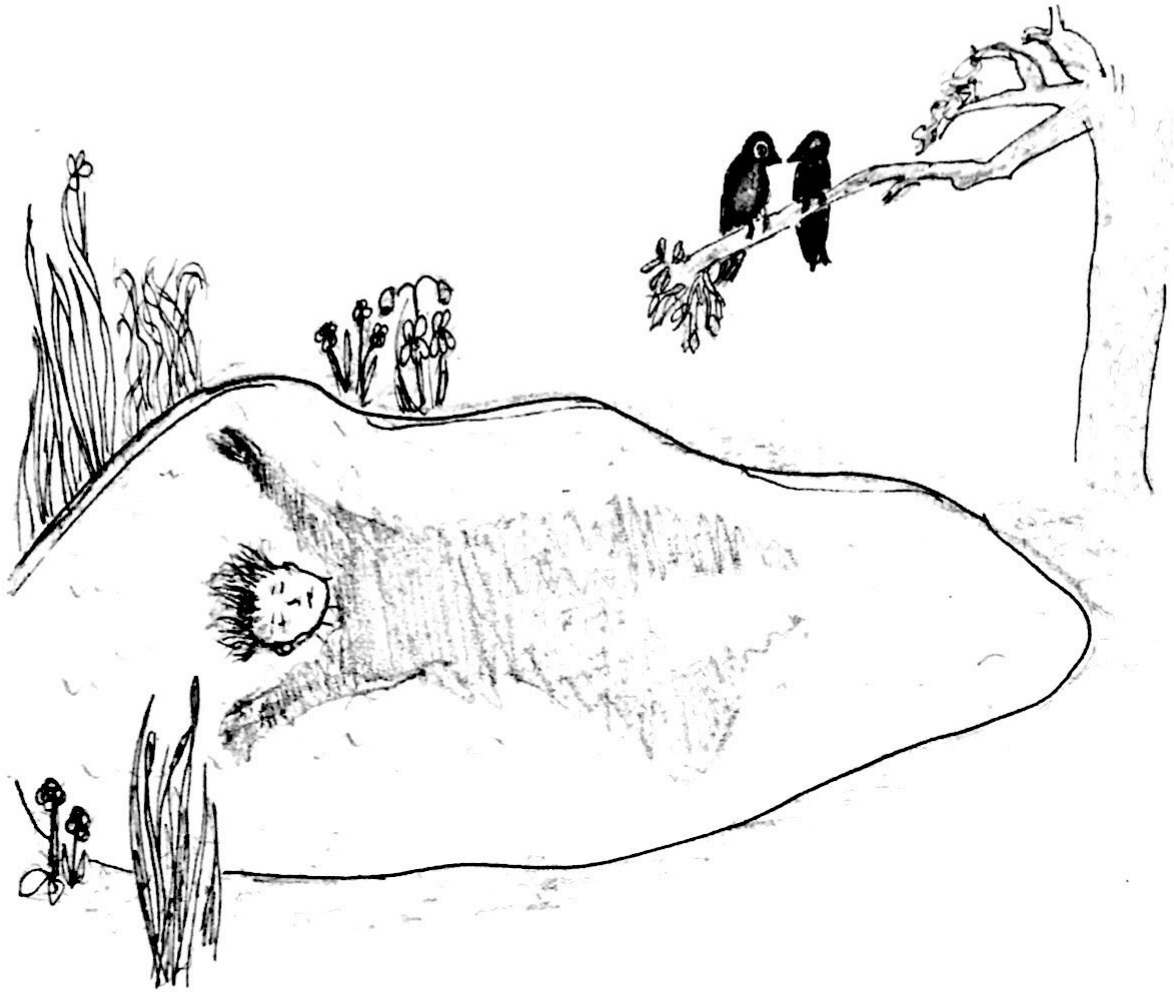
” لے انوے بو نو ینگ سو اونگفا مید۔ دینگ نو مسنگ میدپنی اتو چک
 اونگے کھورین یودسوک کھر پنگ۔ اونگمونا لہ مہ تھونگس۔ لوقسے گوے وخ لہ نالہ
 تھونگما نہ نالہ خا اونگے فی دی خاتون پو بی کھرنگ نو خمی بیابو مہ تھونفی کھیانگ
 آدمی بوڑھے اونگے کر کر کھورین یود زیرے نا سکورے دے رزینگ پینگ فنگسے
 تنگسید۔ دوے کھوے رو زوسپہ کھوانگ مہ ذوک۔“

” حرام زادانو کھیانگ ناسی دی کھر پنگ نو اونگھی میونگ لہ سزا تنگما
 یقسے میدپنی۔ ناسی کھیانگ کھر سترونگ لہ یقسے یودپنی ان۔ کھیانگ لہ سزا تنگھی حق
 پوکھوانگ چہ یود؟“ زیرے نہ موسی جلا د لہ حکم بیاس۔ جلا د تھونس، ” کھیر دی حرام
 زادانو دوے نہ مانگ کھوانگ بادشاہ فچوید۔ نا چھون سونگس۔“ جلا دی مو کھیرے
 کاروشنگ لہ فیونگس۔ موے سکید پنگ نہ درانیس سونگس۔

دیہا شاہِ زمان، کھونگ دے اپنی لہ سزا تنگمی وخ لہ دیکھ فوروق چک
 نہ مو فوروق چک داخفو پُھونگمو اپنا۔ تا دے مو فوروقموسی کھون کھن بیاس۔ بیا نہ
 فوروغی سی ترس، ”چہ سونگس لے مو فوروق؟“ زیربانہ

”لے فوروق نا سکیا یود۔ کھیانی سی ناشس نہ شس دُوک نہ دُوک زیرے
 دو سے نا سکیا تیار سونگسید۔ کھیانی نا لہ شہ رُوس چی کھوانگ مہ منما یود۔ یا سے کھ
 سونگسے شخمونگ مورین، سپنی گولو چدے زین یا سپنی رمپو چدے نانی زین یود۔“
 زیربانہ فوروغی زیرس، ”لے مو فوروق کھیانگ سکیا تیار دُوکسے کھیانگ
 فنگسے گوانا لہ یینا مید۔ کھدے گلیا کھیانگ ملے لہ سکیس نہ چہ بید؟ بوسترنگ سکیا لہ
 چہ لہ گورید؟“

دو زیربانہ موروغی سی زیرید، ”پنسکا نیمبو گوید۔“ زیرے کھونگ پنسکا
 ری ری، ثوق یود سا باومین گاری سہ شے مہ تھوبا موقدال چی مہ تھوبا کھونگ
 پرستان شہرنگ داخل سونگفی انسوک جو۔ سونگسے دے پرستانی شہری دے ژھر
 پنگ نُو شنگیل چک یودپا دیکھ بے یودپا، دیرے کھونگ لہ دے رزینگ پینگ نُو
 دے آدمی بُوڑھو فوقسے یودپو تھونگس۔

فوفوروق شرا چگی کھه موفوروق شرا چگی گھه دُوکسه یودپا۔ دیرے موله
دوتھونگما نہ ٹم پھونگسه فوفوروق یودپنی شری کھه اونگسه نہ گوه کھه ژوب پچی
تنگس۔ تنگسه نہ ”له فوفوروق اوا ہلتوسی“

زیربانہ فوفوروغی زیرس، ”چه زیرے له کھاپیوکمو کھیانی ینگ فی گوه
کھه ژوب تنگسید، چه سونگسید؟“

”لے کھیانگ لہ تھونیدا مید؟ نئی دی سامن پو لہ دے رزنگ پنگ نُو
 آدمی بُوڑھے چک فو قسے ننگ یو فیونید۔ کھوشفا میدانگ نہ کھوسی نڈانگ لہ لو
 ژامی فری زے شے کھیونگمت۔ تا کھوشسانگ نہ کھوری شہ نڈانی زید۔ نڈانگ
 ژامرے ری ری نہ ٹوق لہ کھورے اونگسید شہ مہ تھوبا، دو سے چوق شہ نہ کھا
 تھوک سونگسید۔ کھیانگ لہ خا اونید۔“

زیربانہ فوفوروق پوسی زیرید، ”لے موفوروق چوق دُوک۔ زاوخ لہ زو
 تھونگ وخ لہ تھونگ۔ دُوک وخ لہ دُوک۔ دیو ژوخ ہرتخنا نپالس مہ بیوس۔ دی
 آدمی بُوڑھی نُوزو نڈانگ لہ مہ اونگمی ان۔ کھونگ لنگ لہ اونگسے نہ ریدخ سترقبہ مہ
 تھوبا نہ کھونی ہرٹخ لہ تیانید زیرے نہ نڈانگ لہ تیانگسے نہ نئی شاسہ مہ زے ان۔
 نڈانگ موقدال تنگسے نہ کھونگ گوے ان۔“

”لے مہ زیری لے اشی پا چاہا کھوے نُوزو اونگ نہ؟ نڈانگ یو فیونگما
 کھیونگ۔“

”فیونگما نا ژا لہ چہ بیاسے ینید؟ کھیانگ سہ گوید نہ نڈانگ ہلتیک۔“

”اونا نڈانگ پئسکا کھوے چھمفرق پینگ نُو جُوک چک بے ان۔ دیکھ

نه فورچك بے ان۔ كهيانگ ترانى چهمفروق پينگ نونا خيونى چهمفروق پينگ نوجوپى
ان۔ دوسونگ نه نوانگ له بيونيد، ميد نه ميد۔“

”له كهيانگ سكيا يود زيريد۔ فروتنگس نه چه بيد؟“

”له اشى پافروتنگس نه تونگ ينگ۔ ينگ سكيا گويد۔“

”يا اونا دونگ“ زيرے نه كهونگ نيسكا كهو يودپنى ملسو له نشانه بياسه نه
نيسكا چوم چك بياسه نه چھوتنگ جوكس له كسل۔ جوكسه نه فوفوروق ترانى چهمفروق
پينگ نوجوكس، موفوروق خيونى چهمفروق پينگ نوجوكس له كسل، تواق لينه كهو
كهورے فورے سونگسه سونگسه جكجك نوق چكى گه تهون له كسل۔ ديكه رت
چك يودسوك۔ ديكه كهوفبس۔ كهوتاشى مين رومين سونگسه يودپنى لا۔ موفوروق مو
سى كهوے گوے كه سونگسه هلتس۔ هلتسه نه فوفوروق له زيرس، ”له اشى پاديولو
ستروق ننگ۔“

”ستروق يودپنى ينگ اونا چه ان۔ كهيانگ حرامزدانو سى بياسه نه
فيونگسه كهيونگسه نه تادوسه كهو يوبياسه يقهونوانگ له نيسپا اونگمى ان۔ كهوله ستروق
لزوقپارگوسى ان۔ كهو زنده بيارگوسى ان۔“

”زندہ چه بیاسے بے ان؟“

”کھیانگ لم گٹ خسومی سا کھیونگما سونگ۔ نا پھوبک خسومی پھو کھیونگما

گوید۔ ستقمی خسومی پھونگما چدید۔ دو نا کھورے اونید۔“

”لیا خمو گگ“ زیرس۔ کھو پھوبک خسومی پھو کھیونگما ری لہ سونگس لے

کسل۔ پھو کھورے اونگس۔ ستقمی خسومی پھونگما کھورے اونگس۔ موسونگسے لم گٹ

خسومی سا کھورے اونگس۔ پيسکا دیکھ تھون چک سونگس۔ تھلبو کھیونگسے کھوے گوے

کھ نہ کنگمہ تک تبس۔ دیکھ نہ پھوبک خسومی پھو کھیونگسے گوا ہرژا فوسے تنگس۔ تنگسے

نہ دے پھونگمونگ کھیونگسے کنگمی کھ خسوم تیانگس۔ گوے کھ خسوم تیانگس، تیانگما نہ

دیرے کھو زبہ پھ تنید پالے کسل۔ ٹھشوٹ، ”لے نا لہ چه لیا خمو نید چی کھوکسید پالہ چه

لیا خمو ملے لہ تھونسید پالہ دی ویران ملسی کھ تھونسنگ۔“ زیرے مک پو فیسے ہلتا نہ

فوروق چک کنگمی کھ یودسوک۔ فوروق چک گوے کھ لنگسے یودسوک۔

”آ کھیانگ لہ نید پو لیا خمو کھوکسیدسوک فلان دے ملسی کھ پھوبنگ نو

فوقسے یودپنی وخ لہ نیا سی فیونگسے کھیونگسے دی زفا گنگمہ بیاسے کھیانگ لہ ستروق

مل لہ ستروق اونگی ان۔“

”لیا خمو سونگ لے فی اتا نہ انو فو فوروک نہ مو فوروک یدانگ نیسکا سی
فی ستروق پو فود تنگفی انمنگ۔ تی چه تمنا یود نہ نالہ زیر۔ مید نہ نالہ دوکھی فرصت
مید پی ان۔“

زیر بانہ فو فوروخی زیرس، ”لے آدمی بوڑھا کھری منخ پو لہ چه زیرید؟
کھیانگ گا یولی بادشہ ان؟“

زیر بانہ کھوسی زیرس، ”نا بغداد شہری بادشاہ شاہ زمان ان۔“

”لے شاہ زمان کھری شزدے فی دی بوسترنگ پوسی سکیا یود پی ان
زیرے نالہ شے کھیونگ زیرے غوتوک بین یود۔ یولہ شے بے چھو پنچی سونگ
نہ لیا خمو گوید پا۔“

کھورگشے بیاسے گوا ہرژا ہلتس۔ ہلتا نہ کھوانگ یود پی یا گینو ری دب
چگی فری ریدخی ژھو نہ ژھو کھوانگ کھیرید سوک۔ دو تھونگما نہ کھو دیکھ دا نہ نجوی
فچوس۔ فچوسے کھوسی دا فودے تنگس لے کسل۔ گوماگوے ریدخ پو لہ فوس۔ فوسے
نہ ایکھ اے، ایکھ اے فوسے نہ گنگمہ دے لونگی چھن پینگ نو فوس۔ فو قپا نہ کھو
سونگس۔ سونگسے دو گنگمہ رد بس۔ رد بسے نہ گو نہ بخسپو کھیونگسے کھونگ لہ دیکھ ننگ

تنگس۔ شاؤنگ کھيونگس دیکھه رگيانگ تنگس۔ تنگس نه کھوسى زيرس، ”يلے فى اتانہ انو
کھتى زندگى زوسے مه چھمفى شاناسى سپونگسید کھدانی زو۔ دیکھه نه گا وخ پینگ نو
سہ کھدانگ له دوخ ژھپ سونگفى وخ له کھدانگ گا شہر چنگس سہ مه دوكپا بغداد
شہرنگ فى شديا اونگ۔“

دیکھه نه کھو اجازت لینے درولے اونگس اونگس دىژارے تھونما نه مو
فورونى فو فوروق له زيرس، ”لے کھو گوید۔ يارزینگ پنگ نه فيونگفو نڈانگ نيسکا
سى چه فيونگفا ژوخ پو، نڈانى کھو له جلتہ کھسکوس چى سہ مه بيا کھو اوا تھونسید۔
کھوينگ نوہرتے سہ ميدانگ، زے رگياخ چى سہ ميدانگ۔ کھو له دى ملسى کھه تھونما
نه ديؤ بے ان۔ دى ملسى کھه تھونما نه ديؤ بے ان زيربى جلتہ کھسکوس چى سہ مه
بيا۔“

”اوناکھيانگ سکت زير۔“ موسى کواق کواق بياس۔ بيا نه کھو گيب له
لوقسے ہلتا نه مو فوروق موسى ديبا اونگ زيرے سکت زيرس۔

کھولوقسے اونگس۔ اونگس نه زيرس، ”چه سونگس لے فى اتانہ انويدانگ له؟“
زيربانه ”نيا له چنگ سونگفا ميد۔ گوانه کھيانگ گوید۔ نياسى کھيانگ له

جلتہ کھسکوس چھی بیاسفا مید۔ “ فو فوروغی کھوری ترانی چھمفروق پیکھ نہ شوچی دا چک
فودے نہ کھو له منس۔

مننا نہ کھوسی زیرس، “دیو چہ بیانا سی؟” زیربا نہ دیو کھیانی دو بے ان۔
کھیانگ له گا شہر چکنگ تھونے دو مہا مصیبت چھی تھونفی وخ پینگ نو کھیانی دکھ
نہ دا چک فودے نہ ستروق۔ ستقس نہ نا کھری شدیا حاضر گوے ان۔“

مو فورو قمو سی موری نیونی چھمفروق پینگ نہ دا چک فودے منس، منے نہ
زیرس، “دیو کھیانی نیھی نین غزیر پو له ہلتنس نہ نا کھری شدیا حاضر گوے ان۔“

دونگ لقفس چکنگ تنگے کھوری جوینگ تنگس جو۔ تنگے کھو گوپا دے ستق
چچس ہرژیسفی دے خاتون پو بی شدیا کھو اونگے دیکھ تھونس۔ کھو دیکھ آرام بیاسے
دوکے یودپی زماننگ نو لے کسل دے خاتون پو له نید ژھدے اپنی له سزا بزا
گن تنگے نہ لے کسل کھوسی کھیانگ اونے من پو نا فلان دے شہری خاتون پو بی
کھرنگ دؤگید زیرے رپے اونگفی اپنا۔ مو دے پتو بی تحت موری خلونگ ہرتے
یودپا دو بیکھ رنس لے کسل۔ بک پو له بک کھرب تنگس لے کسل۔ گو گین له
لزقس۔ بوژھا فجوے مو اونگس لے کسل۔ اونگے اونگے دوے دے خاتون پو بی

گھری کھہ تھونس۔ گھری زگو رڈونگس۔ دیرے کھو لہ سہ نیلم زبزو ب گن تھونگسیدپا۔
 گلے تُولی لہ نید ژھد پوکھوری شدیا اونگمو۔ دیرے کھو زگو فیانہ ان نہ ان گلے تُولی
 انسوک۔ کھونگ دیکھہ سلام کلام گن سونگس۔ سلام کلام گن لزوقس۔ مو کھدے
 ننگجونگ سونگس۔ سونگس مانگ مہ شیسفا ژوخ بیاسے زان بان گن زا منے نہ مانگ
 ژا لوقسو کرا چکنگ سنیا لس۔

جق چک کھو موے کمرنگ سونگس نہ زیرس، ”انالے جوان یانگ گار
 گوے ان۔؟ گار ژھونگ لہ گوے ان۔“

زیربانہ ”لے بغداد شہری شاہ زمان نا ژھونگ لہ گوا اونگفی مین۔ فی چین
 مین ستروق پو انھی دے مندوق پو کھیانی چدے کھورے اونگسیدسوک۔ فی لقمو لہ
 یودپنی خسوروب پو سہ کھیانی فودے کھورے اونگسیدسوک۔ گوانہ کھیانگ ژوخ
 حکمت چن سو سہ میدسوک۔ نا لہ لغم تھونمہ لہ مہ اونگفی نہ مہ اونگفی گا بادشے میدپنی
 ان۔ امہ زیربانہ فی باغ پینگ سو سہ مہ تھونفی ان۔ فی دیڑے لم پاکنگمہ رگلے۔
 گوانہ کھیانی فی دے لم پونگ لہ چہ ٹھاگ چہ بیاسے اونگس۔ اونگسے فی لقمی خسوروب
 تک پو فودے کھیانی کھیونگس۔ کھیونگما نہ نا لہ خسمس، ”کھیانگ پڑے ینگ قابل

گلے ٿولی

اشی پے ینگ ناڱگ له مه تھوب زیرے نا اونگھی ان۔ دو سے کھیانگ له نا نوزن
مه سونگس۔“

زیربانه، ”له گلے ٿولی دو سے کھیانپی سی نا ان زیربانه ناسی زیربی
مین۔ گوانه ناسی نری خدا نه دریسے نا بورید۔ کھیانگ نا له زگو فیا اونگھی وخ له
کھوانگ پته سونگھی ان۔ امه یو بیاسے چوق ناسی کھیانگ له زیربو پڑے جقمائیس
آرام بیاسے یقفی ان۔ گوانه صحیح ان۔ کھری ژهر پنگ نه مندوق پو ناسی چدے
کھورے اونگھی ان۔ کھری لچبو له نه خسوروب پو سه ناسی فودے کھورے اونگھی
ان۔ دو سے کھیانگ له نا له دُوک سنی اونیدا؟ لوقسے گوسنی اونید؟“

زیربانه موسی زیرس، ”له شاه زمان لوقسے کھوانگ گوه انسوکھی نه نا
کھیانگ ٿله چه بیا له اونیدا؟ کھیانگ قابل یود نه قابل یود۔ ناقابل یود نه ناقابل
یود دو نری قسمت نا کھیانگ له دُوکھی ان۔“

”اونا دو سونگس نه کھیانگ مسلمان لوقپا رگوسید۔“ اخوند کھیونگس مسلمان
لزوقس، صیغه زیرس۔ دے مندوق پو دیکه فنگسے یود۔ دے خاتون نیسکا نه نیمبو
عرصے ایاب چی دُوکس۔ دُوکسے نه جق چک کھوسی زیرس، ”یله فی پرستانی بادشی

بوٺو ڪهيانگ ڙوخ خسيري بهرڪو يودپني خاتون تهوبسيد زيرے، ڊڪه دي خاتون
 پوتهوبسيد زيرے، موه گهر زدونگ تهوبسيد زيرے ڏوڪس تهنا ميد۔ في اتانہ انو
 چڪ يود۔ يو نہ ڙهيے ڙهيے نہ نا ڊرنگ ڙهن پوگنگمه ٺوين ڏوڪفي ان۔ گوانہ
 دوسے ڪهتي شزدے ڪهدانگ گويد نہ دونگ۔ تاگوا ميد نہ يا گهر زدونگ پيڪه
 ڏوڪ۔ تا يا گهر پيڪه ڏوڪپا ميد زير نہ ڪهدانگ ڀيسڪا اشے نوٺو، في نمہ، پرستانگ
 يودپني گهر پيڪه ڏوڪپا سونگ۔ ڪهتي مرضی۔“

زيربا نہ گلے قولى سي زيرس، ”لے شاه زمان نتي مالڪ پو ڪهيانگ۔
 ڪهيانگ نہ بيسے نيا دي گهر پينگ چه بيا ڏوگيد نہ پرستانگ يودپني گهر پينگ چه بيا
 ڏوگيد۔ نيا ڪهيانگ نہ ڀيمبو گويد۔ ڪهيانگ لہ ڏوڪپي گهر چي يود نہ گهر پينگ ڏوڪٺوڪ۔
 ڪهيانگ تهنگ لہ ڏوڪس نہ نيا سہ تهنگ لہ ڏوگيد۔“

”يا اوٺا دونگ“ زيرے رگياخ لم گن فچوس۔ سامان گن بهرتا به بونگ گني
 ڪه ڪلس۔ اے ڪا تزوڪا سہ ڪهڏے اونگس۔ ڪهو لہ پتہ يود، ڪهونگ لہ پتہ ميد۔
 ڪهونگ ڏرو لے ڏرو لے اونگسے جق چڪ خاتون ڀيسڪا ڏوٺو ڏوٺو ڇيرا تنين سونگس۔
 ڪهونگ ٻڌونڪا گيو ڦوٺو گيو ڦوٺو ڇيرا تنين سونگس۔ سونگسے ملے چڪ لہ تهوننا نہ ڪهونجھي دي سي

”انالے لکھونگ کھدانگ لہ نا نوزن گویدا مید؟“ زیربانہ کھونفی زیرس، ”نیا لہ نوزن گوامید۔“

”دے تھنگ پیکھ نہ کھدانگ نا کھدے مہ گوا سونگفی فرو نا ان ینگ۔
کھدانگ لہ سمن بن چی چنگ تھوبسا مہ تھوبس؟“

”یا، سمن پو نیا لہ نام نہ تھوبسے یودپنی اپا۔ کھیانی پھون لہ نیا دے
جیلنگ زگسے نہ۔ درونگ نہ نیا سی سمن پو کھیرے بوائی مک پو دودے کھو عوام
نہ دریسے شیخ عدالت بین دُوکتوکپا۔ پھون کھیانی سی نیا دے جیلنگ یقسے۔“

”لے یو نانگ لیا خمو سونگسے کھدانگ کھدے اونگفی ان۔ مید نہ کھتی
رول لہ نہ نا لہ گا نوزو یود؟ ہلتونی اونا کھدانگ لہ تھوبفی مندوق پو۔“ کھونگ دیکھ
کھور تنگسے دیکھ سے کھ دُوکس۔ دے خاتون نیسکا خیرا تین سونگس۔ دیرے دے
کھوسی مندوق پو ہلتنس۔ ہلتنا نہ دو پسندا مندوق چی انسوک۔

”لے ککا دیوتی ہرکا لہ ری لہ یودپنی ان۔ دیو سمن پو مین۔“

”یا، کھیانگ لہ مین نہ یا۔ اصل سمن پو کھوانگ یو ان۔“ اے سے
ہلتنس دو گل نسرین چی انسوک۔ اے سی ہلتنا نہ غزیمہ مندوق چی انسوک۔ اے

سے بلتتا نہ سونا مندوق چھی انسوک۔ یونگ سوسو سوسو سی جولینینگ تنگے کھورے
یودسوک۔

”دیونگ چک سہ مین۔“

”اوناکھیانگ سہ سونگھی لہ کھیانگ لہ تھوبھی مندوق پو گارے؟“

”ینینگ یود۔“

”اوناکھیانگ یو۔“ کھونج میدی رومال پینگ نہ فیونگے ہلتنس، ”کھتی

مندوق پو اینینگ سکھے سونگے تھلبہ سونگسنگ۔ فی مندوق پو چوق یا یسپا تری کھ

یود۔ ناکھیانگ؟“

”تنگ“

”شومسانا؟“

”میدانگ“

”یا یو ان۔ یو بوائی بک پو لہ تڑودپی ان۔ تڑودپا نہ دودپی ان۔“

تاکھونگ لہ شمس، ”حکیم پوسی یو زیرسیدپا۔ تاکھو لہ نمہ نیس تنگ

خسیری ہرکلو یودپنی۔ نڈانگ لہ نمہ سہ مید۔ چک پو نڈانگ گنگمہ جادو بیاسے نڈانگ گنگمہ جیل لہ تنگسے یقفی خاتون پو انمنگ۔ اے خاتون چک پو پرستانی بادشی بوٹو انمنگ۔ دے خاتون پو بی کھر زدونگ پرستانی بادشی بوٹوے کھر زدونگ، تادو بیکھ مندوق پو سہ کھو لہ تھوبسنگ۔ تھوبا نہ تھی بادشی کھر پو سہ کھو لہ تھوبید۔ ” دو خسمسے کھونگ گراخفویا سے نہ زیرس، ” لے بھتی اوٹا دو لہ دو بیوس، نڈانگ گنگمہ نیمبو سونگفا، گنگمہ لہ مندوق پو تھوبفا ککا ژھرمرہ انانا نہ کھو لہ کلے کھیونگفا بیاسے نڈانگ گنگمہ بوائی خدیتنگ نو گوید۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ” لے بھتی دو ناسی کھدانگ لہ گوپا زیرنی۔ سوی قسمت سولہ۔ امہ کھدانی سی نا کھدے مہ سونگفی۔ تادو سے کھدانگ لہ ناسی ہرگز منھی مین۔ ناننی کھورے گوے ان۔ کھدانگ گنگمہ نیمبو یودپا زیرے نا زیروک۔ کھدانگ لہ تاناسی ہرگز منھی مین۔“

زیربانہ ” من لے“ زیرس۔

” منھی مین۔“ کھونگ تزوکا گیب لہ ڈوکس۔ کھوانگ ڈونو فود تنگس۔ نمہ

نپسکا دوپا ڈونو سونگسیدپا۔ تاکھو، نہ نمونی کھ مہ گیونگ، نہ لکونگ نہ نیمبو مہ سونگس۔

کھونگ تڑوکا سی گراخو بیاس، ”دوسے نڈانی ینگ من زیرید۔ پقزی
 کھوسی مہ منس نہ ینگ سوسی آخ رحم مہ بیا کھو زون، روستوت پولہ نہ جولی کوق،
 کنگمہ لقمونگ چوق۔ جقسے غوڑونگ چکنگ فنکسے نہ نڈانگ مندوق پوکھورے گوید۔
 اے اشونگ کھودانگ گار خیار نہ خیوری۔ دونگ سہ سنبھال بیاس نہ دونی سی
 نڈانگ لہ عذاب بے ان۔“

”لیا خموگگ“ زیرے کھونگ ینگ کھو بدس، کھوے کھہ نوس۔ ”لے بھتی
 یا مندوق پوکا لہ من۔“

”ہرگز کھوانگ منھی مین۔“

”منامیدا؟“

”منامید“

”یا اوٹا زون لے کھو“ زیرے کھو زونس۔ ژھنگما کنڈیری کھورس۔
 کھورے کھو زونس۔ زونے نہ چک پوسی کھوے جولی کوقس۔ ایونئی سی کھوے کنگمہ
 لقمونگ جقسے نہ غوڑونگ چکنگ نونگسے تنگس۔ کھونگ کھو فنکسے ابا خیارس۔

دے نمہ نِیسکا کھو گوربا نہ ژلے اونگس، اونگما نہ کھو دینگ نُو فو قسے
یودسوک۔ کھوسی زیرس، ”لے فی نمہ نِیسکا وخ پو چہ سونگسید؟“

”وخ پو پِشن سونگسید۔“

”نیمہ شرے یودا نمکھور یود؟“

”نیمہ شرے یود۔“

”کھوئی جولی کھورے سونگسانا مندوق پو ژا کھورے سونگسنگ۔“

”جولی ننگ، مندوق پو کھورے سونگفی اننگ۔“

”یینگ نُو ینگ رُومال نانا میدانگ؟“

”ینگ رُومال چک ننگ۔“

”اونا یو فیونگ۔“

دو فیونگس، ”چہ ننگ؟“

”دینگ نُو نیم شوق چی نِیس ننگ۔“ ”اونا نقپو نیم شوق پو ستروق، سیرفو

رَني بيم شوق پونهي نين غزير له بلتون۔ “نقپو بيم شوق پو سترقس سير فو بيم شوق پو
نهي نين غزير له بلتنس، بلتنا نه دے فوروک پيسکا کواک کواک بين کھونگ ژلے
دیکھ تھونس۔

ديرے کھوانگ يودپي ملسي که فونگ چي يودسوک۔ دیکھ بے نه کواک
کواک بياس۔ بيا نه کھوسي ترس، “انادکه چه بلسيد؟”
“دیکھ فوروک چي بلسيد۔”

دے فوروک پيسکا له دے خاتون پيسکا تھونگس۔ تھونگما نه کھونگ اونگس
بلتس۔ بلتا نه کھو دیکھ فو قسے يودپو تھونگس۔ تھونگما نه کھوني ترس، “انالے ني بغدادی
بادشي بو شاه زمان کھري دی جوان رگو ديؤ بياسے نکران نکران بياسے فنکسید، کھيانگ
له چه سونگفي ان؟”

“لے ني اتا نه انو تا چه بیک زیرے۔ ني کھاسو چھدپو مندوق پو
تھوبسید زیرے زیرسیدپا۔ زیربانہ ني لکوني سي يا حالت پو بياسفي ان۔”

“یلے ني بوسترنگ دونگ زیرس،” کھو کھوري سامان کھيونگما سونگس۔ مو
موري سامان کھيونگما سونگس۔ کھيونگس نه فو فوروغي سي زیرس، “گلے قولى له کھوانگ

ڀنڀڪا سي ڪهو تههين ڪهيونگي ٺهين نيا ميه يودپني مله چڪ له يوق۔ چھقفي ڪنگمه لقپونگ
 ڪھوري ملهه ملسي ڪه ڪول۔ “ ڪھوني دونگ ڪلس۔ ديكه نه ڪهو ڪھوري ڪھچونگ ڪھو
 ڪھورے نه دو فروب فروب چي تبس۔ ديكه نه تھلبو ڪھو پنجي تبس۔ ديكه نه ڪهو دے
 ڪھونگم ڪھوم ڪا گوے ڪه نه ڪنگمه ٽڪ تيا نلس۔ دونگ تبس ڪھونگم ڪھوم تيا نلما نه ڪهو
 گوپني پا ارفع تر قفا جوان سونگي لنلس۔ لنلما نه مو نور و قمو سي زيرس، ”يله شاه زمان
 ڪھياني يا چيز پوسه ڪھري لڪونگ له مه بلتون هے۔ بلتنس نه ڪھرينگ نه يوسه ڪوقسے
 ڪھير بي ان۔ هشير خبردار ڪھياني ديوني شديا يودپني ان زيرے مه زير۔ ديون ڪھيانگ
 له گا مله له سه رگوے ميديا ڏو ڪچس ميدي۔“

تا ڪهو دے نمه ڀنڀڪا ڪھدے ڏرو له اونگي اونگي بغداد شهر له تھونا نيمور
 رے جڳ تھنگ چڪ يودسوک۔ دے تھنگ پيڪه تھونا نه ڪھوسي زيرس، ”يله
 گلے قولى دي تھنگ پيڪه نه نا گو مبا چڪ ابا تنگا ميدي۔ نه ديها تنگا ميدي۔“

”له ڪھيانگ بے وقوف يود له، ڪھيانگ بلبس روخ چي يود۔ تادي
 تھنگ پيڪه ڏانگ چه زين ڏوگيد نه چه بياسے ڏوگيد؟“

”ڪھري پرستانگ يودپني ڪھر زدونگ پو، ڪھري ڙھر پو ڪھري مال

جانيداد چرگو چڪڙو پيڪه ڪهيونگ، ٿا پيڪه ڏوڪهي ان، ٿا اها گوے مين۔ ڪهيانگ له مه پنڀس جي چنگ سه ميد۔“

زيربانه موسي زيرس، ”له دوناله يتا ميد دونگ“

زيربانه ”ٿا گوے ڪهوانگ مين۔ دوڙے ٿا شيڪ له جوکهي ان۔ ڪهدانگ
پيسڪا شاه زمني بيوه بياے ڏوگيد نه سه يا سو له ڏوگيد نه سه، ٿا يولنگ نو مه گوے
ان۔“

”يا اونڙا چنگ مستو۔“ وخ پو شام خوفان سونگس۔ گوچے گوچے ڪهونگ له
يگنگ نيد ڪهوس۔ شاه زمان نه اے خاتون پو له نيد ڪهوس۔ ڳلے ٽولي له نيد مه
ڪهوس۔ ڪهونگ پيسڪا له نيد چوق ڪهوكفا نه موسي موري بهرق بهرو له سڪت زيرس۔
ده تهنگ پو گنگمه موے بهرق بهرو اونگس گنگس، ”له ٽي بادشي بو نو ڳلے ٽولي يانگ
له چه سونگس گانگ سونگس؟ يانگ ڊڪه چا اونگفي ان؟ يانگ له چه رگه رگو فوس؟
يانگ ٿيا له سڪت پو چا زيرفي ان؟“

”له في بهرق بهرو، وزيرگن امراء امرے ٿاله چنگ سه سونگفا ميد۔ امه
زيربانه ڪهداني سي في گهر زدونگ چرگو چڪڙو تهلبه تک پو دي تهنگ پيڪه ڪهيونگما

رگوسوک۔ ستقمي گنگمه کهيونگس سپوارگوسوک، انينگ چي بزوء کھ يود نه يو دکھ
سه شرکه بے من نه تيار بيارگوسوک۔“

”لياخموگگ“ زيرے کھونگ سونگس جو۔ سونگس تھلبه سکے کھني تھلبه
سکيس۔ بقبو سکے کھني بقبو سکيس۔ يے کسل کھوني دے تھني سکل له کھر چي تنگس،
ستقمي گنگمه کهيونگس سپوس، ژھر پوگنگمه سرسبز بياس۔ شرکه يو پا دون پينگ نو دیکھ
کھر زدونگ نه ژھر نه تھلبه تک پو دیکھ تيار بياس۔

”يے بادشي بو نو نيا سي کھر تيار بياسيد تا نيا گويد۔ تا آدمي بوژھا کھور بي
وخ سونگسيد نيا گويد۔“ زيرے کھونگ سونگس۔

تا ڳلے ٽولي کھر پنگ سونگس کھونگ له ناشته باشته تيار بياس۔ بياس نه
کھونگ بلوانگما سونگس۔ تا کھونگ گوپا دے تھنگ پیکھ نيد اونگس يود پني لا۔ نيد
ژھدے بلتا نه تھوق پو له خيوي شين بورے، تھل پو له خسيري شين بورے۔ دب
گن له خمولي شين بورے کھودانگ نيسکا خسيري پلنگ چگي کھ نيد اونگس يود۔ ڳلے
ٽولي سونگس شاه زمان له ٺوق تنگس۔ بلتا نه کھودانگ نيسکا خسيري پلنگ چگي کھ نيد
اونگس يود۔ کھو ينگ نيد اونگس۔ ديرے ڳلے ٽولي سونگس ينگ بلوانگس۔ ديرے

کھولنگے ہلتا نہ غسل خانے چک یودسوک۔ دینگ نو پاپ نیس یودسوک۔ چک پوری ژھو پچھو اونیدسوک۔ چک پوری گراخمو پچھو اونیدسوک۔ کھوانی دیکھ غدوگ بونگ کھروس، خاتون پوسہ ہلڈانگس۔ موسہ غدوگ کھروس۔ دیرے موسی ہیر کھنگ لہ کھدے سونگس۔ گوانہ ہیر کھنگ لہ رگشے دسترخوانی کھ کھابور تنگے یودسوک۔ کھونگ خسوم کاسی کھابور بیاس۔ بیاسے نہ تھدکھ رگنوں کھ دوسے یودپا۔

ہفتہ چونغا رگین چی کھو جق چک کھوربا سونگس۔ سونگے سونگے دے تھنگ پورگے نہ ایڈارے گوانہ دیکھ جگجگ جنگل چک یودسوک۔ دے جنگلی سبیل لہ ڈواق ڈواق بے سکت چی کوس۔ گوانہ کھو یا سکتی رول لہ سونگس۔ گوانہ دیکھ اپو چگی سی چھونگو شوکی ڈم چک برقی سکیرق چی چنگے کھن کھن بین چنغین یودسوک۔ کھو دیکھ نیمور سونگے ”السلام علیکم لے اتا ژھرمرہ“ زیرس۔

زیربانہ کھو ژھوت سونگے نہ زیرس، ”وعلیکم السلام لے بوژھا کھیانگ گار گوے ان؟“

”لے اتا ژھرمرہ یانی دی شنگ پو گار کھیر بی ان؟“

”لے بوژھا دی شنگ پو نانگ گار کھیرید نہ کھیرید ینگ۔ کھیانگ گار

گوے ان؟“

”لے اتا ژھر مه یانگ دی رگسفی نسوے کھ دی ژھر مه شنگ پو چھو غو

سترے کھورے جقپانہ ترسفی ینگ۔ یانگ دی شنگ پو گار کھیر بی ان؟“

”لے فی جوان ناسی دی شنگ پونتی بادشاہ لہ کھیر بی ان۔ نایو کھو لہ

کھیر بانہ کھو لہ ہسکے گونگفی زان تھوبو گوے ان۔“

”کھوسی کھیانگ لہ چہ منھی ان؟“

”کھوسی نالہ اشرفی فید چہ منھی ان۔“

”تا دیو لہ کھیانگ لہ چہ گوید؟“

”یایو ناسی کھیونگے نری فرورونی ٹائم خسومی زان پو گوے ان۔“

”تا دو لہ کھیانگ لہ چہ گوید۔ لے بے وقوف کھیانگ یا شنگ پو نالہ

فنگس نارے ناسی کھیانگ لہ اشرفی ریرے بنید۔ گوانہ کھیانگ گوے وخ لہ

کھری بادشاہ لہ ینگ شنگ کھور چک کھورے سونگ۔ سونگ نہ ناسی منھی

اشرفی چک پو کھیانگ لہ بچت سونگ۔ بادشاہ سی منھی اشرفی فید چہ کھری خرچہ

سونگ۔ گوانه ڪهيانگ له ڪهري فزوفروني جوڪ تون گويد۔ جوڪ له ڪهوني چه زيد؟“

”اونائيني منيدا؟“

”ناسي منيد۔“

”اونائيني منيدا؟“ کھو کھور چڪ۔ ”کھو کھور چڪ منجوس۔“ گار يود جو

يري ننگ پو؟“

”ما ييڪه يود۔“ زيرے ڪهو دے ڪھور پو ڪھيرے ڪهو له فنڱس۔ ڪھوسي

اشرفي چڪ ڪهو له منس۔ ڪهو ينگ لوقسے اونگسے دے جوڻو بوڻو شنگ گن سڪل

له تنگس، تھنوري پلچر بلچر جي بقحي تنگسے نه ڪھور چي منجوس، بادشاه له ڪھيرس۔ بادشاه له

شنگ پو گورے زان مه تھوبا هلوتا له بک بُودين يود۔ تا بادشاه له اے فزوفروني سمن

پو ڪھيرے بک پو دودے جڳجڳ سونگسے يود پني۔ ڪھو هسري پونگ ستروغين

يود سوڪ۔ ڪهوني سي ”نيا چه بيڪ۔ شنگ پا اپوسي شنگ مه ڪھيونگما نه چه ڪلبا؟“

”اونائيني منيدا نه ني شديا پيش بيوس۔“ اپو ڪھوے شديا پيش بياس۔

”انالے اپو ڪھياني سي نائمي ڪه شنگ چا مه ڪھيونگمي ان۔ ڪھري فزوفروال

زان رگوسپا میدا؟ کھیانگ ہفتہ چک ان لو ٹائیھی کھہ شنگ مہ کھیونگما۔ کھیانگ مہ کھیونگمی ان نہ ناینگ چک بھرتی بید شنگ کھیونگما۔“

زیربانہ ”لے بادشاہ سلامت گیو خسی بنگ نہ ناگوے ان۔ شامی بنگ زیرے میدا پائیری شدیا تھونا مید۔ دیکھ نہ یری مینس پو چہ یود۔ اشرفی فید چی میدا پائی نالہ منامید۔ دونی فرورالہ گونگنی ستروق سنم پو میدا گوا مید یولہ یانی سی ینگ چک بھرتی بید زیرید۔ یانی ژام بھرتی بید نہ بیوس۔ نالہ زگو چک چد نہ زگو بگیا بیک۔ نالہ مزدوری من کھن ینگ سہ یود۔ نالہ انیکھ گومبا بدون تنگما نہ تھونگ۔ گومبا بدون پو لہ کھوسی اشرفی چک منید۔ کھولہ نیس من زیر نہ کھونیس منالہ سہ تیار یود۔ کھو دینے لیا خموے ننگ۔“

بادشاہ حیران سونگس، ”یلے اپو اونا کھیانگ ینگ گور مہ چوک شنگ کھیونگ۔“ کھو کھوانگ لہ چھودنی ٹائیھی کھہ شنگ کھیرے فنیدپا۔ ایکھ کھولہ سہ شنگ کھیرے فنیدپا۔ کھولہ شنگ کھوانگ مہ رگوسپی۔ چھون دیکھ فنگسے یقی۔

جی چک شاہ زمان پریشان سونگسے دوکسے یودپا۔ گلبے قولی اونگسے زیرس، ”لے شاہ زمان چہ سونگس؟ ناشتہ لہ سہ مہ اونگس۔ زان لہ سہ مہ اونگس۔“

گوینگ ژھیدا؟ ہلتوینگ ژھیدا؟ کھری اتانہ انونہ مہ تھوکنفی کھوٹکھول گویدا؟“

زیرے تریانہ کھوسی زیرس، ”کھیانگ ژوخ بوسترنگ پو ڈوکے چنگ پریشانی مید۔ دی کھر زدونگ پو ژھنگمہ فچوسے نہ سو چک لہ سہ پتہ مید۔ یا کھدانگ اشے نوٹو پئسکا نہ نانگ لہ پتہ یود۔ ینگ سو چک لہ سہ پتہ مید۔ نڈانگ ژا دی کھر پینگ نو کھورین ڈوگید۔ لے دیومی لہ تھونگما رگوسی ان۔ لے کھری شردے نایا شہری بادشاہ لہ دعوت مید۔“

”سونگ ینگ یولہ کھیانگ زان سہ مہ زانید اونگے ڈوکے۔“

”ناسی سوتنگما دعوت لہ؟“

”یا کھیانگ زان زو۔ نام دعوت لہ تانا؟“

”سنانگ لہ دعوت لہ تونگ۔“

”یا ناسی دعوت لہ تنید۔“ موسی موری وزیر چک لہ سکت زیرس۔ کھو

انسانی شکلنگ اونگس۔ کھو لہ ہرتے چک منس۔ منے نہ زیرس، ”لے وزیر کھیانگ سونگے دی شہری بادشاہ لہ زیر، ٹانورگن رگون فرو بلبس فور بی بیہ نہ تغری بہ تک

پو کھدے اونگمی ان۔ دینگ نہ می چک بل ہول چک رگن رگون چک فنکے
اونگس نہ زان گوربی ان لو زیر۔ ینگ لزوقسے کھیونگما تنگمی ان لو زیر۔ دونگ گنگمہ
ژھنگما نہ بادشاہ لہ زان تنگمی ان لو زیر۔ دو زیربا نہ بادشاہ سی منگا یگے زان
فچوس زیربت۔ دو زیرس نہ کھیانی زیر، می تعداد میدپنی ان۔ گنگمہ کھدے
اونگ، زیر۔“

”یا“ زیرس۔ کھو سونگسے بادشی کھرنگ تھونس۔ بادشاہ لہ سلام کن بیاس۔
سلام کن لزوقس۔ دیرے کھو لہ کھوتی مہمان نوازی حساب کتاب کن کھیونگس۔ کھو
دونگ زوس۔

زوسفی بعد لہ کھوسی زیرس، ”لے بادشاہ سلامت یانگ لہ نئی بادشاہ سی
سوال لہ تنگفی ان۔ گوانہ سنانگ لہ ژانداری جربہ ٹھیانگمو فرزوفرا بلبس یری ژامرشے
عوام یود نہ یود، یودپو گنگمہ کھدے اونگما رگوسپی ان۔ تا دینگ نہ منگا چک مہ
اونگس نہ ینگ لزوقسے تنگمی ان یری کانگ سکن یا وزیر چک۔“

”لے دومہ گوے ان، نیا بچی اونید۔“

”دومین جو، نئی بادشاہ سی گنگمہ کھدے اونگ زیرسید۔“

”یا اوٹا لیا خمو گک۔“ کھو لوقس۔ تا بادشاہ سی کھوری وزیر گن لہ زیرس، ”
 عوام لہ زیر، کنگ ہلم مید کھن لہ لیا خمو بیاسے کنگ ہلم ژیم زیر، کپڑا مید کھن لہ کپڑا
 ژیم زیر، ہرتا با تیار بیوس زیر۔ چا زیر نہ یول چکنگ نہ یول چکنگ گوے ان۔ نئی
 عزت بودیا مہ یں۔“

اے گنگمہ لہ سکوس، دے شرگو اپنی لہ پتہ کھوانگ مید۔ وزیر اونگے
 بادشاہ لہ زیرس، ”لے بادشاہ سلامت یانی گل لہ کپڑا پڑا تیار بیوس زیرسید۔ اوٹا
 دے ٹانورگن رگون کنگ نو یری دے خاتون پوسہ مہ اونگمی انا؟ موسہ نئی
 حدو دنگ یودپنی لہ۔ موچہ بے ان؟ موسہ کھیونگما تونگ۔ پقری یانی سی موچی مہ
 ہرژس بیاسے کھدے مہ سونگس نہ ندانگ لہ ایکھ سونگس نہ کھوئی ینگ دو کھیونگما
 تنگس نہ ندانگ لہ زانا گورے ژھن فید رگوفید نہ لوقسے تھونمی ان۔ تا ٹانورگن رگون
 جربہ ٹھیانگمونگ یول لہ مہ تھونما برژھم لہ شیسے ان۔“

”لے دو کھیانی لیا خمو زیرس، نا لہ اٹو کھوانگ میدپا، کھیونگما تونگ۔“

کھو کھیونگما سونگس۔ سونگسے مولہ ”السلام علیکم لے فی ارچو چوچو۔“

”وعلیکم السلام لے فی وزیر کھیانگ فی رگا کھن انمو فری نا چنگ بیا

مید۔ ینگ سوسی ارچو چوچو زیرسیدسوکنارے ناسی چه بیانگ پو بلتوکپا۔ نا ارچو
چوچو گار نہ ان۔ نامون ہلنگ کھن گن پاسہ بدترسونگس کھتی بادشائی دُونو۔ فی وزیر
کھیانگ چا اونگس؟“ موبلے تپچی کلس۔ کھو یوتھونگس۔

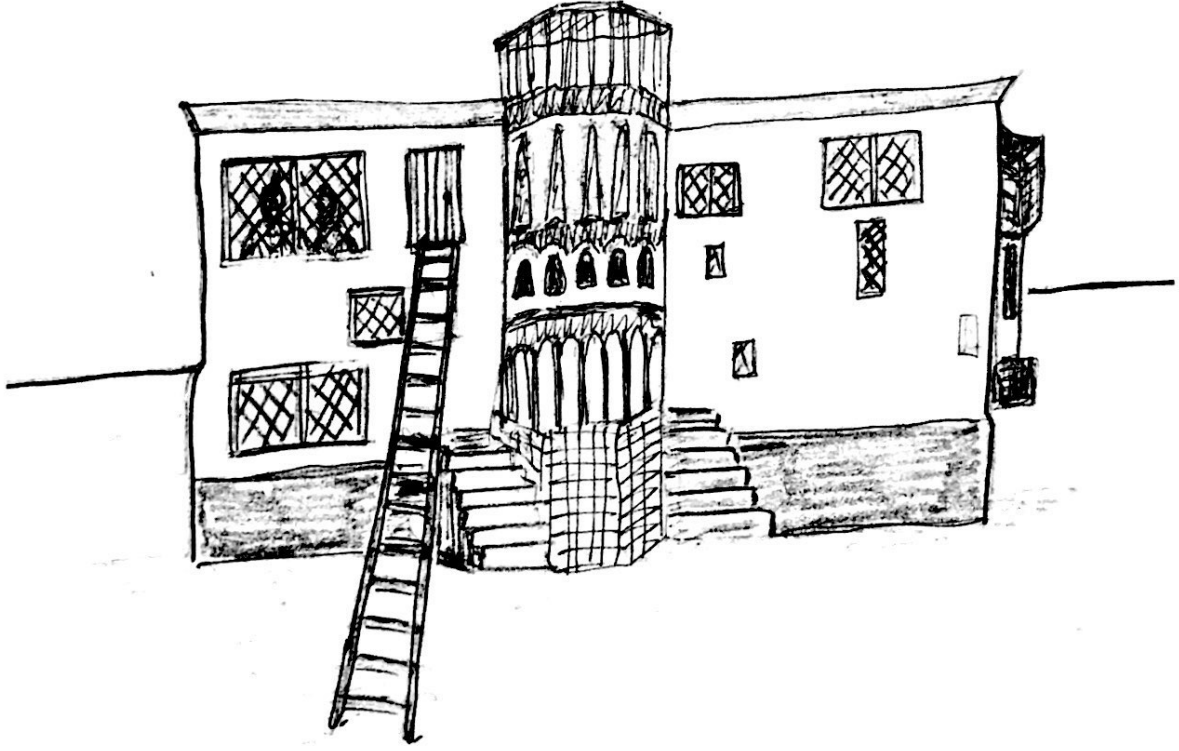
کھو دے واقعو زیرس، ”سنانگ لہ ژانداری فلان دے شہری بادشاہ سی
دعوت بیاسید۔ گوانہ یانگ سہ شخفا رگوپسی ان۔“

زیربانہ موسی زیرس، ”لے فی وزیر نا گار دعوت گار۔ کھوانگ لہ
کھوری اسامی ژام یود نہ کھدے سونگ زیر۔ نا کھوانگ کھوے اسامنگ شمار
میدپنی، نا گوا مید۔“

”دو مین یانگ گوا رگوپسی ان۔“ کھو موے خش یود وزیر انپا۔
دوفری مو اونگسے ژھن لہ کھوے شدیا دُکس۔

جق پو ژندارتھونس جو۔ تا کل ہرتا بیکھ رونس جو، تیاری بیاس۔ بادشاہ
سی بک پو دودے یولی مونمو بوٹوے چک بخستون بیاسیدپا۔ بادشاہ ہرتے کھ
رونس دیکھ نہ اے فرونگ سہ ہرتے کھ رونس۔ گنگمہ سونگسے آخر پو لہ موتا لیگی
رگسے یودپنی۔ مانگ ژا کنگ نہ درولس۔

كھونگ سونگے سونگے گھر نہ نیمور تھونس۔ تا گھر پو منزل نیس خسوم
یودپنی انپا۔ خسیری کسکا یودپا۔ دو تھورو فود تنگمی انپا، گینو زدی انپا۔ تا کھونگ کسکو
تھورو فود تنگسے ہلتین یودپا۔

دیرے کھونگ اوانہ اونگمو تھونگس۔ دیرے گلے قولى نہ اے خاتون پوانہ
نیمبو شاہ زمانی ہلتین یودپا۔ بادشاہ تھونس، کھوے گیب لہ اشو چک یودسوک۔

”دو بی شول لہ یود پونگ سو انمنگ؟“

”دونگ کھوے بونگ انمنگ۔“ دیکھ نہ کھوئی نمونگ انمنگ۔ یو بین
ہلتین کھیونگما نہ کھوری انو لیگی رگے نہ گو مے بقچی تنید سوک۔ کھرے فوغین لنین
اونید سوک۔ کھولہ اپن سننگبوس اونگس۔ اونگس نہ مگی فری چھیمہ اونگس۔

”چہ سو نگس لے شاہ زمان کھیانگ لہ؟“

زیر بانہ ”کھیانگ اوانہ اونین یود پنی دے اپنی لہ ہلتوس۔ موسیٰ چہ
بیانگ؟“

موسیٰ ہلتس۔ ہلتسے نہ زیرس، ”موگو مہ بقچی تانانگ دیکھ نہ کھرے فوغین
لنین اونانگ۔“

”پقری کھری انو یو بین اونین تھونگس نارے کھیانگ لہ تھیاق توگا؟“

”نالہ مہ تھیاق۔“

”دونئی انو ان۔ دو نہ بر لہ نیا بو بدون سکسے یود۔ دو سے بادشی مک پو
دودپا نہ بادشاہ سی ینگ بختون بیاسے یود۔ موئی یولی مونمو ان۔ نی انو فلان

شہری بادشى بوٺو ان۔ مودى چھدے سونگفى گوٺچس پوگوٺے اونين يود۔ تا بادشاہ نہ نيمبو يود پانہ مونمو کرل گوے کھ کھڏيد في انو ہرڙے کھ کھڏيد۔ نڊانگ يادعوت پو کھوانگ مہ بيا کھيونگ۔“

”لے شاہ زمان کھيانگ سہ ليگي گوٺرود چن يود سوک۔ چنگ مستو دونگ دوے دونگ“ زيرے دے خسيري کسکو تنگسے سونگسے موکھري زگوہرڙي کھ لنگسے ڏوکس۔ ديرے بادشاہ ہرتا تنگسے کھيونگسے کھري زگوہرڙي کھ تھونے ننگجونگ جوکسوک زيرے من نہ گلے قولى سي ہرتے کھمور پو لہ تھمس، ”لے بادشاہ سلامت يانگ ژوخ پو بے وقوف بادشاہ چي نالہ ملا مہ تھونگس۔ يري جربہ ٺھيانگمو فرو بلبس ژھنگمہ ياني سي کھدے اونگسيد۔ يا گنگمہ ژھنگسے تھونما رگوپسي ان۔ سو ڏون لہ يود نہ سو گيب لہ يود نہ يانگ لہ پتہ مہ گوے بادشاہ چي۔ يانگ ڏنگ چي لونگ۔“

زيرے نہ ہرتے کھمور پو لہ تھمسے گيب لہ چک فو لے تنگس۔ تنگما نہ ہرتق پو پوٺو لوق دريس۔ درلبا نہ موخونفي لقپو تنگسے نہ دے اپني تواق لينے کھيونگسے دے خاتون پورونے يود پني ہرتے کھ کلس۔ دے خاتون پو کھيرے گيب لہ فنگس۔

بادشاہ لہ دو پتہ ميد۔ موسي يا شوخ شوخ گنگمہ ژھنگسيد زيرے بادشى

ہرتا لہ تھمے چھاؤنگ کھیرس۔ بادشاہ ہرتے کھہ نہ ببس۔ شاہِ زمان لہ بادشاہ کھدے
 دونگ زیرس۔ مانی دے اپنی فنکا لہ کھورے دے کسکو لہ فیونگس۔ دیرے
 دربارنگ تھونس۔ بادشاہ تخت پیکھ دُوس۔ تا اپنی سہ زگوہرژی کھہ تھونسیدپا، تا مو
 مانگ سہ بادشاہ ذات لہ جو۔ مو فُرق چدے سونگے بادشی شول لہ دُوس۔ دیکھ نہ
 فزونگ اونگس، کھوئی نمونگ اونگس۔ وزیر کن اونگس، کانگ سکن کن اونگے دُوس۔ یا
 حساب پو بین امرا امرین اونگے دربار خانو چل گنگس۔

زگوہرژی کھہ چوقپا ہرژیکھ منگا چک پُھودپنی ملے یودپا دیکھ بادشاہ لہ
 کھیونگفی مومو دُوس۔ دیرے کھونگ لہ چا با کھیونگس۔ دیرے چا با تھونین یودپنی وخ
 لہ موموسی مگی اشاری کھہ بادشاہ لہ زیرس، ”نا دکھ دُوپو دراگوا میدانگ۔ نا انیکھ
 اوٹا؟“

زیربانہ بادشاہ سی مگی اشاری کھہ زیرس، ”کھیانگ مہ اونگ چوق انیکھ
 دُوک۔ اونگ نہ مجلسی ادب بُودید۔“

رین خسوم موسی نا اوٹا زیرس۔ بادشاہ سی مہ اونگ زیرس۔ بہر حال چا با
 تھونگس۔ زانا کھیونگس، زانا زوس۔ فزوٹ کھیونگس، فزوٹ زوس۔ فزوٹ سہ زوسفی

بعد لہ تا بادشاہ سی کھوٹی کھہ نہ اجازت لینے روانہ سونگس۔

دیرے اپنی سہ گواریا خفانہ گلے قوی سونگس اپنی کمرہ چکنگ بند بیاس۔
 زبے یقے دیرے کھونگ سونگھی بعد لہ گلے قوی سونگس اپنی غسل خانگ کھیرے
 ہرکیالس۔ لیا خمو گوچس کن سکونس۔ دیرے دے نمہ نیسکا انو نہ بو۔ انو لہ بو تھوبے
 بو لہ انو تھوبے دے کھر زدونگ کن تھوبے دوپا دو رگنو سونگس، انو رگسیدپا ینگ
 جوان سونگس۔ دو بیاسے یودپنی نمزنگ نو ابا بغداد شہری بادشاہ سی کھونگ لہ
 دعوت بیاس۔ ینگ یا حساب پو ”نانو رگن رگون، فزو بلبس تک پو کھدے
 اونگ“ زیرس۔

”لے بادشائی وزیر تا نیا سی بیاسید زیرے دی گنگمہ کھدے اونگے چہ
 بے۔ نیا منگا خسوم بجی یود یوفنی کھہ وزیر کھنک کھدے اونید۔“

”دو یتنا کھوانگ مید ہے جو۔ بادشاہ سی گنگمہ کھدے اونگ زیرنی

ان۔“

”لیا خمو گگ“ زیرس۔ کھو سونگس۔

گوانہ شاہ زمان لہ خا اونگس، ”کھیانی چھون لہ کھدے اونید زیرے نہ

گارے نڊانگ له بهرق بهرموى؟ نڊانگ منگا غا ميد نه يود ميد۔ تا كهيانگ دى
ردونگ بهرق بهرمو بيا سے كهده گوه انا؟“

زيربانه موسى زيرس، ”له چوق دوكى انا گوه جق پوتھون چوكى۔
كهيانگ فكر مه بيوس۔“ ديرے ان نه ان گوه جق گن تھونس۔ گلے قولى سي مورى
وزير گن له سكت زيرس۔ بادشاه له بادشى تاج سكونس۔ تا كهو له قدرتي تاج يود پنى۔
بهرق بهرمو كهدهس۔ كل له بهرتا تيار بياس۔ كنگ نه چك سه مه سونگس۔ فرو مه چك
بهرفنى كهه رونه تا كهونگ بغداد شهري بادشى دعوت له روانه سونگسه جو۔ ان نه ان
بادشى كهه نه نيمور تھونا نه بادشاه استقبال له يود سوک۔ بهرتا وڻي كهه نه بيس۔ بهرتا ونگ
چھاو ونگ چنگس۔ تا كهو دربار خانگ كهيروك زيربانه تا دربار خانو فرانو يود سوک۔
بادشاه نه كهورى خاص وزير چي كهنگ كهده دربار خانگ سونگس۔ گلے قولى سي
بهرق له اعلان بياس، ”كهدهانگ دربار خانگ چھودفونگ دربار خانگ زان زو۔
دربار خانگ مه چھودفونگ تهنگ له زان زو۔“

ديرے كهونگ له چا با كهيونگس۔ كهيونگنى بعد له زان بان تنگنوك زيربانه
گلے قولى سي زيرس، ”له بادشاه سلامت يري شزدے گيوخسه نى بهرق بهرمو له

زان بان من نه كهونگ لوقه سونگه نيا له گونگفي زان باني بندوبست بيگ- گوانه نيا
سي زوسه كهونگ له جوك له تنگانه كهونگ گورے تهونيد- تهونانه نيا له زانو گوريد-
نتي دستور پو دو يودپني ان- امرا امرے بهرق بهرسي زان زوسه ميدپا نيا سي
زان زوسي ريكارڈ ميد-

”يا اونا بهرق بهرسي له من-“ دسترخوان تنگس- ديگ چي بجي غه
كلسيدنوك- يو كهونگ له تنگس- برس پو كهيونگس چهمسه سونگس، ينگ كهيونگ چهمسه
سونگس-

”له زان كهيونفي چه سونگس-“ زيربانه ”زان پو چهمسه سونگس-“

”كول كول اونا ينگ زان كول“ زيرس- ينگ يا ديگ كنينگ نو چھو
تنگه زان كلس-

بقي دوكين چي وزير چك سونگه گلے قولي له زيرس، ”له بادشاه
سلامت زان پو چهمسه سونگسنگ- ينگ زان كلسيد- دو پداني بجيس- ينگ زان
كله تهوبه زوسه يداني زوسه گوانه ليگي گورانگ- دوپا نيا گويد- زان زاكن پو
سي زوس- مه زاكن پوسسي نتي چھاوونگ زان زيد- نيا له چه حكم يود؟“

”لیگی لیاخمو زیر فی ان۔“ مانگ بیونگے اونگے نہ ”یلے فی ہر مق ہر مو
 کھدانگ زان زاکن گن زو سے زان مہ زاکن گن مہ زانتی کھرنگ سونگے زان
 زو سے نیا اونگی انتظار بیوس۔ کھدانگ سونگ۔“

تا سوس یینگ چی زیرس۔ سوس یینگ چی زیرس، ”چی ہوانگ کھن
 بادشے انسوک۔ گوانہ منگا فنجوی زان پنچوسے نہ اے گنگمہ سولہ سہ زان مہ تھوبس۔“
 یو زیرین کھونگ دے یول پو رگلے من پو گنگمہ بادشاہ لہ سمونموتین اونگے کھوتی
 یولنگ تھونس۔

دیکھ کھونگ لہ زان بان تھوبے زو سے فرینگ بڑینگ گن فیانتب
 فیونگے زوسنی جوکتو گلے قولی سی زیریدپا، ”انالے بادشاہ سلامت یانگ لہ یارگو
 لدنھو لہ یاہو گا ملسی کھ تھنوں کھیر بے سوس تھنوں کھیونگے رگہ رگو تھونے یری
 رگوے کھ زدک زنے ژامڑے تھونس؟“

زیر بانہ بادشاہ سی زیرس، ”یلے فی بادشائی خاتون نا لہ چنگ سہ زدک
 تھونفا مید۔ نا ہرمنگ نو لیگی ہر مق دق یود۔ نورینگ نو لیگی نور دق یود۔ مانگ نو
 مال دق یود۔ دی چیز پو کمی یود زیر بے مید پی ان۔ نا مشہور بادشے ان۔ یا

دُنیا ینگ نُو بغداد شہری بادشاہ ژوخ مال دق نور دق سوسہ میدہنی ان۔ گار تھنوں لہ
 سونگس نہ نانگ رگیا لہی ان۔ سوسہ تھنوں کھیونگس نہ نانگ رگیا لہی ان۔ امہ زیربانہ
 لے خاتون فی کھہ لیگی ٹق ٹق مصیبت چہی فوس۔ فی نمو لہ فرزوی چک سکیا یودہنی۔
 دے طب نجوم لہ ہلتا کھن گنی زیرس، یو تھونگ نہ یری نگی بصارت ختم گوید، دو
 زیربانہ ناسی دے خاتون پو ینگ ملے لہ تنگس۔ امہ دے فرزومہ شا یودہنی
 انشوک۔ نا نہ کھوٹھوکے فی نگی بصارت ختم سونگس دی واقعہ سونگسہ ینگ نہ نا بیمار
 سونگسہ ڈوکے دوسے فی دی بو تڑوکا لہ یونان شہری حکیم کھیونگسہ کھوسہ سمن
 زیرے کھونگ سونگسہ دے سمن پو کھورے اونگسہ فی بک پو دودنی ان۔ یا
 مصیبت پو ٹق فوسید نہ فوسید ینگ چنگ سہ فوفا مید۔“

”لے کسل یری دے بو تڑوکا گار یودہنی ان؟“

”دے دوری کھورین یودہنی ینگ۔ یتی خدمت بین۔“

”اخ اخ یری دے حکمت چن بونگ تہی خدمت لہ یغیدا۔ خدمت پو
 وزیر گن ترانگپو فی بے ینگ۔ کھونگ نیا نہ نیمبو زان زامہ کھیونگما، سکت زیری یونگ
 لہ۔ یونگ نہ چک تھوگید۔“ کھونگ کمر وینگ سونگسہ یودشوک۔ بوا سی سکت

زیرید زیربانہ کھونگ گنگمہ اونگس دربارنگ۔

”ژھر مہ بُو گو ان؟“

”دو ان۔“

”دو بی شول پو گو ان؟“

”دو ان۔“

”یونی سی یری یگی سمن کھیونگفی انا؟“

”ان۔“

”لیگی حکمت چن یودسوک۔ کھدانگ ژوخ بُونگ یودپنی اتالہ آفرین

رحمت۔ انا لے فرونگ کھدانگ یا سمن پو کھیونگس۔ چہ بزوے کھ کھیونگما نیانیدسوک۔

بدو نوے کھ تھوبیدسوکا عذاب سونگے تھوبیدسوک؟“

”یلے کسل لم کھتک بدو نو یودسوک۔ لم کھتک لیگی عذاب یودسوک۔

برق چخو میدان گنگمہ یودسوک۔ دیکھ نہ نیا سونگس جو۔ سونگے پرستانگ تھونس۔

پرستانی ہرق نہ نیا تھنو سونگس جو۔ لم پامنگموے یودسوک۔ دے گنگمہ نیا سی ردبے

لیگی مشکل لہ نیا پرستانی ژھرنگ تھونے مندوق پو چدے کھورے نیا لوقفی ان۔“

”آفرین لے فرونگ کھدانگ لیگی حکمت چن یودشوک۔ اونا دینگ نو

خاتون جی میدشوگا؟“

”خاتون پو نہ نیا چہ بید؟ نیا لہ سمن رگوسی اپنا یو کھورے اونگس۔“

زیربا چکنا مولنگس، لنگسے نہ زیرس ”یلے بادشاہ سلامت چوقپا گوپا یانی

کھونگ ریرے بین کھیونگ۔ کھیونگ نہ نا ہلتانید۔ کھوئی کھ نشانے دوکپت۔“ بادشاہ

سی ترس ”یودا لے فرونگ کھتنگ نشانے چنگ؟“

”مید جو نیا لہ چنگ نشانے مید۔“ ژھر مہ لکو لہ سکت زیرے کھیونگس۔

کھیونگسے نہ کھوے ترانگ کنگ پو لہ ہلتس، ”دے کھدانگ لہ تھونیدا مید کھوے کنگمو

لہ چہ ننگ؟“

”کھوے کنگمو لہ مہر جی ننگ۔“

”تعلیم یافتہ چک اونگسے پڑھائی بیوس۔“ وزیر چک اونگسے دو پڑھائی

بیاس، ”فلان شہری خاتون چگی مہر پو انمگ۔“

”مہر پوسو لہ تنگمی ان؟ ہر کونمہ لہ تنگمی انا میں؟“

”تنگمی ان۔“

”کھونگ گنگمہ نی جیل لہ دُونی ان۔ کھوننی کنگمی کھہ تنگمی مہر پو نی ان۔
کھوننی ہرمنگ مید۔ چھبھی لہ کھیونگ زیرس نہ شہر گنگمی بادشی بونگ ناسی چھبھی لہ
کھیونید۔“

شاہ زمانی زیرس، ”یری فرونگ نہ دریسے کھونگ دی خاتون پو بی
قید خاننگ یودسوک۔ کھونگ گنگمہ ناسی فود تنگمی ان۔ دی مہر پو نہ پیڈ پو ان یو
کھوننی کنگمی کھہ تنگسے یودپنی ان۔ کھونگ گنگمہ دی خاتون پو نہ ستق پچس ہرٹیسے مہ
رگیا لبا موے قیدنگ یودسوک۔ نا لہ مگی سمن لہ گو ژھا ژھا یودپا دوفری ناسی دی
خاتون پو بی قیدنگ یقسے نہ ناسونگس۔ فلان دے ملسی کھہ دے درے یودسوک۔
کھو لہ ناسی دے چلاک پو بیاس۔ کھو لہ اونگ زیرس نہ کھوننی چھبھی لہ اونگما تیار
یود۔ کھو نہ نا اتا نہ بو ان۔ دے درے سی کھوے ژھوے حوالہ بیاسنی ان۔ ژھو
سی کھوے انوے حوالہ بیاسنی ان۔ دے انوسی بیے بادشاہ لہ اونگ زیرے بیے
بادشاہ سی گلے قُولی ژھر لہ ٹینڈر فودے لم فیونگنی ان۔ دینگ سونگسے ناسی گلے

قُولی لَقپو لہ یودپنی خُسوروب پو فودے نری خُسوروب پو موے لَقپو لہ بورے
موری خُسوروب پو نری لَقپو لہ بورے گلے قُولی مندوق پو کھورے اوگنی ان۔

دیکھ نہ دے اپنی سی نادے رزینگ پینگ فنگس۔ فنگما نہ فو فوروق نہ مو
فوروق اونگے نا فیونگس۔ فیونگما نہ ناسی کھونگ لہ دے خدمت پو بیاس۔ بیانہ کھونئی
نالہ دے چھ ہرٹخ پو مئس۔ دیکھ نہ ناسی کھونگ قیدنگ نہ فودتنگے کھیونگے ناسی
کھونگ لہ دی خپرو زیرس۔ زیربانہ کھونئی نالہ دی خپرو زیرس۔ زیرے نہ کھونئی نی
کنگمہ لَقپہ چھسے نہ نادے غورونگ پوینگ فنگس۔ آخرکار دی فو فوروق نہ مو فوروقموسی
بیاسے نہ نا فودے تنگس۔“

زیرے نہ داچک پو سترقس۔ داچک پو نیھی نین غزیر لہ ہلتنس۔ سترقبانہ
فو فوروق نہ مو فوروقموی کھری شدیا ستق چک یودسوک جو۔ دے ستق پیکھ بلسے نہ
کواق کواق بیاس۔ بیانہ شاہ زمانی زیرس، ”لے فی اتانہ انوکھدانگ کواق کواق بین
دوکھی وخ مید۔ کھدانگ زگوری اونید نہ سہ برنی فری اونید نہ سہ اونگے دربار
خاننگ بوب۔ درنگ کھتی لفظ نیسی نالہ ضرورت یود۔“ زیربانہ کھونگ برنی فری
اونگے نہ تا فو فوروق نہ مو فوروقی سی کھوے کھ رگلفی واقعہ گنگمہ ہرمنگ تنگس۔

یہاں گئے قُولی سی زیرس، ”لے بے وقوف کن فی دی مندوق پو لہ سوسی
 گوپا لقموتنگسے چدسید نہ نا دو بی عقدنگ تھونمی ان۔ کھدانی چدنی ان نہ کھدانگ لہ
 بہ تھوبے، کھولہ تھوبے۔ کھرچق کھدانگ گنگمہ اونگسے زانا زوسے اونگنی دے کھر پو
 فی پرستانی کھر نہ زدونگ کن ان۔ لے بادشاہ سلامت دی گنگمہ غزون نہ مکر ان۔
 یری مک جر چوک کھن پوسہ شاہ زمان ان۔ یری مک دوت چوک کھن پوسہ
 شاہ زمان ان۔ حقیقت پو حقیقت ان زیرے کھیانگ چھیسید نہ چھیس۔ مید نہ
 نڈانگ بجی علاوہ کھدانگ گنگمہ ناسی دوسے نابود بیاسے فنگمی ان۔ سوی رو زوسپہ
 کھوانگ مہ لوسپی ان۔ نیا کھری یول پیکھ حکومت بیاسے مہ ڈوپھی ان۔ نیا لوقسے
 گوے ان۔“ زیرے کھری خینونگ فیونگ پو لہ لقموتنگسے موسکولس لے کسل۔ سکولبا
 نہ کھر پو گلس۔

سکولبا نہ بادشاہ پریشان سونگس، جکھس۔ جکھسے نہ بادشاہ لنگسے زیرس،
 ”لے فی تمہ چونگ خان بو کھری خاتون پو سنبھال بیوس۔ نا چھیس۔ کھری صحیح
 انسوک۔ کھونگ غزونپا انسوک۔ تا دوسے دی بوتڑوکا یولنگ نہ فیونگسے تونگ
 زیرس نہ نا کھونگ فیونگسے تنید۔ تا دی بوتڑوکا کھیانی سی کھری نوکر لہ یغید زیرس
 نہ ناسی کھونگ کھری نوکر لہ یغید۔ تا کھونگ گون بون چی منے کھیانگ کھری کھ

دوگید زیرس نہ درنگ نہ اہانی گھر تخت تاجی مالک پوکھیانگ۔ گوانہ نری حیات نہ
کھیانگ بادشاہ۔ تا دوسے دیونگ لہ چہ بید نہ کھیانگ لہ بیورمو شیسپو بیوس۔ فی عوام نہ
گھر زدونگ نابود گو چوکسے کھدانگ مہ سونگ۔“

دو زیربانہ دیرے شاہِ زمانی گجے قوی خا سنیلِس۔ تا بادشاہ سی گھوری
تاج گن فودے شاہِ زمانی گوے کھ کلس۔ تخت پیکھ کلس۔ کلبانہ کھوسی زیریدپا،
”یلے بوا یری کھہ سہ خامید۔ سوی کھہ سہ خامید۔ دی بیوٹوپا وزیر گار یود؟“
”کھو دوری یتی خدمت لہ کھورین یود۔“

”اخ اخ کھو گوپا لہ خدمت بیاسفو گار کھیزوک۔ تا رگسکھ لہ سہ خدمت بیا
چوکسے، کھو لہ سکت زیر۔“ کھو لہ سکت زیرے کھیونگس۔ بادشاہ دے خاتون گن
وزیر گن گنگمہ کرسینونی کھہ دوسے یود۔ شاہِ زمان تخت پیکھ بیونگسے یود۔ دیرے کھو
دیکھ تھونس۔ دیکھ نہ کھوسی زیریدپا، ”یلے فی بادشاہ سلامت درنگ نہ اہانا بادشاہ انا
مین؟“

”ان“

”پورا حکومت پونی حوالہ انا مین؟“

”ان“

”یری چنگ میں ینگ؟“

”بس ناگوپا بغداد شہری بادشاہ اپنا۔ دو سے میں۔“

دو زیربانا کھوسی زیرس، ”یلے فی امرا امرے سوسی سپیا تین یود نہ
دینگ نہ سپیا تنگمو بند۔ جانداد سوسی تین یود نہ سوسوسوسے ان۔ نالہ چنگ بہ
رگوس۔ سو خدمت لہ یود نہ کھدانگ لہ بیاسنی اونگ نہ بیوس۔ مید نہ مید۔ فی
رول لہ نہ زبردستی مید۔ کھتی راتب پوگوپنی نہ ژوخ یود۔ کھدانگ اونین زو۔“

دیکھ نہ جلا لہ اونگ زیرس۔ جلا اونگس، ”دی وزیر پو دی عوام گنگمی
دُونُوشنگ دُونُی گو زدوسے تونگ“ زیرس۔ دیکھ نہ تاکھو کھوری گوپنی واقعو بیان
یاس، ”نا دیو بیاسے اونگما نہ اتاسی سے نالہ چنگ زیرس۔ نالہ خامہ اونگس۔ تاکھو
سی سے نا ہرکونمہ فحوس۔ آخرکار پواتی مال پونی گویدسوغا کھری گویدسوک۔ کھیانگ
ہرکونمہ گویدسوغا نا ہرکونمہ گویدسوک۔“ جلا دی کھوشنگ دُونُی گو زدوسے تنگس لے کسل۔
بغداد شہری کھر زدونگ پوکھوے حوالہ سونگس لے کسل۔ پرستانی بادشی بو نو گلے
قوی نہ موے کھر زدونگ پو سے کھوے حوالہ سونگس۔ اے دے ستق پچس ہرڑیے

رگیا لفی خاتون پو نہ موے گھر زدوونگ پو سہ کھوے حوالہ سوئگس۔ یہا دے نواب
سیٹھ اتا نہ انوے گھر زدوونگ پو سہ کھوے حوالہ سوئگس۔ تا کھو کھوانگ ٹائم ٹائمی کھ
یول کینگ کھورین اتونگ نہ انونی خدمت بین کھو ڈوگید پالے کسل۔ دیکھ نہ
کھوانگ انا یود پانیا لوقسے اوئگس۔

